

Trọng Sinh Vong Duyên Chi Tiên Thanh Đoạt Nhân

Contents

Trọng Sinh Vong Duyên Chi Tiên Thanh Đoạt Nhân	1
1. Chương 1: Ông Chú Sống Lại	1
2. Chương 2: Tình Đoạn Hồn Diệt	6
3. Chương 3: Hồng Hoang Thiên Hạ	9
4. Chương 4: Trở Lại Z Quốc	12
5. Chương 5: Bằng Tâm Là Nhân Yêu	15
6. Chương 6: Dụ Đồ Bái Sư	19
7. Chương 7: Thảm Họa Từ Cái Quần Cộc	23
8. Chương 8: Người Vô Tội Gặp Họa	27
9. Chương 9: Tâm Tùy Thanh Động	31
10. Chương 10: Ngọc Hồ Cung	35
11. Chương 11: Huỳnh Đệ Cơ Tình	40
12. Chương 12: Kích Tình Thành Chiến	44
13. Chương 13: Thân Phận Bị Bại Lộ	48
14. Chương 14: Trả Đũa	53
15. Chương 15: Thân Bại Danh Liệt	58
16. Chương 16: Tội Tin Cậu	62
17. Chương 17: Music Video	67
18. Chương 18: Lần Đầu Gặp Mặt	70
19. Chương 19: Bang Hội Offline	74
20. Chương 20: Hết Thấy Đã Kết Thúc	77
21. Chương 21: Phiên Ngoại Nhất: Sau Đây	82
22. Chương 22: Phiên Ngoại Nhị: Gặp Cha Mẹ	86
23. Chương 23: Phiên Ngoại Tam: Nhân Sinh Nếu Chỉ Như Lúc Ban Đầu Gặp	88

Trọng Sinh Vong Duyên Chi Tiên Thanh Đoạt Nhân

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, 1×1, cường cường, phúc hắc bá đạo độc chiếm vô sỉ công x tàn tật đại thúc trọng sinh thành mỹ diễm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-vong-duyen-chi-tien-thanh-doat-nhan>

1. Chương 1: Ông Chú Sống Lại

Mục Thụy ngồi ngoài ban công, đỉnh đầu được một cái ô dù trắng ngăn trở ánh mặt trời chói chang đang chói xuống đầu, khẽ nhấp một ngụm cà phê Mocha hay là tên gì đó đại loại như vậy, dù sao gã chẳng biết tí gì về cà phê, ánh mắt mê ly nhìn biển xanh, lại nhin không được mà nhớ tới kiếp trước.

Bạn nhìn không có lộn đầu a! Đúng là đời trước.

Bên trong cái ngoại hình xuất sắc đẹp trai ngời ngời tóc vàng mắt xanh toàn thân tràn ngập khí tức u buồn đang bùng cháy là một linh hồn của ông chúmang tên Mục Thụy 38 tuổi sống ở nước Z!

Ba ngày trước.

“Mục Thụy, hôm nay là sinh nhật bà nhà tôi. Tôi không về không được. Cậu giúp tôi một chút nha, lần sau tôi mời cơm, làm ơn đi!”

“Àn, được. Chú Trương đi thông thả, giúp tôi chuyển lời chúc mừng sinh nhật nhé. Ngày mai nhớ tới sớm một chút.”

“Nha. Được rồi~”

Tiến chú Trương về nhà dự sinh nhật lần thứ ba trong năm của thím Trương, Mục Thụy đóng cửa, khóa kỹ còng rồi khập khiễng trở về phòng trực ban.

Mục Thụy năm nay đã 38 tuổi nhưng vẫn một mình đơn côi lẻ bóng. Gã từ nhỏ đã ở trong viện cô nhi, vừa học vừa làm cho đến khi tốt nghiệp được trung học, từ đó bắt đầu đi theo mấy thợ cả trong phân xưởng học tập kỹ thuật. Xui xẻo thay, nếu không phải mười năm trước gã không cẩn thận bị tai nạn khiến cho chân phải tay phải mất sức lao động, loại người lương thiện chăm chỉ có tay nghề tốt như gã đã không phải sống trong cảnh gần 40 tuổi lại không nhà không nghề nghiệp tốt lành như thế này. Nhưng nói cho cùng thì công ty gã làm cũng coi như phúc hậu, bồi thường cho gã năm vạn đồng, lại phân cho gã làm công tác bảo vệ trực đêm, thoải mái nhàn hạ không nói, còn bao ăn bao ở.

Cái loại cuộc sống một người ăn no là đủ thì chả có gì để bàn cãi rồi. Mục Thụy mở máy tính, không khỏi có điểm đỏ mặt.

Lão xử nam 38 tuổi gần đây lại động tình, đối tượng là một cô gái trẻ trung xinh đẹp. Nghĩ đến khuôn mặt xinh đẹp, giọng nói ôn nhu, ánh mắt hoàn toàn không tỏ vẻ đồng tình hay khinh bỉ, đối với gã lại cực kỳ sùng bái cùng đau lòng, khéo miệng Mục Thụy nhin không được mà khê nhếch lên.

Mục Thụy là một ông chú già. Cuộc sống gian khổ khiến cho gã tuy chỉ mới 38 tuổi đã như ông chú 48 tuổi, diện mạo xấu xí, cao không tới 1m7, hơn nữa lại không nhà không xe không tiền. Năm gã 28 tuổi cũng đã từng yêu qua một lần, sau đó gã bị tàn tật liền chia tay. Tuổi đã không còn nhỏ nữa, khát vọng lớn nhất của gã chính là có một gia đình, có một người vợ mà gã thương yêu và một đứa con khả ái. Cho nên nói, sự xuất hiện của Mạc Ly làm Mục Thụy như cây khô tìm thấy mùa xuân. Diện mạo xinh đẹp có là gì chứ, thứ Mục Thụy thích chính là tính tình của Mạc Ly. Gã thích loại con gái ôn nhu như nước này, cũng là hình tượng người mẹ trong ảo tưởng của gã.

Nhìn vào YY [một loại chương trình dùng để nói chuyện phiếm trên mạng], Mục Thụy vừa nghĩ mình có nên nhận thêm một ít công việc nữa hay không, vừa dịch tài liệu rồi dùng mail gửi đi. Mục Thụy là kẻ ham học, tuy không được thông minh nhưng bản thân lại rất cần cù, tiếng Anh tự học cũng đã đạt được trình độ cấp 8, bình thường trừ bỏ đi làm, hẳn đều nhờ vào công tác phiên dịch cùng viết này nọ mà kiếm thêm thu nhập.

Ngày hôm qua cùng Mạc Ly đi xem nhà, kỳ thực đối với hai người làm công mà nói, mua nhà quả thực không có lời, nhưng anh trai của Mạc Ly nói đây là sính lễ. Tuy Mạc Ly vẫn nói không cần, Mục Thụy cũng không muốn cô bị ủy khuất, vẫn là khê cần môi dùng tiền mấy năm nay dành dụm được mua nhà. Nghĩ đến sau khi kết hôn vẫn cần phải có tiền, lập quỹ học phí cho đứa con cũng là một vấn đề lớn không kém khiến Mục Thụy lần đầu tiên có cổ xúc động muốn đi mua xổ số.

Đăng nhập vào kênh YY [Bộ lạc thần thánh], nghênh đón Mục Thụy là một đồng hoa tươi và lời chào mừng:

Cà phê khét: Oa oa oa oa! Đại thần xuất hiện!

Bé đào thối: Úi trời ơi! Anh tui ơi! Oimeo! Ngài tốt cực cũng xuất hiện!

#10084;LoveRM đàn → Tả tả: Rủ rít rít rít rít rít ~ Đại thần tốt cực cũng lên, nếu không lại phải tắt đèn rồi!!!

#10084;LoveRM đàn → 9527: Rủ rít rủ rít rủ rít ~ Đại thần rốt cục cũng lên, nếu không lại phải tắt đèn rồi!!!+1.

#10084;LoveRM đàn → Sơ Âm: Up.

Chuẩn men: Không hổ là động vật có vú a, đám đàn bà này đều điên rồi.

Hoa tường vi khoái đâm chọt: Huy chương đồng.

#10084;LoveRM đàn → Anh xì dầu: LS phá đám! Tha ra ngoài đánh! Nhiên Mạch, sỏ mụ (bà gốc) cầu GD! [〰] nước miếng.

Gà con quạt gió: Ô! Nhiên Mạch là ai a.

#10084;LoveRM đàn → Sâu: Biển! Nhiên Mạch mà cũng không biết [#] Bà nó, mi đi chết được rồi đó!

.....

Nhiên Mạch: Khụ khụ, mọi người, chào buổi tối [3] .

#10084;LoveRM đàn → Tả tả: Oa oa oa oa oa oa, chụp ảnh chung chụp ảnh chung! Tối hôn cái tối hôn cái!

#10084;LoveRM đàn → Mang Ngưu: Chụp ảnh chung! Muốn sờ! Muốn hợp thể! Muốn kết hôn! Muốn đẻ con o[v]o.....

Phương Khối Thất: Đại thần! Yêu cầu hát a! Muốn nghe hát a! Mặc xác hát hay hay không, không được bỏ chạy! [3] .

Dung ma ma: Nhiên Mạch đại thần, lên sàn lên sàn! Đợi cả đêm rốt cục cũng viên mãn!

#10084;LoveRM đàn → Tương Du Quân: Nhiên Mạch đại thần, lên sàn, lên sàn! +10086.

.....

Hàng chục cái tin nhắn điên cuồng nhảy nhót trên kênh YY.Mấy câu đại loại như cầu thông đồng cầu hợp thể cầu lên sàn che kín toàn bộ màn hình, ngay cả Mục Thụy cũng bị sự nhiệt tình nhóm fan làm cho hoảng sợ.

Đúng vậy, Mục Thụy là kẻ hai mặt. Gã ở trong hiện thực là một ông chú già xấu xí tàn tật, nhưng ở trên mạng thì lại là một tên có giọng hát thần thánh cùng một lượng fan khổng lồ. Nhờ vào thanh âm trong suốt gọi cảm thấm sâu vào lòng người, âm vực rộng, xướng nốt siêu cao, vô luận là bài hát trữ tình tha thiết, hip hop, rock hay là electric gì đó, gã đều có thể dễ dàng hát hay đến chết người. Trong hiện thực có bao nhiêu điều thất vọng, nhưng ở trong mạng, cuộc sống của Mục Thụy phải nói có rất nhiều màu sắc tươi đẹp.

Mục Thụy đương nhiên hiểu bọn nhỏ sẽ không bao giờ biết Nhiên Mạch đại thần có thanh âm trầm trầm ôn nhu, lại có chút trong trẻo mị hoặc của tụi nó trong hiện thực lại là một tên đàn ông vừa xấu xí vừa tàn tật lại nghèo nàn. Nếu chỉ nghe thấy giọng nói của gã, hình tượng Nhiên Mạch hẳn tựa như quý công tử trong hàn kịch, ba phần ôn nhu, ba phần thông dong, ưu nhã, lại thêm một phần không câu nệ. Mục Thụy biết rõ đám fan này cực kỳ hâm mộ gã, nếu chân tướng bị lộ, gã sẽ phải hứng chịu cơn thịnh hân khổng lồ. Đám fan này thích Nhiên Mạch, không phải Mục Thụy. Gã biết rõ điều này, cho nên vài năm nay đều cố gắng che dấu thông tin thật, không cho số di động bừa bãi, không viết blog, ngay cả số QQ dùng để tụ họp nhóm ca hát cũng là số miễn phí.

Chỉ có một người biết được chân diện mục của Nhiên Mạch, đó là Mạc Ly.

Nói tới Mạc Ly, kỳ thật ngay từ đầu cô ta là một fan hâm mộ bình thường của Mục Thụy mà thôi. Nhưng cô khác với các fan khác ở một chỗ, Mạc Ly người này cực kỳ chấp nhất. Mục Thụy không thêm vào khu bạn tốt, Mạc Ly lập tức mỗi ngày đều cầu xin, thẳng đến một tháng sau Mục Thụy vì chịu không nổi mới thêm cô vào.

Ngày đêm làm bạn, khiến tâm Mục Thụy dần dần phục hồi lại cảm giác ấm áp. Rốt cục, qua một tháng liên trao đổi số di động, từ đó về sau mỗi ngày sáng trưa chiều Mạc Ly đều gọi điện hỏi han ân cần, làm cho Mục Thụy lần đầu tiên cảm nhận được cảm giác được người khác quan tâm. Cho đến lúc gặp mặt, Mục

Thụy kỳ thực đã chuẩn bị tâm lý đi thử một lần. Gã nghĩ nếu Mạc Ly chê gã không giống như trong hình tượng của cô thì cứ làm bộ là được. Mặc Nhiên mời đến làm cho Mạc Ly hết hi vọng, nếu Mạc Ly thật sự có thể thích một tên già vô dụng như gã, Mạc Thụy thế gã sẽ dùng cả nửa đời còn lại của mình thành thật yêu thương người con gái này.

Kết quả lại khiến Mạc Thụy thực cảm động. Mạc Ly, người cũng như tên, quả nhiên thiện lương tốt đẹp. Cô gái xinh đẹp lại trẻ tuổi rất cục cựa cũng dễ dàng đáp ứng cùng gã kết hôn. Mạc Thụy hạnh phúc tới mức không có tiền đồ mà khóc lên, không nghĩ tới bản thân đã 38 tuổi vẫn có thể tìm được hạnh phúc của chính mình. Mạc Thụy cảm thấy áy náy vì trước đó lại đi hoài nghi tình cảm Mạc Ly dành cho mình, do đó gã muốn đem toàn bộ thứ mà gã đang sở hữu giao cho nữ thần xinh đẹp đã đồng ý đi theo hạng người không có chí tiến thủ như gã.

Đáng tiếc, Mạc Thụy trước mắt cũng chỉ có thể hiển dương được thanh âm của mình mà thôi.

Rất cục cựa đến phiên mình nói. Mạc Thụy liếc mắt nhìn đến một cái tên trong hàng tá tên đầy màu sắc rực rỡ khác nhau, khẽ cười một tiếng, mở voice.

“Bài hát sắp tới đây tôi muốn tặng cho một người. Cô ấy đang lẫn trong các bạn, là một người cực kỳ quan trọng đối với tôi.”

Giọng nói ôn nhu tràn ngập từ tính chậm rãi nói ra lời trong lòng. Mạc Thụy không thèm để ý đến đám fan đang điên cuồng nhấp tin, mở nhạc đệm liền thành kính hát lên:

link

“Dựa lưng vào nhau ngồi trên thảm.

Cùng nghe nhạc tâm sự ước mơ.

Em hy vọng anh càng ngày càng ôn nhu

Anh cũng hy vọng em luôn đặt anh ở trong lòng.

Em nói muốn tặng anh một giấc mơ lãng mạn.

Để cảm ơn anh đã cùng em tìm thấy thiên đường.

Cho dù phải dùng cả đời để hoàn thành

Chỉ cần anh nói em liền nhớ kĩ không quên.

Anh vẫn còn nhớ buổi tối lãng mạn hôm đó.

Thật muốn cùng em dần dần già đi.

Dọc đường đi đều là tiếng cười hạnh phúc.

Lưu đến về sau lại cùng nhau ngồi xích đu tán gẫu.

Em vẫn còn nhớ đến buổi tối lãng mạn hôm đó.

Chính là cùng anh từ từ già đi.

Thẳng đến khi chúng ta đã già đi không nổi

Anh vẫn như cũ đem em bảo bọc trong bàn tay anh...”

Nhìn nhóm fan đang điên cuồng hồi gã rốt cuộc là đang hát cho hai, Mạc Thụy cười cười lưu lại một câu: “Các bạn đoán a~” lập tức tắt voice.

Tiếng chuông di động vang lên, là bài “Hào một đóa hoa lài” Mạc Thụy cố ý cài, trong lòng nổi lên một trận ngọt ngào. Điện thoại được kết nối “Uy –“ Thanh âm ôn nhu này quả thật là khiến người nhũn như nước.

“Mạc Thụy.”

“Ừ, có nghe được bài anh hát cho em nghe không?”

“Hát cái gì?”

“A? Không nghe thấy sao, là anh một mình hát cho em nghe....”

“Không cần, Mục Thụy, tôi gọi là muốn nói cho anh biết một chuyện, chúng ta chia tay đi.”

“Được....Cái gì?! Mục Ly, em nói chia tay? Vì sao? Chúng ta không phải đã sắp kết hôn sao?” Mục Thụy chấn động, quả thực gã đã không còn tin vào lỗ tai của mình nữa rồi, thanh âm cũng bắt giác mà cao vút lên.

“Ai muốn kết hôn với anh?”

Thanh âm Mục Ly không còn giống như lúc trước, hiện tại lạnh như băng. Mục Thụy cảm thấy đầu vầng mắt hoa, trong đầu chỉ có một ý niệm duy nhất, chính là Mục Ly đang dối gạt gã, Mục Ly đang muốn đùa với gã thôi, Mục Ly tức giận gì đó mới bắt gã lo sợ như vậy....

“Mục Ly, đừng giận nữa, em biết anh không có tế bào hài hước rồi mà.” Mục Thụy cười cười đáp lại, tay chân từng đợt lạnh như băng.

“Chỉ có thiên tài mới rảnh rỗi đi nói giận với mày!” Ở đầu dây điện thoại bên kia lại đổi thành một giọng nam tục tũn.

“Anh? Là anh sao?”

“Phi! Đừng gọi vậy, tao không có đứa em trai già như mày! Vừa xấu xí lại què chân, không có gương soi thì cũng phải đi lấy chậu nước soi đi!Mày nghĩ mày có thể cưới em gái tao được sao?Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!” Người kia xì ra một tràng khinh miệt, từng lời nói ra như thanh kiếm sắc bén không ngừng khoét sâu vào tim.

Nhịn không được lấy tay áp vào nơi trái tim đang đau lên từng cơn, Mục Thụy cảm thấy trước mắt đã sắp biến thành màu đen rồi, thanh âm cũng dần suy yếu: “Tôi thật sự thích Mục Ly. Mục Ly đã đáp ứng lấy tôi. Anh cũng đã nhận sinh lễ, tôi....”

“Sinh lễ cái rắm! Đó là tiền bồi thường! Mày ở trên mạng gạt người, lừa gạt tình cảm của em gái tao, bị chúng tao phát hiện chân tướng nên mới dùng cái nhà làm phí bồi thường cho tụi tao!”

“Anh!”

“Anh cái gì anh! Mẹ mày, mày còn nói lung tung nữa tao liền đem cái bộ mặt thật của mày công bố ra ngoài! Dem ảnh chụp, số di động cùng địa chỉ nhà của mày post lên mạng! Cho cái đám fan nào tàn của mày nhìn rõ thần tượng của mình có hình dạng như thế nào! Xem xem người khác tin cái thằng già đáng khinh mày hay là tin em gái tao!”

“Van anh, cho tôi nói với Mục Ly một câu, chỉ một câu thôi!” Mục Thụy bị chốt đúng tử huyệt, mặt tái nhợt, thân thể run rẩy lung lay sắp đổ, nhưng vẫn nhịn không được muốn nghe sự thật do Mục Ly đích thân nói ra.

“Nói đi.”

Nghe được giọng nữ quen thuộc truyền đến, Mục Thụy giống như bắt được dây leo cuối cùng, vội vàng quát lên: “Mục Ly, em nói cho anh biết, em chỉ là đang giận thôi đúng không? Có phải là do anh không tốt khiến em tức giận hay không?”

Đầu dây bên kia chợt trầm mặc, vài giây sau lại truyền đến một tiếng cười nhạt, tràn ngập khinh bỉ cùng khinh thường, là tiếng cười của Mục Ly.

Không cần nghe đáp án, thái độ của Mục Ly đã biểu đạt toàn bộ đáp án cho Mục Thụy rồi. Mục Thụy đột nhiên cảm thấy cả người mất hết toàn bộ khí lực, không khí bốn phía đều ép về phía gã, nặng nề hít thở, Mục Thụy lắc lắc cái đầu đã có chút choáng váng, hỏi thêm một lần cuối cùng: “Mục Ly, em căn bản chưa từng yêu anh, phải không?”

Đó rõ ràng là một câu nghi vấn, nhưng khi Mục Thụy nói ra lại dị thường khẳng định, trả lời gã chính là tiếng tút tút của điện thoại bị dập tắt.

Tựa người vào vách tường chậm rãi tuột dần rồi ngồi xuống đất, Mục Thụy vứt điện thoại ra một bên, chôn đầu vào hai thân, nước mắt mãnh liệt tràn ra.

Gã cứ tưởng, gã thật sự tưởng rằng, cứ bước từng bước đi đến bờ bên kia sẽ có được hạnh phúc.

Bây giờ gã rốt cục cũng đã biết, cảm giác tuyệt vọng có tư vị như thế nào rồi.

Mục Thụy đã trải qua quá nhiều thứ. Lần đầu tiên nhận được tin cha mẹ chết, lần thứ hai chính mình trở thành kẻ tàn phế, lần thứ ba chính là hiện tại.

Một thằng già 38 tuổi, tàn tật, lại xấu xí, người như vậy, làm sao có người dám yêu?! Gã quả nhiên mù quáng, đã bị hoa tươi cùng sự rào đón nồng nhiệt trên mạng làm cho mê hoặc, rất xứng đáng bị lừa gạt tình cảm, xứng đáng bị lừa hết toàn bộ gia sản mà gã đã khổ tâm tích tụ cả nửa đời người!

Từng ngụm từng ngụm uống rượu, không cần quan tâm ngày mai chú Trương biết gã trộm rượu sẽ có biểu hiện gì, Mục Thụy chỉ muốn say một lát, uống cho say ngất đi, say rồi liền ngủ, ngủ luôn thì tốt rồi, thế giới ở trong mộng sẽ không có đau khổ, không có lừa gạt nữa.

Uống đến khi trong bình không còn sót lại một giọt rượu nào, Mục Thụy đánh ợ một cái, mắt lơ lơ đầy sương mù rỗng một tiếng: “Tao.... Tao cái con mẹ nó mà còn tin cái tình yêu qua mạng một lần nữa.....Tao chính là đàn bà!” Nói xong liền gục ngủ luôn.

Đến khi tỉnh lại, gã đã phát hiện bản thân đã trọng sinh sống lại trong một thân thể của một tên con lai, Mục Thụy, cũng chính là Rey Charles Duke, không khỏi bắt đầu tự hỏi, vì cái gì bản thân lại được trọng sinh.

2. Chương 2: Tình Đoạn Hồn Diệt

Rey Charles Duke, 26 tuổi, là một con lai, thân cao 1m82, có bằng tiến sĩ ngành Kinh tế tài chính đại học Oxford. Rey có một mái tóc vàng bồng bềnh cùng một mắt xanh biếc mê người, vẻ ngoài Tây phương lại có ngũ quan tinh xảo tinh tế đặc chất Phương Đông, nói tóm lại, đây là thiếu niên trẻ tuổi đẹp rạng ngời lại có tiền đồ vô cùng tốt.

Sắc, gia cảnh cũng không tồi đâu, nhìn cái biệt thự ba tầng nho nhỏ ở ven biển có cảnh view cực đẹp mà gã đang ở đi, Mục Thụy thật sự muốn thở dài tiếc thương có cậu nhóc còn trẻ tuổi mà bị mất đi linh hồn này a.

Rey gần như đáp ứng được tất cả nguyện vọng mà Mục Thụy ước ao, tướng mạo xinh đẹp, thông minh sắc sảo, thân thể khỏe mạnh, có người nhà yêu thương cậu, cuộc sống lại không cần phiền não lo lắng nghĩ cách sinh nhai. Mục Thụy thật nghĩ không ra vì cái lý do gì mà cậu thanh niên này lại muốn đi tự sát.

Rey uống thuốc ngủ tự sát, Mục Thụy vừa tỉnh lại đã biết. Đây là vài đoạn ký ức ngắn ngủi của chủ nhân thân thể này cấp cho Mục Thụy. 18 tuổi được người nhà tổ chức party chúc mừng. 26 tuổi tự hào nhận tấm bằng tiến sĩ. Một gã da trắng đẹp trai cao lớn hung hăng tát thẳng vào mặt Rey, còn bồi thêm một câu “Rey, cậu quả là tên đồng tính ghê tởm!”. Thống khổ, quyết định nốc cả một lọ thuốc ngủ, nằm trên giường chảy nước mắt tuyệt vọng chờ thần chết mang đi....

Mục Thụy giống như người ngoài đứng xem từng mảnh ký ức nho nhỏ đứt quãng Rey lưu lại cho gã, không thể tin được Rey lại có hai người cha đã kết hôn hợp pháp, lại thương tiếc thay cho Rey vì đã trót thâm mền một thằng đàn ông mười năm lại bị hấn ở trước mặt mọi người cự tuyệt, biết được Rey tuy sinh sống ở Pháp nhưng quốc tịch vẫn là Z....

Quả là đứa nhỏ bề ngoài thì kiên cường nhưng nội tâm lại yếu ớt a. Mục Thụy thở dài thương tiếc, thanh niên này thật là tội gì phải tự sát vì bị thất tình chứ. Nếu kiếp trước bản thân gã có điều kiện như Rey, làm sao có thể bị người ta lừa gạt bị người ta khinh thường, làm sao lại gặp được một cô ả xấu xa ở trên mạng, lừa mình dối người, làm sao có thể đã gần 40 mà còn chưa có được một mảnh tình vắt vai....

Sắc, hình như bản thân gã cũng không có tư cách khinh bỉ chủ nhân của cái thân thể này a. Tuy Mục Thụy tối đó quả là bị đả kích trầm trọng uống rượu điên cuồng nhằm trốn tránh sự thật tàn khốc, nhưng gã hoàn toàn không muốn buông tha sinh mệnh a. Chỉ là bởi vì bị trúng độc còn nên mới bỏ mình mà thôi, người

khác nhìn thấy chắc chắn sẽ bị hiểu nhầm là thất tình tự tử. Ngày hôm sau tỉnh lại, Mục Thụy lập tức gọi một cuộc điện thoại đường dài đến công ty thì nghe được tin đã được tổ chức tang lễ, di thể đã được hỏa táng. Gã chỉ có thể thở dài một tiếng.

Nếu đã quay về không được nữa, thôi thì cứ dùng thân phận của Rey mà sống đi.

“Con yêu, đừng ngoài ngoài ban công lâu như vậy, coi chừng bị cảm lạnh. Ba có nướng pizza, cùng nhau ăn đi.” Một giọng nam ôn nhu thuần hậu ở dưới lầu vang lên, là tiếng Pháp, có thể nói lưu loát tiếng Pháp và tiếng Ý là món quà nho nhỏ Rey dành tặng cho Mục Thụy.

“Ừ, Lucas, con xuống ngay.” Mục Thụy học theo khẩu khí của Rey đáp lại, bưng trà cụ trở vào phòng, đi xuống lầu.

Lucas là mẹ kế hiện tại, hay là cha dượng ta?!.....

Gọi là “ba” chắc được đi ha?

Sau khi cha ruột ly dị với người mẹ Trung Quốc của mình, hắn bay qua Pháp giải sầu thì gặp được người này, một tên hồn nhiên có hương vị ngọt ngào giống như bánh nướng trái cây. Hai người nhanh chóng rơi vào bể tình kết tóc se duyên, cùng nhau nuôi nấng Rey khôn lớn.

Tuy Mục Thụy là ông chú 38 tuổi không có bao nhiêu kiến thức, nhưng tư tưởng cũng không lạc hậu. Gã ở trên mạng vui đùa rất high lại có bản tính muộn tào, nhưng đến khi biết được mình có hai người cha đồng tính vẫn là bị sốc đến đờ người, trên đời này thật sự có nam nam kết hôn à! Khụ khụ, ra về cái gì, chủ nhân thân thể này cùng là một tên đồng tính thôi, quả nhiên mình không có tư cách nói người khác....

“Con yêu, đến ném thử xem, ba có cho hải sản vào pizza, thấy thế nào?” Lúc Lucas lấy ba Rey chỉ mới 21 tuổi. Tuy rằng hiện tại đã gần 43, nhưng được bảo dưỡng cực tốt, thoát nhìn chỉ mới như 30 tuổi có hương vị nam nhân thành thực mà thôi.

“Ăn, ăn ngon lắm. Lucas, ba thật quá tuyệt vời.” Nói thật, ăn đồ ăn của nước Z hơn ba mươi năm, Mục Thụy mấy ngày nay lại bị buộc phải ăn đồ ăn tiêu chuẩn Anh Quốc đến phát điên rồi. Gã nhớ nhung hoài niệm cơm trắng và rau xào. Nhưng vì không muốn để người nhà hiện tại của mình phải lo lắng, Mục Thụy vẫn giả bộ cực kỳ hưởng thụ mùi vị mấy món ăn này. Mục Thụy kiếp trước là một người đặc biệt quý trọng tình cảm gia đình, mặc dù hiện tại những người thân này là của Rey, không phải của gã.

Quả nhiên, gã là một tên lừa đảo còn kiêm luôn công việc của một tên trộm, Mục Thụy trong lòng nghĩ là thế, nhưng lại hạ quyết tâm không được phép đập tan bầu không khí ấm áp hiếm hoi này, nhất định không thể để cho bọn họ phát hiện con của bọn họ đã bị đổi cục CPU rồi (ý anh Thụy nói bị tráo đổi linh hồn ấy).

“Con yêu, Kevin nói muốn tới thăm con, con thấy thế nào?” Lucas ngồi đối diện, vừa nhìn thấy Rey vừa ăn xong, lập tức đưa nước trái cây tới, cẩn thận hỏi.

Kevin, là ai à? Mục Thụy không khỏi có chút dục mắt ra. Gã chỉ tiếp nhận được một ít trí nhớ và hình ảnh do Rey cung cấp, lại không tìm được nhật ký của Rey, điều này khiến Mục Thụy phi thường ảo não.

Thấy Mục Thụy ngây người, lại tưởng rằng Rey không muốn, Lucas lập tức nói: “Dù sao cũng phải nói, hắn không chấp nhận tình cảm của con cũng không phải là do lỗi của hắn. Nhưng ba và cha con không thể không trách hắn, dù sao con thiếu chút nữa đã..... Rey, đáp ứng ba, sớm thoát khỏi vòng luẩn quẩn này, được không, bọn ba không thể không có con.”

Nhìn cha dượng or “dì ghê” đứng trước mặt nước mắt lưng tròng, Mục Thụy cảm thấy nội tâm tràn đầy ảm áp. Đây là tình thân à. Cho dù là trộm, nhưng bản thân gã cũng luyện tiếc bụng tay.

“Được, Lucas, con đáp ứng.” Nhoài người qua bàn, ôm lấy Lucas, dùng tay lau nước mắt giúp cho người đàn ông tao nhã này, nội tâm không ngừng cảm tạ thần linh đã cho gã trọng sinh. Gã đã đạt được toàn bộ khát vọng gã mong muốn. Tuy miệng phải kêu cái người đàn ông phương tây này là ba vẫn còn chưa được thích ứng lắm, nhưng ở chung lâu thêm chút nữa sẽ thành thói quen ngay thôi.

Nhằm chán nằm trên giường, Mục Thụy thật sự không biết mình nên làm cái gì đây nữa, nơi này không có cái gì để cho gã giúp cả. Trọng sinh đã hơn một tháng rồi nhưng Mục Thụy vẫn có chút không quen, đặc biệt là lúc rửa mặt. Một đầu tóc vàng óng, một gương mặt tuần tú, nhưng vì cái gì Mục Thụy vẫn cảm

thấy không thuận mắt bằng gương mặt xấu xí lúc trước nhỉ? Dã thú và mỹ nam, đây là hai thể giới khác nhau, chỉ có một điểm duy nhất tương tự nhau, chính là thanh âm.

Giọng của Rey và Mục Thụy thể nhưng lại giống nhau y như đúc. Khác biệt phải chăng chính là giọng Rey có một ít chất trong trẻo do tuổi vẫn còn trẻ. Đến khi nói chuyện thì chẳng thể phân biệt nổi. Lúc Mục Thụy dùng tiếng Trung gọi điện thoại gọi về công ty cũ, xem chút dọa ngất luôn chú Trương vì tưởng quý gọi điện.

Ít nhất giọng nói này vẫn thuộc về gã, Mục Thụy chỉ có thể nhìn ánh mắt xanh biếc thâm thúy phản chiếu trong gương mà an ủi chính mình như thế.

Dưới lầu có tiếng mở cửa, hẳn là ba đã về.

Mục Thụy nhanh chân chạy xuống lầu. Quả nhiên nhìn thấy ngồi trên sofa chính là người cha hiện tại của mình, Paul Alexis Duke, một quý tộc Anh quốc thân cao 1m8, cũng tóc vàng mắt xanh giống Mục Thụy, nhưng dáng vẻ thuần túy phương Tây, Mục Thụy thì chỉ giống người này về dáng người mà thôi.

“Hắc, Rey, bảo bối của cha, hôm nay ba làm gì?” Paul kéo lấy đứa con, hung hăng vò rối mái tóc Rey vừa mới cẩn thận chải qua.

“Ba đọc thư.” Kỳ thật chả thấy cái thư nào sất, nhưng trong phòng sách lại có rất nhiều, Mục Thụy thật sự chịu không nổi cái loại cường điệu hóa phương tây này, thôi thì cứ nói qua loa cho xong chuyện đi.

“Nhìn con hồi phục cũng được tám chín phần rồi a, có muốn đến công ty giúp việc không?” Paul kéo đứa con ngồi xuống, hỏi.

Mục Thụy đổ mồ hôi lạnh. Trình độ văn hóa của gã chỉ mới tới trung học, chỉ có tiếng Anh mới có thể sánh với phần tử trí thức. Rey học quản lý kinh tế nhiều năm như vậy nhưng một chút cũng chẳng thêm lưu lại cho gã. Nếu đến công ty giả làm một tên tiến sĩ, như vậy còn không bị lộ nguyên hình sao a.

“Ba, con không muốn đến công ty.” Mục Thụy chỉ có thể trả lời như vậy.

“Úc? Sao vậy? Con không phải vẫn nói đợi con lấy được học vị tiến sĩ sẽ đến công ty giúp, muốn ba nhìn xem bản lĩnh của con sao?” Paul nhận lấy ly nước Lucas đưa qua, không chút xấu hổ kéo “vợ” của mình đặt lên đùi, sau đó hai người bắt đầu một màn hôn nóng bỏng.

Nga trời ạ! Tuy cái cảnh tượng này đã xuất hiện từ một tháng trước rồi, nhưng Mục Thụy vẫn chưa thích ứng nổi. Người ngoại quốc thật là quá nóng bỏng rồi, thật là làm khó cái ông chú xử nam ngây thơ bảo thủ như gã a!

Thật vất vả mới chờ được hai người kia tách ra thở hổn hển, Mục Thụy đỏ mặt đáp: “Con không muốn nhìn thấy Kevin.”

Dùng cái lý do này chắc là không sai ha. Nghe nói Kevin với mình là thanh mai trúc mã mà? Hai công ty này vốn có rất nhiều hạng mục hùn vốn làm ăn. Nếu mình đến công ty, khẳng định sẽ đụng trúng hạng mục do Kevin quản lý.

Vì tình mà tự tử, thương tích đầy người đến không dậy nổi, đã vậy thì cứ mặc gã sắm vai nam nhân lụy tình đi!

“Không nghĩ tới con lại bị vây hãm sâu như vậy. Loại chuyện này bọn ba không thể giúp được con, chỉ có thể chờ con quên đi đoạn tình cảm không tốt này thôi. Con của cha cao ráo đẹp trai như vậy, vẫn còn rất nhiều trai đẹp chờ con a, không cần phải một mình ngồi chờ cái tên suốt đời cũng không thể chấp nhận con như vậy.” Paul vỗ vỗ bả vai con mình, cổ vũ nói.

b ngất, tôi kỳ thực thích gái đẹp nha..... Nào có người cha nào cổ vũ con trai mình tìm trai đâu! Mục Thụy không khỏi vì bản thân đang đeo cái gánh đồng tính mà đau đầu.

“Alô? Xin hỏi ngài tìm ai?”

Điện thoại dưới lầu liên tục reo không ngừng, đánh thức luôn Mục Thụy đang ngủ trưa, gọi Lucas vài lần, mới phát hiện cha dưỡng (hay dì ghê) của mình đã ra khỏi nhà từ lúc nào rồi, đành phải mang dép lê xuống lầu tiếp điện thoại.

“Rey, cậu khỏe không?” Đầu dây điện thoại bên kia vang lên một giọng nam cực kỳ dễ nghe, âm cuối hơi nâng cao lên một chút, mang theo một chút điện từ khiến tâm con người ta ngứa ngáy, giờ Mục Thụy mới biết nguyên lai tiếng Pháp lại nghe hay đến vậy a.

“Cũng ổn lắm, cảm ơn ngài quan tâm, xin hỏi ngài là ai?”

“Giọng của tôi cậu nghe không ra sao, Rey? Hay là cậu cố ý?” Giọng bên đầu dây kia chợt nâng cao lên thêm, tuy vẫn là giọng điệu bình hoãn (đều đều), nhưng Mục Thụy miễn cảm vẫn nhận ra bên kia có chút tức giận.

Rốt cục là ai? Giọng có chút quen a?

Đột nhiên, trong óc lóe lên một tia sáng, cái câu kia “Rey, cậu thật là một tên đồng tính ghê tởm!” vang vọng khắp tâm can. Mục Thụy không chế không được run rẩy cả thân người, trái tim co rút từng đợt cực kỳ đau đớn. Đây là chuyện gì? Gã làm sao vậy? Hay là nói? Rey làm sao vậy?

“Nghe nói cậu không phải sinh bệnh mà là bị tôi cự tuyệt nên tự sát phải không? Thôi đi, Rey, chúng ta hiểu nhau quá rõ rồi mà. Cậu đừng có dùng trò xuẩn này chứ. Tôi không phải đồng tính, cậu nghĩ để ba cậu đi tạo áp lực cho tôi thì tôi sẽ chấp nhận cậu sao? Rey, cậu thật sự là càng ngày càng hạ lưu.” Thanh âm tao nhã lại không chút lưu tình nói ra toàn lời độc ác. Mục Thụy không chế không được thân thể càng lúc càng lạnh như băng, cứng ngắc, tứ chi cũng không ngừng run rẩy, nhưng giọng nói bên đầu dây kia vẫn không ngừng nói.

“Mấy thủ đoạn ngu xuẩn này, cậu càng làm nhiều, bản chất xấu xí càng bại lộ nhiều thêm mà thôi. Cậu cứ chó như vậy, ngay cả tư cách làm bạn giường của tôi còn không có nữa là. Nếu lần sau còn gọi điện thoại uy hiếp Miya, tôi lập tức tìm người chụp bao đánh cậu...”

Giọng nói bên tai không ngừng vang lên, Mục Thụy cảm thấy trước mắt đã biến thành màu đen, trời đất xoay chuyển ngã âm xuống đất, trước khi ý thức hoàn toàn mất đi hình như có nghe thấy tiếng thét chói tai của Lucas.

3. Chương 3: Hồng Hoang Thiên Hạ

Lại mở to mắt, nhìn trần nhà và vách tường đều đồng một màu trắng bạch, Mục Thụy liền biết mình lại tới bệnh viện. Ai~ Cái thân tàn tật trước kia mười năm trời còn chưa bệnh viện một lần nào, hiện tại được cái thân thể trẻ tuổi khỏe mạnh thì một tháng vào ở tới hai lần.

“Rey, con rốt cục cũng tỉnh. Sao lại đột nhiên té xỉu a?” Bên cạnh truyền đến thanh âm ghen ngào của Lucas.

“Thật có lỗi, để cho ba lo lắng rồi.” Lúc lắc cánh tay bị truyền nước biển có chút đau nhức, Mục Thụy hiện tại tâm tình không tốt chút nào.

Lúc trước té xỉu cùng gã chả có quan hệ tí ti nào, cái loại thương tâm thống khổ cùng cảm giác tuyệt vọng kia là của Rey. Bị người mình yêu khinh bỉ lại hiểu lầm, khiến linh hồn 26 tuổi Rey còn chưa hoàn toàn tiêu tán bị một phát này phá tan toàn bộ. Trước khi Mục Thụy hôn mê có nghe thấy thanh âm linh hồn vỡ ra. Hiện tại cho dù có nhắc tới tên Kevin, tim cũng sẽ không còn đập nhanh nữa. Tuy nói ra không được phúc hậu cho lắm, nhưng Mục Thụy vẫn cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều.

Loại cảm giác không thể không chế thân thể, cảm xúc dễ bị người khác chi phối thật sự rất là không xong. Kevin với gã một chút quan hệ cũng không có, lại bởi vì nghe hấn ác ngôn ác ngữ mà run rẩy tới mức hôn mê, Mục Thụy thực sự chán ghét cái loại cảm giác vô lực này.

Cửa bị đẩy ra, Paul mang theo một thân sát khí nổi giận dửng dưng đi đến, nhìn Mục Thụy đã tỉnh lại, gương mặt mới nhu hòa hơn một chút: “Bảo bối, sao rồi, có chỗ nào không thoải mái nữa không? Tên Kevin chết tiệt, cha nhất định phải chấm phá vài nét trên mặt nó mới được!”

Hiển nhiên là đã biết nguyên vì sao Mục Thụy bị hôn mê rồi.

“Bỏ đi, cha, chỉ cần đừng để hắn xuất hiện ở trước mặt con là được rồi.” Mục Thụy dùng sức nhoẻn miệng cười một cái, trấn an người cha đang nổi giận đùng đùng, sau đó lại một mỗi nhắm mắt lại.

Hai người cha ở lại canh giấc ngủ cho con, trong mắt tràn đầy sầu lo.

Lúc này cửa lại bị đẩy ra lần nữa, Mục Thụy nhắm mắt nằm trên giường cảm nhận được đầu ngón tay bắt giác run lên. Không cần nghĩ cũng biết, người có thể tạo ảnh hưởng đến thân thể mình lớn như vậy, chỉ có Kevin. Mục Thụy không nghĩ tới người này thế nhưng lại có sức ảnh hưởng lớn đến Rey như thế, ngay cả khi linh hồn đã rời khỏi thể xác vẫn có thể sinh ra phản xạ có điều kiện a.

“Cút! Ai cho mày vào!” Pau cố ý đè thấp tiếng rống giận.

“Chú Paul, làm ơn đừng quên dùng lễ nghi của quý tộc chứ. Con chỉ tới thăm bệnh thôi. Ngài không thể dùng thiện ý mà đối đãi với khách thăm bệnh sao.” Quả nhiên là giọng nói của Kevin, tao nhã lại chân thành còn mang theo một chút ủy khuất, so với cái kẻ nói chuyện ác độc lưu manh nào đó cứ như hai người xa lạ.

“Thiện ý cái rắm! Mày rót cuộc nói với Rey cái gì? Nếu không vì nể mặt cha mày, tao đã chém chết mày rồi. Chỉ hy vọng mày về sau đừng trêu chọc con tao nữa!”

“Không, chú Paul à, con lần này tới là mang theo thành ý mà. Thấy Rey như vậy con cũng cảm thấy rất áy náy. Lỗi duy nhất của con chính là con không phải đồng tính. Nhìn thấy đứa bạn tốt nhất của con vì con mà biến thành như vậy, con rất không đành lòng. Con đến chính là muốn nói với Rey, con đồng ý cùng cậu ấy thử ở chung một thời gian. Tuy rất khó bảo chứng thành công, nhưng trong tình yêu ai cũng ngang hàng với nhau. Con đồng ý với cậu ấy cũng là tự cho bản thân một cơ hội.”

Người bên trong lập tức trầm mặc, Mục Thụy không ngừng gào thét trong lòng không cần cho gã cái cơ hội này, thật sự không cần a!

Nhưng dĩ nhiên bọn người Paul chưa thể có tâm linh tương thông với Mục Thụy được, bọn họ chỉ biết con của mình thăm mền Kevin đã mười năm, vì Kevin mà tự sát. Hiện tại tên khốn nạn này rốt cục cũng đồng ý cho con người ta một cơ hội, đây không phải là điều Rey đã mơ tưởng từ rất lâu sao? Tuy bọn họ không muốn gặp tên khốn nạn này, nhưng vì hạnh phúc của con, bọn họ chấp nhận cố gắng đi thích cái thằng khốn này.

“Hy vọng điều mày nói là sự thật. Nếu mày còn khiến Rey thương tâm, tao liền...”

Nếu còn giả bộ ngủ, khả năng bản thân sẽ bị đóng gói quăng cho một thằng đàn ông khác là cực kỳ cao, Rey tuy không muốn trực diện nghênh tiếp tên chán ghét này, nhưng không thể nào không mở miệng chặn lại lời cha đang sắp sửa nói ra: “Cám ơn cậu đã cho tôi một cơ hội. Nhưng tôi nghĩ tôi không cần nữa.”

“Cậu nói thật sao?” Gã đàn ông da trắng cao lớn, tóc quăn màu rậm nắng, mũi cao, đôi mắt màu lục bạc hà, đôi môi mỏng khê mím lại thành một đường, khuôn mặt hoàn mỹ như bức tượng David đang cầm một bó hoa đứng trước cửa, bộ tây trang mặc trên người phác họa toàn bộ đường cong hoàn hảo. Đáng người rất được. Nói tóm lại, đây là một tên đàn ông phi thường tuần mỹ có mị lực, cả người tỏa ra khí chất tao nhã.

“Đúng vậy.” Dù người có đẹp tới đâu cũng là đàn ông, đã không còn bị Rey ảnh hưởng, vì thế Mục Thụy đối với cái tên Kevin này một chút cảm giác cũng đều không có. Kỳ thật, nói đi nói lại, Mục Thụy luôn dùng ánh mắt của người phương Đông mà xem xét. Người ngoại quốc dài hay ngắn gì đó gã không phân biệt rõ. Đối với người da trắng, gã còn có hi vọng mà nhận diện gương mặt. Nhưng đối với người da đen, gã thật sự không có cách nào a.

“Hi vọng cậu sẽ không vì quyết định của ngày hôm nay mà hối hận.” Kevin, cho dù đã bị cự tuyệt, vẫn giữ nguyên phong độ, đem bó hoa đặt trên tủ đầu giường bệnh, cầm lấy bàn tay Mục Thụy không bị truyền nước biển lên, nhẹ nhàng in lại một nụ hôn, tiêu sái rời đi.

Tay ông đây bị tên đàn ông khác hôn a!!! Mục Thụy vì bất ngờ không kịp phòng thủ bị người khác ăn đậu hủ hung hăng chà tay xuống giường, nội tâm không ngừng nguyên rửa tên lưu manh.

“Rey, con thật sự buông tha cho nó sao? Con thương nó như vậy mà.” Lucas vẫn có chút không yên tâm.

Mục Thụy nhin không được cho gửi cho người kia một cái xem thường. Thương hần hả? Đúng vậy. Quý mới thương hần á.

Mới vài tiếng trước cái tên Kevin này gọi điện thoại vừa uy hiếp vừa chửi rửa vừa rõ ràng bảo gã là tên cút chó, vài tiếng sau lại chạy tới đây nói chuyện vừa thâm tình lại chân thành bảo nguyện ý cùng gã thử một chút.

Mông mày mọc trên đầu hả! Tưởng chú đây là cái trứng ung ngu ngốc sao, vừa thấy liền biết trong đó chứa đầy âm mưu dương mưu rồi, tao mới không ngu mà chột cái đầu vô đó đâu.

“Àn, phải, con phát hiện con không còn cảm giác gì với hần nữa rồi.” Cười một cái, Mục Thụy đáp.

Tình yêu phương Tây nếu nói trắng ra thì chỉ có hai chữ, chính là “cảm giác”. Có cảm giác mới ở cùng nhau, không cảm giác liền chia tay. Loại tình cảm tự do này đối với người Z quốc như Mục Thụy mà nói chính là cái loại thiếu trách nhiệm nhất, nhưng lý do này không phải dùng cũng tốt lắm sao?

“Vây sao, chúc mừng con, con trai của cha, con được tự do rồi.” Paul cũng lộ ra nụ cười tươi hết cỡ, ôm lấy đứa con, sau lại bắt đầu hôn người bạn kết tóc còn đang rơi lệ phát tiết tình cảm dư thừa trong người.

Tôi ngất. Chúc mừng tôi? Hai người hôn nhau làm cái gì? Mục Thụy vô tình bị bắt làm khán giả xem cảnh hôn nồng nhiệt đầu đầu hắc tuyến.

Qua nửa năm, cuộc sống Mục Thụy thập phần thoải mái. Nếu xem nhẹ việc Kevin thường thường gửi đến một bó hoa tươi, trên thiệp viết đầy lời tâm tình động kinh buồn nôn, thì cuộc sống quả là quá hoàn hảo.

Rey cực kỳ mê Z quốc, Mục Thụy sớm đã biết. Dù sao trong thân thể này cũng có một nửa huyết thống là truyền nhân của rồng, dĩ nhiên sẽ có loại cảm giác tràn ngập khát khao muốn đến Z quốc. Rey 3 tuổi đã theo Paul rời khỏi Z quốc, tuy mấy năm nay có chuyên tâm học tiếng Trung, nhưng trình độ cũng chỉ tới cỡ vác rìu qua mắt thợ. Rey thường thường oán giận văn chương Z quốc là ngôn ngữ kỳ diệu nhất khó học nhất trên thế giới. Chỉ có một âm tiết lại có tới mấy chữ viết khác nhau. Một chữ lại có một đồng nghĩa khác. Đồng nghĩa này tùy thuộc vào ngữ cảnh mà chuyển thành một đám ý tứ khác nhau. Học đã nhiều năm vậy mà chỉ mới tới mức miễn cưỡng nghe hiểu được đối thoại hằng ngày, còn phải là loại đối thoại chính thống. Giống như người Z quốc không hiểu vì sao người ngoại quốc nói cảm ơn còn thể thể dùng từ cheers [cụng ly] để nói, Rey cũng không hiểu vì người Z quốc vừa gặp mặt liền nói “Cùng đi ăn đi?”

Người nói ra cái lời nói quê mùa này thường là kẻ học ngoại ngữ nửa vời. Nhưng từ khi Mục Thụy vào trú ngụ trong thân thể Rey, loại vấn đề này không còn tồn tại nữa. Hiện tại, Rey không chỉ có thể nói một hơi lưu loát tiếng phổ thông, ngay cả mấy giọng của địa phương khác nhau cũng không thành vấn đề! Mục Thụy trọng sinh không ngờ lại có thể sống tốt đến vậy a!

Nửa năm này còn có một tin tức đáng mừng khác, chính là Mục Thụy rốt cục cũng tìm được một hộp nữ trang Rey giấu ở ngăn kéo. Bên trong không chỉ có nhật ký, còn có vài ghi chú tin tức trọng yếu, dựa vào quyển sổ này gã tìm được mật mã mở máy tính. Mục Thụy vừa khởi động máy liền nhìn thấy ở trên desktop có biểu tượng game online thần thoại 3D, sản phẩm của Z quốc – [Hồng Hoang Thiên Hạ].

Mục Thụy thích chơi game, thỉnh thoảng trực ban đêm chỉ có một mình, gã đều dùng phương thức này để giải quyết tịch mịch. Game 2D chơi đã nhiều, dù sao thì phòng trực ban chỉ có một cái máy tính tồi tàn mà thôi, cấu hình không đủ cao để cài đặt game 3D, chơi lâu nhất chính là [Thiên Long Bát Bộ]. Mục Thụy chỉ có thể chơi những trò miễn phí, về phần cái trò chơi tự xưng là miễn phí đó rốt cục có lấy được tiền hay không, đây gọi là nhân giả kiến nhân nha. Có người đổ vào đó cả mấy trăm vạn, nhưng cũng có người như Mục Thụy từ đầu tới đuôi đều không nhả ra một phân tiền nào, bởi vậy có thể tưởng tượng cái người tay phải có chút không được linh hoạt này chơi game có bao nhiêu thảm. Thẳng đến sau khi ở trên kênh YY tìm được tràng pháo tay cùng một đồng lời ca ngợi, Mục Thụy liền hoàn toàn từ bỏ game online, mỗi tối đều ngâm mình trong kênh YY ca hát suốt đêm. Vài năm sau, không chỉ luyện thành một ca vương, còn trở thành nhân vật cấp bậc đại thần ca xướng nổi danh trên mạng.

Được rồi, không nhớ lại chuyện xưa nữa, nhìn đến game online này, lại nhớ đến quyển sổ kia có ghi chép tài khoản mật mã game, Mục Thụy giật giật ngón tay phải đang trong tình trạng cực kỳ linh hoạt.

Ha ha, game a, Mục hán tam trở lại đây!

[Hồng Hoang Thiên Hạ] là game online đồ họa 3D miễn phí được công ty trò chơi phát hành phiên bản beta trên mạng cuối năm ngoái, lấy tiểu thuyết thần thoại [Sơn Hải Kinh] làm nền, còn lại thì dùng mấy cổ sự thần thoại Trung Quốc làm bối cảnh game online. Khung cảnh chủ yếu trong game là thế giới tiền sử hoang dã, các người chơi tự mình dẫn thân vào doanh trận chính nghĩa chiến đấu cùng yêu ma. Đặc điểm của trò chơi này là phong cảnh tuyệt đẹp, tạo hình nhân vật đẹp, thao tác linh hoạt, được xưng là World of Warcraft phiên bản Trung Quốc. Mục Thụy đã xem trailer của game này rồi, chế tác game quả thật rất tinh tế rất đẹp, nhưng xui xẻo lúc đó máy tính quả thật quá cùi bắp, chỉ có thể ngồi đó rên rỉ tiếc hận mà thôi.

Sơn Hải Kinh: [link](#)

Cô nói cái tên Rey chỉ học tiếng Trung được tới trình độ người nửa mù chữ thì chơi game online Z quốc làm cái gì á? Nhìn xem hiểu không hả?

Sau khi update game, may mà có tính năng dò server, bằng không với mấy chục cái server thế kia sẽ khiến Mục Thụy đầu váng mắt hoa mắt. Nhập mật khẩu, lập tức một nhân vật nam cấp 70 tên “Trường Thụy” xuất hiện ngay trang nhân vật. Đã chơi tới mức cấp rồi a, thật sự rất rất là giỏi, Mục Thụy lướt qua mạng thấy giới thiệu hiện tại game này chỉ mới chạy tới cấp 70 thôi, không khỏi có chút cảm thán.

Không hổ là game được người ta truyền tụng có nhân vật tuyệt đẹp, nhân vật được chế tác thập phần tinh mỹ, mái tóc bạc dài chấm ngang vai, gương mặt tuấn tú, giữa mi tâm còn có ấn ký ba cánh hoa màu đỏ, áo giáp xen lẫn áo thô màu lục, thắt lưng được khảm lông vũ, sau lưng còn có một đôi cánh hỏa diễm, tay cầm cung tiễn phát ra kim quang óng ánh, cả người phiêu dật phi phàm lại lợi hại như một con chim ưng.

Nhân đây viết vài dòng giới thiệu chức nghiệp của nhân vật: Linh Vũ, có tiền kỹ (kỹ năng bắn cung) và kỹ năng chạy tốc độ có thể công kích đối thủ ở cự ly xa, là thợ săn tinh chuẩn nhất, sứ giả chính trực nhất, tinh linh nhanh nhạy nhất.

Nguyên lai nhân vật mà Rey chơi là nằm trong tám đại môn phái: Thiên Ky (Thiên Cơ), Linh Vũ, Vong Lượng (yêu quái), Dịch Kiếm, Vân Lộc, Thái Hư, Hoang Hỏa, Băng Tâm. Phái Linh Vũ tương đương với tộc Ma Thú trong World of Warcraft, có thể đặt cạm bẫy, vũ khí là cung tiễn.

4. Chương 4: Trở Lại Z Quốc

[Thế giới] Bắc Hải Băng: Ai yo.....[]/~ Thăng chó Trường Thụy hôm nay xuất môn mặc nội y màu đỏ a (nếu giết người quá nhiều, tên và trang bị của người chơi sẽ bị nhuộm thành màu đỏ), thật là thiếu văn hóa

~[Thế giới] Qua đường Giáp: [Võ tay] Băng Băng tỷ V5! Con heo Trường Thụy gần đây bị bệnh lở mồm long móng. Mấy người có liên can hay không liên can gì đó, đều tới chơi cho thỏa thích đi a!

V5: uy vũ, vô đối

[Thế giới] Ông nội tiên gia: Cái gì? Tên này còn dám login? Các huynh đệ, cướp trang bị! [kích động]

[Thế giới] Lão già: Cười chết tao! Thăng chó Trường Thụy, mấy ngày nay có phải là không được ăn cơm hay không a, hay là buổi tối vận động quá sức? Sao dễ ngã vậy? Ông đây mới có cấp 59 đã giết mày tới ba lần rồi, rất không có cảm giác thành tựu!

.....

Khung nói chuyện phiếm bùng nổ một trận hóa lá cành, Mục Thụy thở hổn hển tắt khung trò chuyện, nhưng cho dù có tắt, chỉ cần người chơi bỏ ra 5 đồng mua mấy cái đạo cụ lưu manh vẫn có thể treo câu nói của mình ở phía trên khung chính, không muốn xem cũng không được.

Tâm tình hiện tại của Mục Thụy chỉ có thể dùng hai chữ buồn bực để hình dung. Chơi hết ba ngày, gã trừ bỏ chết đi sống lại, sống lại rồi lại chết đi thì cái gì cũng chả được hưởng.

Rey ca, Rey đại gia, ngài rốt cuộc đã làm gì cái gì!!! Như thế nào hôm nay lại như con chuột chạy qua đường, mọi người đều đồng lòng hô to đánh chết a

Nhân vật Trường Thụy này mang hồng danh, không được vào thành. Mục Thụy lại không biết có thể dùng tiền để mua đạo cụ tẩy hồng danh, chỉ có thể cho nhân vật chạy trốn vào mấy cái xó xỉnh hẻo lánh, đem

nguyên cả cái bản đồ thế giới ra đi khắp một lượt. Nhưng mặc kệ gã trốn ở góc nào, chỉ cần 10 phút sau đã bị người ta tìm ra, sau đó lại là một màn huyết vũ tinh phong, phong đao tuyết kiếm, kiếm khí như hồng. Nói trắng ra, chính là Mục Thụy liều mạng trốn, cả đám người sống chết đuôi theo, phốc, lại sống lại, tìm chỗ khác trốn, lại bị phát hiện, lại trốn, lại đuổi, chết đi sống lại vô hạn tuần hoàn. May mắn, game Hồng Hoang Thiên Hạ không giống như mấy game online khác bị người ta giết sẽ rút trang bị, bằng không ngay cả quần lót cũng không có mà mặc.

Mục Thụy đương nhiên sẽ không PK, cho dù gã đang mang hồng danh, trang bị cấp 70, tay cầm vũ khí Thiên Vực cao cấp, nhưng chỉ mới chơi vài ngày không đủ để gã trở thành cao thủ PK. Cho dù gã có là thiên tài luyện được tuyệt kỹ vô song, nhưng giữa trận thể tấn công của mấy chục nhân vật cấp 70 mà nói, còn có thể đứng sừng sững không ngã thì sẽ không phải là người, mà là GM (game manager – người quản lý game).

Nhìn lên trên đỉnh cái đầu lâu hiển thị thời gian tẩy hồng danh, còn đến hai mươi mấy tiếng lận nha. Mục Thụy cắn chặt răng quyết định nhẫn, chờ hồng danh biến mất, liền trốn vào trong thành, để xem các người còn có thể giết ta được nữa không. Mục Thụy dĩ nhiên không biết game Hồng Hoang Thiên Hạ này hoàn toàn không giống với Thiên Long Bát Bộ, dù trong hay ngoài thành gì, người chơi vẫn có thể chơi đến cao hứng.

Tìm thấy trên bản đồ U Cốc có một chỗ hẻo lánh không người đến, Mục Thụy lập tức đem Tường Thụy giấu vào giữa hai tảng đá đó. Mục Thụy càng ngày càng cảm thấy cái nhân vật của mình làm sao mà giống Linh Vũ a, giống một tên thích khách Vong Lượng giỏi trốn tránh hơn.

Thừa dịp không người quấy rầy, gã tập làm quen với mấy cái thao tác chạy tốc độ. So với ngày đầu tiên ngay cả đường cũng không biết đi, chỉ có thể ngơ ngác đứng đực tại chỗ, mặc cho người ta chà đạp, hiện tại Mục Thụy cũng đã học được cách chạy trốn như thế nào rồi.

Nhìn nhìn thời gian, đã sắp 10 phút rồi, Mục Thụy đã chuẩn bị sẵn sàng. Quả nhiên, có vài cái nhân vật nho nhỏ đang bắt đầu tụ họp, lên ngựa, phóng đến chỗ gã.

Móa! Lừa gạt! Cười ngựa mà lại có thể bay là cái lẽ gì thốn!

Lại một lần nữa a lên một tiếng cộng thêm tiếng nhạc nền ai oán té xuống đất, nhìn nhân vật Dịch Kiếm mang bộ cánh màu đỏ sau lưng tên “Túy dịch vấn thanh phong” đang đứng trên đầu mình, Mục Thụy lập tức nổi xung, cổ nén cơn xúc động muốn chửi ầm lên. Mục Thụy vừa mới chuẩn bị nhấn nút xác định sống lại, chính giữa màn hình liền bắn ra cửa sổ “Khanh Trần sử dụng Thất Tinh gọi hồn bạn, nhận hay không?”. Mục Thụy chưa từng gặp loại tình huống này, nghi hoặc nhấn đồng ý, kết quả hình ảnh đen trắng liền khôi phục lại màu sắc bình thường, nhân vật cùng từ dưới đất đứng dậy.

Mục Thụy hoàn toàn không biết thế sự hiểm ác khôn lường, ăn một bình hồng được, lại theo thói quen buff cho mình vài cái trạng thái, kết quả giây tiếp theo màn hình là biến thành màu đen trắng.

Nhìn thấy cái thông báo “Bạn đã bị Túy dịch vấn thanh phong giết chết”, Mục Thụy giận sôi máu, lý trí “ba ba ba” đứt phụt toàn bộ, không thèm quan cái thi thể nằm rạp trên mặt đất, trực tiếp dùng kênh thể giới chửi người:

[Thể giới] Tường Thụy: Túy dịch vấn thanh phong, mày cái thằng chó chết! Ba ngày nay mày đem người tới không ngừng giết tao còn chưa đủ hả? Bắt quá, muốn giết liền giết, chơi công bình một chút có được không!! Đã bao vây tứ phía, còn chơi trò tấn công trên không, cái phi hành đạo cụ này mày mua bao nhiêu tiền? Khăng định là không rẻ đi, đáng giá sao? Bộ có tiền là muốn làm gì cũng được sao.

[Thể giới] Tường Thụy: Tao cũng chả muốn so đo nữa. Chết thì chết rồi, mày còn bắt tao sống lại rồi giết là thế quái nào? Mày muốn canh xác hả? Muốn giết thì cứ theo quy củ đi, đi đường ngang ngõ tắt làm cái gì? Tao có phải không cho mày giết đâu. Tội mày mấy ngày nay giết tao còn chưa đã sao?!

[Thể giới] Đẹp trai siêu cấp: Cái thằng post phía trên bị ngu hả? [+ +]

~[Thể giới] Khanh Trần: Dám mắng Dịch ca, mày muốn chết!

[Thể giới] Bắc Hải Băng: Ha ha ha, chết cười, bé cún con Tường Thụy a, mày sao lại trở nên đáng yêu như vậy?Chị thiệt là yêu mày quá nga~.[- -] nước miếng.

[Thế giới] Tịch Nguyệt: [o] Oa, Tường Thụy chính hiệu xuất hiện! Mau chụp ảnh chung!

[Thế giới] Tụy dịch văn thanh phong: Cậu không phải tên kia, cậu là ai?

.....

Nhìn thấy những lời này, Mục Thụy sợ tới mức ra cả một thân mồ hôi lạnh. Theo bản năng nhấn nút tắt máy, thẳng đến khi màn hình tối đen lại một mảnh, Mục Thụy mới có thể chiêu hồn về. Người này chơi nhân vật của người kia rất bình thường mà, gã chột dạ làm cái gì chứ!

Tuy bản thân phản ứng hơi thái quá, nhưng Mục Thụy bị hành hạ cả một ngày có chút không muốn tiếp tục chơi game nữa. Vừa lúc Lucas kêu ăn cơm, liền xách mông chạy xuống lầu.

Nhìn Mục Thụy đang cố gắng chiến đấu với món mỳ Ý, Paul nhấp một ngụm rượu vang đỏ, nghĩ đến cuộc gọi ngày hôm nay, mở miệng ước lời: “Rey, có muốn đi nghỉ mát không?”

“A?” Cắn cái nĩa, Mục Thụy sững sờ. Đời trước thứ nghĩ đến duy nhất là phải kiếm miếng ăn nhét đầy bụng, sau lại do thân thể không được tốt, hai từ nghỉ mát này đối với gã mà nói là cỡ nào xa lạ a.

“Mẹ con hôm nay gọi điện thoại. Mẹ nói mẹ rất nhớ con, cho nên, ý của cha là, cái kia, con có muốn đến Z quốc chơi một chuyến không?” Paul có chút ấp úng, bởi vì Rey cực kỳ không thích mẹ.

Trở về Z quốc? Mục Thụy mắt sáng rõ, đúng vậy!!!

Trở về Z quốc, buổi sáng sẽ được thưởng thức món sữa đậu nành với bánh quẩy. Trở về Z quốc có thể tránh được cái tên kinh tởm ngày nào cũng gửi một bó hồng cho gã. Trở về Z quốc có thể thoải mái tìm công việc dạy tiếng Anh hay tiếng Pháp gì đó cũng được. Nhưng điều quan trọng nhất chính là, trở về Z quốc, buổi tối có thể không cần nghe thấy mấy thanh âm khiến cho mặt đỏ tai hồng ở phòng cách vách nữa!

Hơn nữa, ở Z quốc có mẹ ruột a, là mẹ đó, dù gã không nhớ mặt mũi của người này! Tuy sẽ rất nhớ cha và Lucas, nhưng đến lúc đó quay về thăm họ không phải là được rồi sao.

Chủ yếu chính là người phương Đông thoát nhìn thì thuận mắt hơn a! Mục Thụy bên trong vẫn là người Z quốc 100%, đối với cuộc sống phương Tây vẫn không thể quen được.

“Được, con cũng rất muốn đi.” Mục Thụy cười tủm tỉm đồng ý, đôi mắt lam lưu chuyển quang mang làm mê muội lòng người.

Xuống máy bay, hai chân một lần nữa lại đứng trên đất Z quốc, Mục Thụy thiếu chút nữa đã chảy nước mắt. Như thế nào lại có cảm giác lá rụng về cội tang thương cực điểm như vậy a? Đeo balô lên lưng, Mục Thụy đi ra khỏi cửa phi trường.

Mùa hè ở C thị mặc dù có chút nóng bức, nhưng ở trong căn phòng có điều hòa chính ở mức 23 độ vẫn đỡ mồ hôi thì chỉ là do tâm lý áp lực gây ra mà thôi. Nghiêm Nhã Đồng chà sát lòng bàn tay chảy đầy mồ hôi vào quần. Cô có chút khấn trưởng, bởi vì chỉ một lát nữa thôi sẽ gặp được người anh trai cùng mẹ khác cha lớn hơn mình 7 tuổi, là kết quả của lần đầu kết hôn của mẹ. Cô chỉ có thể nhìn ảnh chụp lúc anh trai 3 tuổi, là một đứa nhỏ tây lai tóc vàng mắt xanh, cực đáng yêu, không biết hiện tại bộ dáng như thế nào nữa.

Mục Thụy vừa đi ra khỏi cửa sân bay liền nhìn thấy một cô gái yếu điệu, mái tóc đen dài cột thành đuôi ngựa, cả người tràn đầy sức sống thanh xuân, đang quay đầu nhìn quanh, trong tay còn cầm bảng tên “Rey Duke”. Đây là em gái của mình sao? Mục Thụy lập tức đi về hướng Nghiêm Nhã Đồng.

Nói thật, Mục Thụy vừa bước ra, Nghiêm Nhã Đồng đã chú ý tới gã. Trừ bỏ cái thân hình cao 1m8 hơi gầy có thể hấp dẫn tầm mắt người khác, khuôn mặt đẹp trai như siêu sao, tóc vàng chói mắt, đôi mắt xanh lam thâm thúy mê người kia, rất dễ khiến cho người đứng chung quanh gã tự động trở thành ảnh nền.

Nhưng mà, anh trai của cô chắc không đẹp trai tới mức này đâu.....ha.... vừa nghĩ liền nhìn thấy anh chàng ngoại quốc đẹp trai siêu cấp sét đánh cũng phải nhìn dừng ngay trước mặt, mỉm cười nhìn mình.

Nghiêm Nhã Đồng nhìn cái bảng tên trong tay mình bị lấy đi, lắp ba lắp bắp dùng tiếng Anh hỏi: “Anh....Anh là..... Anh trai của tôi sao?” [tự phiên dịch, giằng nhau mà ha.]

“Nếu mẹ của cô tên là Mục Vũ Phi thì chính xác a.” Dừng tiếng Trung lưu loát trả lời xong, Mục Thụy nhìn cô gái đáng yêu có chút thẹn thùng. Có một cổ khát vọng muốn thân cận đột nhiên sinh ra, đây chắc là do huyết thống ràng buộc đi, thật sự là một cảm giác rất kỳ diệu.

Trời ạ! Cô không chỉ được ông trời hoàn thành tâm nguyện ban cho một thằng anh trai ra, mà còn là một anh trai đẹp trai vô đối a! Nghiêm Nhã Đồng cảm thấy hạnh phúc muốn chết luôn, lập tức tiến tới nắm lấy tay người kia đi ra khỏi sân bay: “Rey ca ca, tiếng Trung của anh tốt quá a. Hi hi. Em sẽ không tự mình dùng tiếng Anh để bôi xấu chính mình nữa đâu. Ngày hôm qua mẹ hưng phấn tới mức ngủ không nổi luôn. Buổi sáng có chút đau đầu nên không có cách nào tới đón anh, anh đừng trách mẹ nga. Ba em đang đậu xe ngay bên ngoài, thời tiết quỷ quái này đúng là nóng muốn chết, không có điều hòa thì chịu không nổi mà.”

Nhìn đứa em gái kéo mình đi lú lú nói không ngừng, Mục Thụy dùng ánh mắt từ ái nhìn cô. Dù sao tuổi tâm lý của gã cũng đã vượt qua con số 38 rồi, cô bé này coi như vừa đủ tuổi để làm con gái.

“Ba, anh đây này.” Nghiêm Nhã Đồng lôi Mục Thụy đến gần chiếc xe Buick màu đen, người lái chiếc xe này là một người đàn ông trung niên mặc một bộ quần áo hưu nhân, diện mạo tuy rằng bình thường nhưng có loại khí chất rất độc đáo, bắt tay với Mục Thụy, nói: “Rey, chú tên là Nghiêm Túc, chào mừng con trở về Z quốc. Chú và Vũ Phi đã đợi ngày này rất lâu rồi.”

“Chào chú Nghiêm. Con là Mục Thụy, cứ gọi là Tiểu Thụy thì được rồi.” Mục Thụy sáng khoái bắt tay người chồng đương nhiệm chuyên cướp cảnh ô liu (ý chỉ cướp vợ người ta) của mẹ. Người này thoát nhìn rất được. Mục Thụy cảm thấy nếu ở chung với bọn họ sẽ rất vui.

Nhà của mẹ, là một căn nhà hai tầng nho nhỏ. Xem ra mấy năm nay mẹ sống cũng không tệ lắm. Bởi về Rey cảm thấy bản thân là bị mẹ vứt bỏ, cho nên tâm tư không được tự nhiên. Paul cũng không muốn liên hệ quá nhiều với Mục Vũ Phi, lại càng không muốn thông báo tình trạng của Rey cho Mục Vũ Phi biết. Do đó, tạo thành một mối quan hệ mẫu tử không hề biết gì về nhau hơn hai mươi năm trời. Nếu không phải do lúc trước Rey có hành vi nguy hiểm, khiến Paul cảm thấy có trách nhiệm phải nói với mẹ ruột Rey, song phương cả đời cũng sẽ không liên lạc với nhau.

Mục Vũ Phi đã sớm đứng ở cửa chờ, nhìn thấy đứa con từ một đứa nhỏ ôm gọn ở trong vòng tay hiện tại đã trở thành một thanh niên đẹp trai, Mục Vũ Phi nhìn không được liền ôm lấy Mục Thụy gào khóc. Bầu không khí thân nhân lâu ngày gặp lại nhau này hấp dẫn vài người đến cùng nhau rút nước mắt, này coi như là lễ chào hỏi gặp mặt đi.

5. Chương 5: Bằng Tâm Là Nhân Yêu

(nam chơi nhân vật nữ)

“Ca ca, ca ca, em đói bụng!”

Nghe được tiếng Nhã Đồng từ phòng cách vách kêu lên, Mục Thụy bắt đấm dĩ đóng sách lại, đứng dậy đi làm cơm.

Vì có ý định ở lại Z quốc một thời gian dài, cho nên gã phải đi tìm việc làm. Vừa lúc Nhã Đồng lại là sinh viên năm hai khoa báo chí trường Đại học A, Mục Thụy nhờ vào bằng tiến sĩ đại học Oxford dễ dàng kiếm được một chân giáo viên tiếng Pháp khoa Ngoại ngữ của trường. Lần đầu tiên bước chân vào trường đại học lại lấy thân phận là giáo sư, cái này quả là gạt người a.

Mục Thụy mua một căn phòng ở gần trường, chờ khai giảng sẽ chuyển qua sống ở đó.

Bây giờ vẫn còn tạm ở nhà của mẹ. Chú Nghiêm là nhiếp ảnh gia kiêm giám đốc của một tạp chí thể giới, vì tính chất công việc nên một năm khó có thể ở nhà được vài ngày. Mục Thụy vừa đến, ngày hôm sau liền vác hành lý rời đi. Mà bản thân mẹ lại là một nhạc sĩ dương cầm thường xuyên đi lưu diễn. Cho nên trong khoảng thời gian này trong nhà cũng chỉ có Nhã Đồng và Mục Thụy.

Mà từ khi Mục Thụy tự tay nấu cơm, có đánh chết Nhã Đồng cũng không thèm gọi đồ ăn ngoài về nhà nữa.

“Anh, lớp học của anh sao rồi?” Nghiêm Nhã Đồng ăn đến lang thôn hổ yết, thật không ngờ người anh từ nhỏ đến lớn đều ở Pháp lại có thể làm ra một bàn đồ ăn ngon tới vậy, ngay cả đồ ăn ở quán còn không bằng. Cô ngẫu nhiên ăn nhưng vẫn không quên hỏi thăm tiến độ công tác của anh mình.

“Đại khái không thành vấn đề, còn cần phải căn cứ vào tình huống thực tế mà tiến hành điều chỉnh. Dù sao anh cũng không có kinh nghiệm dạy học, chỉ có thể chờ đến khai giảng mới thực hành.”

“Vậy anh đang rảnh phải không?” Nghiêm Nhã Đồng cố gắng nuốt một họng cơm, ánh mắt long lanh nhìn đối phương.

“Em muốn làm gì?” Mục Thụy cầm chén cơm, không khỏi cảnh giác nhìn em gái tinh quái như tinh linh của mình. Mấy người đừng có để cho biểu tình của nó mà lừa gạt a, chẳng biết là đang đánh cái chủ ý quỷ quái gì nữa đây, bản thân không thể mềm lòng được.

“Không có gì. Thời gian vào học còn hai tháng lận mà. Anh chơi game với em đi, được không~” Nghiêm Nhã Đồng tiếp tục sử dụng công phu làm nũng, đôi mắt to tròn chớp sáng chớp sáng, dùng chiêu này với gã thì trăm trận trăm thắng a.

Lại là chiêu này!

Mục Thụy nhin không được quăng cái xem thường. Tiểu nha đầu này thực sự nghĩ gã không chịu nổi bị người ta làm nũng sao. Không phải chỉ là chơi game thôi sao, làm gì mà phải bán luôn cả nhan sắc vậy?

“Được, chơi cái gì?”

“Oa! Anh đáp ứng?! Game này chơi siêu cấp vui a, chờ týt, em đem đĩa game cho anh xem.” Nói xong, Nghiêm Nhã Đồng liền phóng vù trở về phòng.

Nhìn đĩa cài đặt game “Hong Hoang Thiên Hạ”, Mục Thụy cảm thấy, thế giới này kỳ thực nhỏ khủng khiếp.

Chờ cho laptop cài đặt xong game, Nghiêm Nhã Đồng đưa laptop qua: “Anh, em ở server Tứ Hải Tung Hoành. Anh chơi Băng Tâm được không, về sau có thể giúp em thêm máu, em giúp anh luyện cấp. Anh muốn đặt tên gì?”

Nghĩ đến nhân vật của Rey hình như cũng nằm ở server “Tứ Hải Tung Hoành”, Mục Thụy lại một lần nữa cảm thán, thế giới này thật sự là quá nhỏ!

“Tùy tiện đi, kêu là ‘Mạch nhiên hồi thủ’ (bỗng nhiên quay đầu)”. Mục Thụy mỗi lần chơi game đều đặt cái tên này.

“Được rồi, anh xem thử a.” Nghiêm Nhã Đồng như tranh công đem laptop đến trước mặt Mục Thụy.

Mục Thụy nhíu nhíu mày: “Sao lại là acc nữ?”

“Acc nữ mới tốt. Acc nữ mới có người chịu kéo cấp. Nữ Băng Tâm khiêu vũ rất khá.”

Nha đầu kia, quên đi, mặc cô nhóc thôi, dù sao bản thân cũng đã có một nhân vật nam rồi, chơi thêm một cái nhân vật nữ phái Băng Tâm cũng không sao.

Băng Tâm mỹ nữ xinh đẹp thanh tú “Mạch nhiên hồi thủ” cứ như vậy liền được sinh ra tại Băng Tâm đường server “Tứ Hải Tung Hoành”.

Trong Hong Hoang Thiên Hạ, Băng Tâm là một đại phu, cầm trong tay hai cây châm, có thể thêm máu cứu người, cũng có thể phóng độc, nhưng lực công kích lại vô cùng thâm. Nhưng chiêu thức “Mặc Anh Túc” xem ra cũng có vẻ lợi hại, nhưng phải chờ đến lúc bản thân sắp chết mới có thể phóng chiêu thức. Đây là chiêu thức đồng quy vu tận điển hình nha.

Nha đầu Nhã Đồng kia bất quá cũng chỉ mới 21 cấp, là một nhân vật nam phái Vân Lộc, tên là “Huyết nhiễm Hồng Hà ngàn”. Hỏi nha đầu vì sao lại chọn nhân vật nam pháp sư, thế nhưng cô nàng đáp lại rằng nam đệ tử phái Vân Lộc ăn mặc rất gợi cảm. Mục Thụy mở thương thành bán trang phục, nhìn qua nhìn lại đều là loại quần áo trước ngực đều thiếu vải, không khỏi trầm mặc.

Quả nhiên, 19 tuổi, tính cách khác biệt.....

Hai anh em đều là người mới, sư phụ của Nhã Đồng lại không onl. Mục Thụy đành để em gái đi phó bản, còn bản thân thì đi làm nhiệm vụ.

Phó bản ở Hồng Hoang Thiên Hạ so với các game online khác thì có sự khác biệt khá lớn. Các phó bản đều được chia cấp bậc rõ ràng phù hợp với từng cấp độ của người chơi, chỉ cần đi phó bản nhiều là có thể thăng cấp. Nếu người chơi không muốn tiêu tiền mua sáo trang (quần áo), vậy thì đi đánh phó bản nhặt trang bị tốt cũng được.

Mục Thụy còn tham khảo diễn đàn game, đối với game này cũng có một độ hiểu biết nhất định, không giống như lúc trước ngay cả đường cũng không biết đi.

Tiếp nhận vài cái nhiệm vụ, Mục Thụy chơi đến hưng trí bừng bưng. Nhiệm vụ của game này chơi vui a, nội dung rất hấp dẫn, đọc mẩu đối thoại với NPC cũng rất có ý tứ, cứ như vậy chạy lên chạy xuống khắp bản đồ, đem mấy cái cái nhân vật nho nhỏ có dấu chấm hỏi nhiệm vụ trên bản đồ tiêu diệt hơn phân nửa, bất tri bất giác đã lên tới cấp 14.

Nhớ tới diễn đàn game có giới thiệu cấp 14 là có thể lập tổ đội đánh phó bản cấp 14 “Nhàn Dật Cư”, Mục Thụy liền cười con báo nhỏ – lễ vật tân thủ – chạy đến tới điểm truyền tống. Server “Tứ Hải Tung Hoàn” đã mở gần nửa năm, đương nhiên sẽ không có nhiều xuất hiện tại phó bản cấp thấp, ngẫu nhiên có người xuất hiện thì chỉ chớp nhoáng cái liền biến mất, cũng chẳng phải mấy cái quý nhân mang đồ đệ đi thăng cấp này nọ, điều này khiến cho Mục Thụy có chút thất vọng.

Nhìn nhìn thời gian đã không còn sớm, nên chuẩn bị cơm chiều, Mục Thụy để nhân vật của mình đứng ngay trước trận truyền tống phó bản “Nhàn Dật Cư”, đứng dậy đi nấu cơm.

Cơm nước xong thì đã là một giờ sau.

Mục Thụy một lần trở lại máy, Mạch nhiên hồi thủ vẫn ngơ ngác đứng ngay cửa phó bản, phía dưới nhân vật có vài cái biểu tượng nho nhỏ xa lạ. Mục Thụy mở lên liền thấy: “Túy dịch vẫn thanh phong mời bạn tham gia đoàn đội, đồng ý hay không?”

Cái gì? Là tên ma vương giết người hả? Mục Thụy nháy mắt đã quên bản thân đang là Mạch nhiên hồi thủ chứ không phải là Tường Thụy, theo bản năng nhấn không, kết quả lại xuất hiện một thông báo “Thời gian phản hồi quá lâu, mời hủy bỏ.”

Lúc này lại có một dấu chấm than nhảy ra, mở lên liền thấy, là khung chat mật em gái gửi:

“Anh, phó bản 14 không?”

“Không.”

“Anh không đi tìm sư phụ?”

“Tìm như thế nào? Hệ thống báai sư ở đâu?”

“ b ngắt, anh logout rồi lên lại hệ thống, nó sẽ chỉ dẫn cho anh.”

“Nga.”

Logout sau đó login lại, quả nhiên giao diện xuất hiện một thông báo “Cô độc bước vào giang hồ, bạn bè tốt chỉ điểm danh sư. Bạn cần một người sư phụ không?”

Không hề do dự liền ấn “xác định.”

Chỉ một lát sau, một hàng chữ đỏ bắt mắt “Thu thủy nhất bút trở thành sư phụ của bạn” liền xuất hiện ngay trên đỉnh đầu Mạch nhiên hồi thủ.

Mục Thụy mở hệ thống thầy trò nhìn nhìn, Thu thủy nhất bút, nữ, Bằng tâm cấp 63.

Tiếp nhận lời mời Mục Thụy vào đội.

Bên trái là một nhân vật mỹ nữ, Mục Thụy ngoan ngoan chào hỏi.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Chào sư phụ!

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *gỗ mõ* Xin chào, thường chơi hả?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Ân.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *hấp máu mũi* Đi phó bản 14 chưa?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Chưa.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *đổ máu mũi* Tiến đội.

Nói xong, lời mời tiến đội lập tức phát qua, Mục Thụy ấn xác định, bên góc phải liền bắn ra một khung chat đoàn đội, cùng với một cái tên nhìn có chút quen mắt.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Chồng ới, bạn nhỏ này là ai a?

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Đồ đệ mới thu. Vợ cùng đi phó bản 14 nào. *hôn nhẹ*

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Được thôi~ miệng chồng thơm thơm nha. *đổ máu mũi*

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Đáng ghét, người ta mới son môi mà~ *thẹn thùng*

Mục Thụy rung mình, như thế nào lại có cảm giác như đang gặp lại Paul với Lucas vậy? Phái Băng tâm nhiều nhân yêu, diễn đàn mạng quả nhiên không có đối gạt gã.

Bắc Hải Băng đã được thêm vào đội ngũ, bắt đầu tiến vào phó bản. Mới đầu, Mục Thụy tưởng cái avatar của Bắc Hải Băng đã bị lỗi, kết quả, đến khi Mục Thụy nhận ra đó là hình của một nhân vật nữ Vòng Lượng dùng khăn lụa đen che kín mặt cấp 68, khỏe miệng không khỏi run rẩy vài cái.

Gã đã nhớ ra vì sao cái tên này lại nhìn quen mắt như vậy!

Người này không phải là hắc y nữ đáng khinh vừa chém chết mình xong lại còn đứng trên thi thể của mình mà nhảy tới nhảy lui sao! Đơn giản là vì lúc đó kẻ thù quá nhiều, Mục Thụy chỉ nhớ rõ được diện mạo của nhân vật, nếu không phải Bắc Hải Băng cầm huyết y đem trưng ở kênh thể giới, Mục Thụy khẳng định ngay cả cừu nhân đứng trước mặt, gã cũng không nhận ra được.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Chào sư mẫu.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng:.....*đổ máu mũi* nữ đồ đệ thật ngoan nga.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi là nam.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: [o] Oa, đồ nhi con hóa ra là nhân yêu!

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Có sư sao tất có đồ vậy (thầy nào trò nấy).

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt* Có ý tứ gì? Khi dễ vi sư thất học sao?

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Phốc~ *cười to* Chồng ới, tên đó nói chồng cũng là nhân yêu đó.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *giơ búa* Cậu mới là nhân yêu, cả nhà cậu đều là nhân yêu, vi sư đây trăm phần trăm là nữ nhân có ngực.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Vậy Bắc Hải Băng là sư công sao?

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Người ta cũng là nữ, được rồi, chuẩn bị chém quái.

.....Trên thế giới có nhiều con gái thích làm ni cô vậy sao, hai mỹ nữ mà đi với nhau thật là lãng phí nghiêm trọng nha!

Nhìn hai mỹ nữ đại phát thần uy chạy khắp nơi dẫn quái, đại khai sát giới chém liên hoàn, Mục Thụy cảm thán không hổ là chức nghiệp có lực công kích cường đại nha. Nghĩ đến bản thân chỉ đánh một con quái yếu mà lâu tới đã mãn, không khỏi có chút hối hận đã đầu quân lầm phải.

Có sư phụ dẫn rõ ràng là không giống bình thường a, trong vòng 10 phút, năm lần một ngày, phó bản cấp 14 đã được hoàn thành.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Đồ đệ thăng lên tới cấp 21 chưa?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi xem thử xem.

Lúc này sư phụ có dặn Mục Thụy nên kinh nghiệm lại đừng thăng cấp vội, lúc này mới xuất hiện vài đạo bạch quang, Mục Thụy liền leo lên tới cấp 18.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Sao lại ít như vậy? Con quên lĩnh kinh nghiệm x3 hả?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Lĩnh ở đâu?

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng:

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút:Nguyên lai đồ đệ con là tân thủ *gỗ mõ*

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Phốc~ thì ra em trai mới chơi. Thật hiếm a. Server hóa ra vẫn còn có một con dê con lạc đường *chảy máu mũi*.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Đừng gọi tôi là em trai được không? Tuổi của tôi lớn hơn so với mấy người đó.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *mắt trợn trắng* Nhiều?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: 38.

Mục Thụy theo bản năng nêu cái tuổi tâm lý của gã ra.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *phun máu mũi* Chú hai!!!!

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút *mắt hình sao* Chú hai gay! Thật dễ thương! Thật đáng yêu!!!!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *kích động* Chú hai, chú yên tâm bọn con sẽ giúp chú giữ bí mật!!

Cái ót Mục Thụy chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh cực bụi, gã thật không biết bản thân có cái bí mật gì mà các cô ấy phải giữ bí mật a.

6. Chương 6: Dụ Dỗ Bái Sư

Bị hai cô gái không vì cái gì lại kích động kéo đến Cửu Lê Thành, làm xong nhiệm vụ sư đồ xong liền leo tới cấp 20.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *sờ hỏ* Đồ nhi Mạch Nhiên đáng thương, tới cấp 21 mới có thể tới bản đồ U Cốc.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *gỗ mõ* Vợ à, thêm đồ nhi của chồng vào bang hội coi.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Ừ *cọ mặt*, Mạch Nhiên ấn vào lá cờ nhỏ đi.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nga.

Một câu chào mừng cũ rích hiện lên kênh bang hội:

Người chơi “Mạch nhiên hồi thủ” gia nhập bang hộiNhất khúc sanh ca túy lưu niên.

[Bang hội]Nhân sinh nếu mãi chỉ như khi mới gặp(1):Hoan nghênh hoan nghênh nhiệt liệt hoan nghênh!
hoa tươi

(1)Nằm trong bài thơ “Tự cổ quyết tuyệt”: hiểu thêm thì ở đây nhé link

[Bang hội] Thiên đạo thù tình: Hoan nghênh hoan nghênh nhiệt liệt hoan nghênh! *hoa tươi* +1

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *mắt hình sao* Người mới thỉnh báo tên tuổi chúc nghiệp tình trạng hôn nhân mặt mã tài khoản ngân hàng!

[Bang hội – thượng thư]Thiên Nhai gần trong gang tấc:..... Khụ khụ, Khanh Khanh không được dọa con bé, hoan nghênh a *hoa tươi*

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *chảy máu mũi* Cảm ơn mọi người nhiệt tình tặng hoa tươi. Tôi thay mặt đề nghị nhận

~[Bang hội – thượng thư]Khanh Trần: *chảy máu mũi* Thu Thủy, cô đây là chơi đùa tới mức để ra nó sao? Cô làm sao ăn nói với Băng Băng a!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *chảy máu mũi* Đúng vậy, chờ nó lớn lên chúng ta liền PvP (một quất hai =.=!)

[Bang hội] Buổi tối quá ngắn: *đổ mồ hôi* Không hổ là Băng tỷ, đủ bư hãn!

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Chào mọi người.

[Bang hội]Pháo hoa bên đường: Một nữ nhân có thể lưu loát dùng ngôn ngữ đáng khinh sáng tạo ra một trường phái nghệ thuật ngang tài ngang sức với tên hung dữ đệ nhất, quả thật kỳ tích a

~[Bang hội – nguyên lão]Tao cũng là Thần: Không đúng không đúng, Đường Đường tỷ khen trật rồi. Băng ca đáng khinh ở bên ngoài, người kia đáng khinh bên trong, hai người tính chất bất đồng, không thể so sánh.

[Bang hội]Qua đường Giáp: Gì a, kéo tôi đi, Đại Thần lại bị phóng xuất rồi *khóc rống*

[Bang hội – nguyên lão]Tao cũng là Thần: *hôn nhẹ* Kéo nào, không có nhà thương điên của em, chột trống rỗng, chột cô đơn, chột lạnh

~[Bang hội]Qua đường Giáp: *nôn mửa* Cút! Cái đồ biến thái.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Ha ha, Qua Đường em lại bị đùa giỡn, vuốt lông nào~ Không được ngạo kiều, sớm ngày nhào vào lòng Đại Thần đi~ *cười gian*

[Bang hội]Qua đường Giáp: *khóc lớn* Khanh Khanh tỷ

~Nhìn kênh Bang hội – Thế lực không ngừng đẩy tin nhanh như điện xẹt, Mục Thụy không thèm để ý một mình làm nhiệm vụ, đến khi kênh Bang hội – Thế lực đột nhiên xuất hiện một hàng chữ.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Thu Thủy, Mạch nhiên hồi thủ đã chính thức báỉ cô làm sư rồi sao?

Kênh Bang hội im lặng vài giây, sau đó lập tức bùng nổ.

[Bang hội – nguyên lão] Tuyết quang liễm diễm: Dịch ca ca, anh về rồi sao?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Ân, Tiểu Tuyết cũng tan học rồi?

[Bang hội] Chân to: Chào anh đại.

[Bang hội] Thiên đạo thù tình: Chào heo.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Thanh Phong, cậu không phải nói buổi tối không onl sao?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Chán nên onl. Chào mọi người. Thu Thủy, cô còn chưa trả lời câu hỏi của tôi.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *chảy máu mũi* Còn chưa, anh đại hỏi cái này làm gì.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tôi cần danh vọng sư đồ, nhượng Mạch Nhiên báỉ tôi làm sư đi.

[Bang hội] : *chảy máu mũi* Anh đại đây là chuẩn bị hoành đao đoạt ái sao?

[Bang hội – nguyên lão] Tuyết quang liễm liễm: Dịch ca ca, người cần danh vọng đổi cái gì? Em có rất nhiều, em giúp anh đổi nha.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Không cần, Tiểu Tuyết, để dành cho mình dùng đi. Anh dù sao cũng rất rảnh.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *chảy máu mũi* Cần danh vọng sư đồ, tự mình tạo cái acc nhỏ không phải được rồi sao, cần chi tìm đồ đệ của Thu Thủy phiền toái như vậy?

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Có dụng ý khác?

[Bang hội] Qua đường Giáp: Trước mặt Khanh Khanh tỷ mà dám quyến rũ mỹ nhân a *hấp nước mũi*

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gục* Em yêu, chúng ta quả nhiên tâm hữu linh tê (tâm ý tương thông) nha.

[Bang hội] Qua đường Giáp: *quyền đâm cước đá* Biển!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *thẹn thùng* Đây..... Không tốt lắm đâu.....

Mục Thụy không biết cái tên chết tiệt này vì cái gì lại muốn gã bá hắc làm sư, có cảm giác giống như cùng Khanh Trần chơi trò tình tay ba, vô duyên vô cớ phá hư tình cảm của người khác, đang định nhảy vào rửa sạch hăm oan thì đã thấy sư phụ đã muốn đem bán gã rồi.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Một viên nguyệt toản.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *nước miếng* Một viên gì, ít nhất phải hai viên

~[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Thành giao. Một tay giao người một tay giao hàng. Chờ ở chỗ bá sư Cửu Lê Thành.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *mắt hình sao* Được rồi.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Ban ngày ban mặt, chứng cứ rõ ràng rành, sư phụ vô tâm đem bán đồ đệ, anh đại ác bá xảo thủ hào đoạt (lừa gạt), hắc ám bao phủ Thế lực, tội ác tràn ngập Đại Hoang. Tiểu đồ đệ Mạch Nhiên xui xẻo gặp kẻ ác đức thống khổ nhỏ huyết lệ kêu cứu, thiên địa chính nghĩa ở đâu!!!

[Bang hội] Pháo hoa bên đường: *rùng mình* Chúng ta có thể giết người diệt khẩu không?

Mục Thụy còn đang tức giận sư phụ mình thấy tiền sáng mắt, đã bị lời của cái tên Tao là cũng thần này biến cho đỡ khóc đỡ cười, vừa mới định nói lời cự tuyệt cùng lời khiển trách sư phụ phạm tội mua bán người trái phép thì đã bị Túy dịch vấn thanh phong đánh ra một cái tin mới.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Mạch nhiên hồi thủ, cô bá tôi làm sư, bao toàn bộ trang bị cho đến cấp 60.

Cái gì gọi là nghèo đến không ngóc đầu lên nổi? Có gì không thể vì năm đấu gạo mà khom lưng quỳ gối! Đi thấy quý đi!

Gã, Mục Thụy, phẩm chất cao thượng, cho dù có ở trong bụng tử tể tướng vẫn có thể chống đỡ. Mấy cái cừu hận gì đó cứ để cho gió cuốn đi đi, dù sao tên chết tiệt này cũng không biết gã là Tường Thụy mà, có lợi mà không chiếm mới là ngu ngốc.

Được rồi, chú hai Mục Thụy của chúng ta chính là đang dùng hành động giải thích cái gọi là hám lợi mất khôn. [Chú hai Mục Thụy a, chú sẽ bị ăn đến một mẩu thịt cũng không còn đó!]

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Được.

Từ khi không có cốt khí đến sống nhờ đại cừu nhân, con đường thăng cấp của Mục Thụy vô cùng sáng sủa, mới hai ngày đã thăng lên tới cấp 32.

Túy dịch vấn thanh phong tuy giết người rất hung tàn, nhưng đối với đồ đệ lại rất tốt. Không chỉ dẫn đi phó bản làm nhiệm vụ, còn kéo Tiểu Băng Tâm da gòn đi mở thân thạch tại vài cái bản đồ [sau khi mở thân thạch sẽ có thể triển khai công năng truyền tống].

Hai ngày nay, kênh Bang hội – Thế lực thường xuất hiện mẫu đối thoại như sau:

[Bang hội – thượng thư] Thiên Nhai gần trong gang tấc: Dịch ca, đi mật thám.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Không đi, đang ở phó bản 21.

Hoặc là:

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: Túy ca ca, mang em đi truyền tống bản đi, em muốn sát na phương hoa [vũ khí băng tâm].

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Đội lát nữa, đang mang Mạch Nhiên đi làm nhiệm vụ.

Còn có:

[Bang hội] Nhân sinh nếu mãi chỉ như khi mới gặp: Anh đại, tổ chức song phi đi [phó bản kinh nghiệm cấp 63]

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tối đi, đang dẫn Mạch Nhiên mở đá.

.....

Trong hai ngày này, Túy dịch vấn thanh phong thành công sắm vai một gã đàn ông bị sắc đẹp mê hoặc, hôn quân không lo triều chính, không màng giang sơn chỉ nhớ mỹ nhân, chỉ cần Mục Thụy login tất nhiên sẽ tổ đội cùng hắn, cho dù là ai khác cũng không thêm đi.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Ai u uy, em nói anh đại nha, ngài không phải đã kêu xuân tiêu khổ đoản nhật cao khởi (trích trong Trường hận ca), từ nay về sau phải làm quân vương sao a.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Cầm miệng, tiến đội, quét phó bản Hoàng Tuyền.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *cầm miệng* Chặn được miệng người, không chặn được tâm a, anh đại

~[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Thần, đừng nói nhảm, phó bản cấp 32 xoát mã xoát ngư cần 7 người xin tiến đội.

Phó bản cấp 32 Hoàng Tuyền U Cảnh là phó bản kinh nghiệm dành cho mười người. Phó bản này rơi trang bị tuy không được tốt lắm, nhưng sau khi giết chết 6 BOSS xong sẽ có một tỷ lệ nhất định xuất hiện một tên thô bạo hình thể trâu bò, giết chết rồi sẽ tùy thời rơi xuống vài sáo trang cấp 60 của các chức nghiệp khác nhau, so với trang bị bình thường của các phó bản khác tốt hơn nhiều, là trang bị mà các người chơi có tiền hay chọn mua.

Cái gọi là xoát mã xoát ngư, là vì tọa kỵ trong Hồng Hoang Thiên Hạ không chỉ cần giết quái tích lũy kinh nghiệm còn cần phải ăn vài thứ để tăng tốc độ trưởng thành. Lúc thăng cấp sẽ tăng thêm vài điểm thuộc tính, cho nên đa số người chơi đều chạy đến làm phó bản này để lấy vài món cho ngựa ăn.

Lúc Mục Thụy tiến vào đội, bên trong đã có sẵn 6 người, có vài người không phải thuộc bang hội.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: Anh đại, không có Băng Tâm a!

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Mạch Nhiên không phải là Băng Tâm sao?

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Anh đại, thuê lao động trẻ em là phạm pháp.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Khanh Khanh ở phó bản 70. Mấy Băng Tâm trong bang đều đã làm phó bản này rồi, ra ngoài kêu thêm một Băng Tâm đi.

Chỉ chốc lát sau, một nhân vật Băng Tâm cấp 65 tên Tử Hâm tiến đội.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Nói trước, trang bị Băng Tâm đều ở cấp thấp, nếu ra ngư, Tô Mạc thuộc về tôi, người ngoài bang hội sẽ được cấp phí vớt vả theo giá thị trường ấn định trang bị [Tô Mạc Sáo, sáo trang Băng Tâm cấp 60], không muốn thì lui đội.

[Đội ngũ] Duyên thiên kiếm thần: Mở đi.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *trừng mắt* Khanh Khanh tỷ đã sớm có bộ cấp 60 rồi, anh đại đây là?

[Đội ngũ] Chiến quốc phong vân: Tôi không có ý kiến, chỉ cần đội trưởng không hack là được.

[Đội ngũ] Đạo trưởng kia buông ra: *gõ mõ* Nếu là Thái Hư thì bán cho tôi.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Được, nếu không có người lui đội, tôi mở phó bản.

Không biết có phải do may mắn hay không, vừa mới mở pho bản thì Tô bạo nhân liền xuất hiện.

[Đội ngũ] Gió thổi qua mông thật sáng khoái: *trùng mắt* Địch! Thật sự ra ngu a! Ông đây lần đầu tiên nhìn thấy.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Tôi tới, Tử Hâm thêm máu, Mạch Nhiên trốn xa một chút. Đi!

Mọi người lập tức xông lên làm thành trận quần ẩu. Tuy chỉ có một Băng Tâm thêm huyết, nhưng có trang bị cấp 70 cực kỳ biến thái của Túy dịch vấn thanh phong, người trong đoàn lại đều thuộc loại tay đầm cực phách, chỉ qua vài phút, BOSS đã ầm ầm ngã xuống, rớt ra một cái Tô Mạc Khố và Không Thiên Oản của Vong Lượng.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *chảy nước miếng* Tô Mạc!

[Đội ngũ] Đạo trưởng kia buông ra: *chảy máu mũi* Tay đội trưởng thơm quá~.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Trong đoàn không có Vong Lượng, bang hội chúng ta thu. Tô Mạc Khố treo bán 500 vàng, Không Thiên Oản 150 vàng. Duyên thiên kiếm thần, Chiến quốc phong vân, Đạo trưởng kia buông ra, Gió thổi qua mông thật sáng khoái, Tử Hâm, các cậu mỗi người 80J, không thành vấn đề đi.

[Đội ngũ] Gió thổi qua mông thật sáng khoái: *Mắt hình sao* Đội trưởng thật phúc hậu, mấy người treo bán trên thế giới thường ra giá cao. Chúng ta chiếm được tiện nghi rồi, mau thêm tôi vào bạn tốt đi, lần sau có đi pho bản thì gọi tôi.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Được, theo tôi tới chỗ này lấy tiền.

[Đội ngũ] Tử Hâm: Đội trưởng, anh đang hắc trang bị sao?

[Đội ngũ] Duyên thiên kiếm thần: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần:?

[Đội ngũ] Gió thổi qua mông thật sáng khoái:?

[Đội ngũ] Tử Hâm: Trong đội, tôi thêm máu, Tô Mạc chẳng lẽ không phải là để cho tôi sao?

[Đội ngũ] Duyên thiên kiếm thần:

[Đội ngũ] Đạo trưởng kia buông ra:

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Băng Tâm, trước khi tiến vào pho bản, tôi đã nói tôi muốn Tô Mạc, có muốn tôi cắt luôn phần của cô không?

[Đội ngũ] Tử Hâm: Anh không nói với tôi, làm sao tôi biết anh đã nói trên kênh đội ngũ chứ!

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Thí chủ, cô không biết vậy làm sao biết đội trưởng nói trên kênh đội ngũ hả, là giác quan thứ bảy của nữ nhân sao?

[Đội ngũ] Đạo trưởng kia buông ra: Cười chết tôi, vừa nói câu đầu đã bị lòi.

Sau đó, nhân vật nữ Băng Tâm tên Tử Hâm kia không nói gì nữa, cùng đội trưởng giao dịch xong liền lui đội, những người khác cầm tiền xong cũng lục tục rời đi.

7. Chương 7: Thảm Họa Từ Cái Quần Cộc

Mục Thụy chắc chắn việc này coi như xong, ai ngờ chỉ trong chốc lát đã bị một tin trên kênh Thế giới hấp dẫn ánh mắt.

[Thế giới] Tử Hâm: Túy dịch vấn thanh phong, anh hắc trang bị không biết xấu hổ, một tên Dịch Kiếm lại đi đoạt Tô Mạc Khố, thiếu tiền như vậy thì sao không bán đi hả? Cái cánh màu đỏ của anh cũng là kiếm được bằng cách này đi? Cái quần đó chị đây từ bỏ, tặng luôn cho anh coi như đi học nhằm vào khóa rác rưởi. Rác rưởi đi tìm chết đi tìm chết đi!

[Thế giới] Bắc Hải Băng: Đồ đàn bà thối, cô mắng cái gì! Hôm nay ra khỏi nhà để quên đầu à, anh đại chúng tôi hắc trang bị của cô? Đừng nói Tô Mạc Khố, cô mặc độc mỗi cái quần chữ “T” thôi cũng thấy chướng mắt!

[Thế giới] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Chúc mừng anh đại được lên sóng, được lằng-xê miễn phí, Tử Hâm mỹ nữ, cảm ơn nha~ *tiểu ác ma*.

[Thế giới] Anh đây giàu: Tiểu Hâm, sao lại thế này?

[Thế giới] Tử Hâm: Sư phụ! *khóc lớn* Con cùng dã đội xoát mã, ra được cái Tô Mạc Khố. Trong đoàn có con là Băng Tâm, nhưng cái tên Dịch Kiếm tên Túy dịch vẫn thanh phong kia lại hắc Tô Mạc mất rồi, 555555~ (tiếng khóc đỏ nha)

[Thế giới] Tam cửu vị thái: Móa! Tao khinh bỉ nhất là cái loại đội trưởng như thế này. Tao lần trước cũng bị người ta hắc, về sau đi phó bản tuyệt đối không đi cùng dã đội!

[Thế giới] Tao cũng là Thần: Tử Hâm mỹ nữ, sự thật như thế nào tôi và cô đều đã rõ ràng. Phỉ báng người khác, chân ngòi thị phi sẽ bị đầu trâu mặt ngựa cắn lưỡi đấy. Anh đại của chúng tôi rốt cuộc có hắc hay không, nhưng người khác trong đoàn có thể làm chứng *gỗ mõ*

.....

Kênh thế giới ồn ào huyền ảo, kênh Bang hội cũng ồn ào không kém.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Rốt cuộc là sao a? Anh đại, con mẹ kia vì sao lại nói anh hắc trang bị.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Ai biết cô ta nghĩ gì. Trước khi tiến vào tôi đã nói Tô Mạc tôi mua rồi mà.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Người ta rợn rợn là vì lợi mà đến, người ta nhón nháo cũng là vì lợi mà tới. Đây rõ ràng chỉ là đồ mất hối hận thôi, mơ tưởng.

[Bang hội] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Thần ca, em mua Thiên Nhân rồi, cam đoan giết cô nàng này xong ả sẽ không dám rời khỏi khu an toàn nữa bước.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Anh đại, anh cần Tô Mạc làm cái gì a?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Cho Mạch Nhiên.

[Bang hội] Thiên đạo thù tình: *chảy nước miếng* Thật tốt a, anh đại, em cũng muốn làm đồ đệ anh.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt* Đồ nhi cũ, con thật sự đã bị anh đại bao dưỡng rồi.

.....

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Cái này không phải là đồ đệ. Rõ ràng là con dâu nuôi từ bé thôi.

[Bang hội] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Khanh Khanh tỷ a, chị mau trở lại! Anh nhà chị hồng hạnh xuất tường rồi này! (hồng hạnh xuất tường = vượt rào = ngoại tình)

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *chảy máu mũi* Chị quản anh ta không có được. Chị chỉ là chính thê sâu lụy trong thâm trạch đại viện, chỉ có thể ngậm bồ hòn nhìn tướng công cười từng tiểu thiếp một vào nhà. Chị thật khổ a.....

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi không đảm đương nổi chức tiểu thiếp đâu. Tôi là nam. Khanh Khanh tỷ yên tâm đi.

.....

Kênh bang hội nhất thời lặng ngắt như tờ.

Lúc này, tại kênh mật của Túy dịch vẫn thanh phong:

[Mật] Khanh Trần: Dịch ca, Mạch nhiên hồi thủ này rốt cuộc là ai a?

[Mật] Túy dịch văn thanh phong: Đồ đệ.

[Mật] Khanh Trần: Anh lừa ai đó! Người này nếu không có thân phận đặc thù anh làm gì mà đối tốt với hắn như vậy? Em cho tới bây giờ chưa bao giờ thấy anh thu đồ đệ đâu. Anh sẽ không thực sự thích cậu ta đi, phải không? Cậu ta đã nói cậu ta là nam.

[Mật] Túy dịch văn thanh phong: Anh thấy rồi.

[Mật] Khanh Trần: Không thể nào! Anh cứ nhiên thích cậu?! *trùng mắt* Anh học cái gì không học lại đi học người ta làm GAY? Dì nhỏ còn đang chờ ôm cháu đó, anh đừng đó ở đó đùa.

[Mật] Túy dịch văn thanh phong:

[Mật] Khanh Trần: Được rồi, đùa chút thôi. Em biết anh luôn luôn sáng suốt. Bất quá, đối với Tiểu Băng Tâm này, anh thực sự để bụng a, thật sự không cần em dò la tung tích?

[Mật] Túy dịch văn thanh phong:

Quay lại kênh bang hội, sau giây phút ngắn ngủi trầm mặc, chính là diên cuồng gõ phím:

[Bang hội – nguyên lão]Tao cũng là Thần: Vốn đem tâm chờ đợi trăng sáng, ai ngờ ánh trăng lại chiếu xuống nơi~ Anh đại, anh thật thắm a!

[Bang hội]Hoa cô nương, người ở nơi nào: Đừng lo, không thể làm bạn gái, vẫn có thể làm bạn trai.

[Bang hội]Pháo hoa bên đường: Vừa online liền nhìn thấy thứ kinh hách dã man như vậy *chảy máu mũi*

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *xấu hổ* Mạch Nhiên chú sao lại tự vạch áo cho người xem lưng a.....

[Bang hội] Tiễn phá thiên: Không cần a..... Đang em gái sao lại biết thành anh trai vậy! Tôi gương dạy không nổi đâu a!

[Bang hội] Bầu rượu bên hông: Được rồi. Băng Tâm muội muội đáng yêu hiện biến thành một xú nam nhân (xú: xấu xí). Bang hội của chúng ta có phải đang trở nên dương thịnh âm suy hay không? Anh đại, bọn em muốn em gái, bọn em muốn bà xã!

[Bang hội] Thiên đạo thù tình: *gỗ mõ* Khắp Hồng Hoang Thiên Hạ đều là gay a.

[Bang hội] Ngồi xổm góc tường chờ hồng hạnh: *khóc lớn* Anh đại, em đang làm nhiệm vụ ở Đồng Thú thì bị giết a.

[Bang hội] Thật đáng yêu: Em cũng vậy. Đang làm Tam Tiên nè, lại bị người ta giết, đều là do bang hội Yêu Vực làm.

[Bang hội] Ngồi xổm góc tường chờ hồng hạnh: Chết tiệt.

[Bang hội] Tá thủ đàm tình: Đệt! Vừa tới phó bản đã bị cường P!

Mấy cái acc nhỏ trong bang hội đang tố cáo mình bị Yêu Vực Thế Lực khi dễ, thì một nhân vật tên Anh đây giàu đã phát một cái tin nhắn trên kênh thể giới tố về chịu trách nhiệm về sự tập kích khủng bố bạo lực này

[Thế giới] Anh đây giàu: Người của bang hội! Một khúc sênh ca túy lưu niên nghe đây, lão đại Túy dịch văn thanh phong của bọn mày đừng tưởng rằng không thừa nhận sẽ không cần gánh vác hậu quả. Người trong Phong Thần Bảng của chúng tao không phải là kẻ dễ bị khi dễ. Chúng tiểu nhân của Yêu Vực nghe lệnh, người Lưu niên giết không tha, dựa vào lượng đồ sát mà lãnh thưởng!

[Thế giới] Tao cũng là Thần: Ô hô thương thay! Hồng Hoang Thiên Hạ thế nhưng lại có hậu thế của yêu ma hoành hành, không rõ trung gian (trung: trung thực, gian: gian tà), chỉ hươu bảo ngựa, vừa ăn cướp vừa la làng, tàn phá không gian thanh tịnh của Hồng Hoang Thiên Hạ. Thật sự quá cần rõ rồi! Xem ông nội tao đến thu thập bọn mày như thế nào đây!

[Thế giới] Bầy yêu loạn vũ: Lnh đại là số một! *đập bàn* Giết được cái thằng chó gọi là cái thì đó văn thanh phong sẽ thì thưởng gấp hai lần! Dem bọn chó Lưu niên này giết sạch server! Phong Thần Bảng vạn tuế! Em dấu Tử Hâm, nhìn ca ca của bọn anh báo thù cho em như thế nào đi!

[Thể giới] Túy dịch văn thanh phong: Mỗi mắt mong chờ.

Mục Thụy không ngờ chuyện này càng nháo càng lớn, chỉ vì một cái quần mà dẫn đến chiến tranh đẫm máu. Trong vòng nửa tháng, hai bên không ngừng chửi rửa, PK dã ngoại, đánh xáp lá cà, người giết ta ta giết người đến thiên hôn địa ám khắp Hồng Hoang Thiên Hạ. Cho dù sau này có người trong dã đội lúc đó post lên diễn đàn chân tướng sự thật, chứng minh lỗi là do Tử Hâm, nhưng cừu hận đã kết hạ rồi. Người hai bên đã giết rất nhiều người của đối phương, chuyện dừng tay là không có khả năng.

Một khúc sanh ca túy lưu niên có thể xem như là một bang hội cấp ba lớn của server. Tuy bang hội luôn có người bảo trì trung lập, nhưng hơn thua ở chỗ số lượng người, trang bị tốt, ngay từ đầu cùng Yêu Vực đánh xáp lá cà đã chiếm ưu thế. Tuy Yêu Vực chỉ là bang hội nhỏ, nhưng sau lưng lại có thái sơn chống đỡ. Yêu Vực, Thú Giới, Nhân Thế, Thiên Đình, bốn cái bang hội cấp ba này hợp lại thành một, lấy Thiên Đình làm chủ liên minh – Phong Thần Bảng. Người của Yêu Vực đánh không lại, bắt đầu xin viện trợ. Bang hội Lưu niên cũng không phải là bang hội khá giả gì, vốn chỉ là một bang hội trung lập, trong bang chỉ có nhiều người chơi và đám acc nhỏ thôi. Vì thường xuyên bị kẻ địch đánh lén, nhiều người chơi đã chịu không nổi, đành phải rời khỏi bang hội. Tuy sau đó lại có vài người chơi thích PK gia nhập bang, nhưng toàn cảnh thế cục vẫn không được lạc quan cho lắm.

Mục Thụy trong nửa tháng này cũng bị đối xử như một cái đuôi. Tuy nguyên nhân gây ra chuyện này chính là việc phân phối Tô Mạc Khố gây tranh cãi, nhưng cũng là bởi vì Túy dịch văn thanh phong muốn đưa Tô Mạc Khố cho gã. Trong nửa tháng thấy, có rất nhiều người rời bang hội giận chó đánh mèo nói gã lam nhan họa thủy (hồng nhan chỉ nữ nhân, lam nhan chỉ nam nhân), nhìn thấy ở trang thứ ba trong bảo khố của mình có một cái quần cộc màu lam bắt mắt, lại nhớ đến tên chết tiệt nào đó nói muốn lấy nó làm quà cho Mạch Nhiên mừng tốt nghiệp lên cấp 60, nội tâm Mục Thụy liền tràn ngập rối rắm.

Trong khoảng thời gian này, Mục Thụy cũng bị giết vài lần, bản đồ cấp thấp vẫn có thể tới, nhưng bản đồ cấp cao lại không thể đi, cho nên gã vẫn cứ đứng yên tại cấp 45. Trong game này, 30 cấp đầu quá trình thăng cấp rất nhanh, nhưng về sau muốn tăng kinh nghiệm dựa vào bội số tăng kinh nghiệm, ngoại trừ đi phó bản, mỗi ngày còn phải làm 10 lần nhiệm vụ mật thám mới có thể tích lũy kinh nghiệm [Nhiệm vụ mật thám chính là mỗi ngày theo thời gian quy định chạy vào vương triều Hoa Hạ nhận nhiệm vụ. Nhiệm vụ được chia làm 5 cấp bậc độ khó khác nhau, mỗi cấp bậc cần phải tổ 5 người chơi mới có thể hoàn thành. Bởi vì nhiệm vụ có hạn nhưng số lượng người thì dư thừa, cho nên đến thời gian nhận nhiệm vụ, chỗ này không khác như mấy cái siêu thị treo bảng đại hạ giá là mấy. Nếu có vài đội ngũ nhận nhiệm vụ giống nhau sẽ phải tranh giành với nhau, ảnh hưởng cực độ đến hòa bình thế giới.]

Trong khoảng thời gian này, Túy dịch văn thanh phong cũng đang sụt đầu mề trán, quả thật không có thời gian dẫn Mục Thụy đi thăng cấp. Hiện tại bang hội đang trong thời kỳ tinh phong huyết vũ, mọi người cơ bản không phải đi giết người thì chính là bị người ta giết, da mặt Mục Thụy thật sự không đủ dày để tìm người kéo cấp cho, dứt khoát đi theo sự phụ của em gái Nhã Đồng lẫn lộn.

Sự phụ của Nhã Đồng là một nhân vật nam phái Vân Lộc cấp 69, tên là Mặc kệ người khóc, cực đẹp trai, tóc đen nhánh, giữa trán có một đường chỉ nhỏ màu đỏ, thật giống con mắt thứ ba lúc nhắm của Nhị lang thần. Một thân áo giáp vàng óng, sau lưng lại có bộ cánh màu lam, phía trước ngực được phanh rộng ra đúng thể loại Nhã Đồng thích, chân đạp mây bay, tay cầm tích trượng, dáng người xinh đẹp, mị khí tràn lan.

Thật sự quá là cầu huyết đi! Mặc kệ người khóc hóa ra là nguyên lão của bang hội Thú Giới a, lại còn đem đồ đệ Huyết nhiệm Hồng Hà nạp kéo vào Thú Giới luôn. Lần đầu tiên nhìn thấy sự phụ của em gái, Mục Thụy liền nghĩ đây có phải là dạng tự chui đầu vào rọ không a?

May mà vị mỹ nam Vân Lộc này có thể thấu tình đạt lý, dù sao thì cậu ta đâu có biết vị Tiểu Băng Tâm trước mắt này lại là căn nguyên cho trận chiến loạn a, hơn nữa Huyết nhiệm Hồng Hà nạp ở trên kênh đội ngũ bảo Mạch nhiên hồi thủ là chị của nó, Mục Thụy dĩ nhiên không có đủ độ rảnh mà đi nói này nói nọ.

Tại thời khác hẳn cảm như vậy, người cả hai bang hội nếu chạm mặt nhau, không phải người chết thì chính là ta sống. Mặc kệ người khóc lại dẫn acc nhỏ của phe đối địch đi phó bản. Nếu bị người của bang hội phát hiện, Mặc kệ người khóc lại là nguyên lão của Bang, vậy đây chính là hành vi thông đồng với địch cực kỳ nghiêm trọng. Vì thế ba người đều thật cẩn thận, như là làm công tác bảo mật vậy, làm đến phi thường tốt,

qua hơn nửa tháng cũng chưa bị người ta phát hiện.

Nhưng đi đêm lâu thì cũng có ngày gặp ma, Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn đã lên cấp 48. Tại bản đồ Trung Nguyên có một nhiệm vụ liên hoàn, nếu hoàn thành sẽ được thưởng một vũ khí tử sắc cực phẩm. Nhiệm vụ này cần giết 4 con tiểu BOSS và một con đại BOSS, hệ số khó khăn phi thường lớn, muốn một mình hoàn thành nhiệm vụ là không có khả năng. Hiện đã gần đến thời gian nhận nhiệm vụ mật thám, sư phụ thì đang ở Song phi bản cấp 63, Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn vội vàng thay vũ khí mới khê cần môi, làm sao mới không bị người phát hiện đây, nghĩ tới nghĩ lui cũng đành phải nhờ anh trai đến hỗ trợ tăng máu.

8. Chương 8: Người Vô Tội Gặp Họa

Lúc một tên Vồng Lượng cấp 62 đột nhiên hiện hình công kích Mạch nhiên hồi thủ, Mục Thụy theo thói quen lập tức đứng đực ra chờ cho màn hình biến thành trắng đen, lại nhìn qua Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn bên cạnh bắn tới tên Vồng Lượng Con dê béo một trái cầu lửa, trong lòng Mục Thụy đánh thịch một cái: Tiêu rồi!

Quả nhiên, Vồng Lượng kia chỉ công kích vài cái liền đem gã và Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn cạp đất. Nhìn trên đầu Con dê béo có dấu hiệu của bang hội Yêu Vực, Mục Thụy chỉ có thể cầu nguyện cái tên Vồng Lượng này có tình người một chút. Bất quá, gã đã nghĩ quá đẹp rồi, một tên cấp 62 rảnh rỗi sin nông nổi chạy tới địa bàn cấp thấp lại là tên hồn đản thích gây chuyện thị phi.

Lúc này, trong kênh liên minh của Phong Thần Bảng:

[Liên minh] Con dê béo: Bang chủ Thú Giới có ở đây không?

[Liên minh] Thương Nhĩ: Đây, có việc sao?

[Liên minh] Con dê béo: Bang của các cậu có một Vân Lộc cấp 48 tên Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn, ném hấn đi, hấn là 007 của bọn Lưu niên.

[Liên minh] Thương Nhĩ: Sao lại thế này?

[Liên minh] Con dê béo: Hấn đi cùng nữ Băng Tâm trong bang Lưu niên tên là Mạch nhiên hồi thủ. Tôi giết đứa Băng Tâm kia thế nhưng hấn còn dám đánh tôi.

[Liên minh] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Tôi không phải 007. Mạch Nhiên giúp tôi làm nhiệm vụ mà thôi. Tôi đánh anh thì sao? Anh giết bạn của tôi tôi còn có thể đứng nhìn? Anh không phải đã giết lại tôi rồi sao? Anh cấp 62 lại đi khi dễ acc nhỏ chỉ hơn cấp 40 tụi tôi, thật hèn, anh có bản lĩnh như vậy sao không đi giết mấy acc cấp cao của Lưu niên đó?

[Liên minh] Mặc kệ người khóc: Tiểu Ngạn, con bị giết?

[Liên minh] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *khóc lớn* Sư phụ!

[Liên minh] Thương Nhĩ: Khóc, Huyết này là đồ đệ cậu?

[Liên minh] Mặc kệ người khóc: Ân.

[Liên minh] Thương Nhĩ: Cậu biết Lưu niên là đối địch của chúng ta không. Đồ đệ của cậu làm như vậy, các anh em khác sẽ nghĩ như thế nào?

[Liên minh] Mặc kệ người khóc: Mạch Nhiên mới cấp 45. Acc quá nhỏ để tạo ra chuyện lớn.

[Liên minh] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Sư phụ! Con lại bị con dê kia giết!

[Liên minh] Con dê béo: Phi! Tao giết đấy thì sao? Ông đây hận nhất chính là kẻ ăn cây táo rào cây sung gì gì đó! Bang chủ Thương Nhĩ, cậu như thế nào còn chưa đá người đi?

[Liên minh] Thương Nhĩ: Khóc, là đồ đệ của cậu, cậu nói phải giải quyết như thế nào đây?

[Liên minh] Thương Nhĩ: Khóc, cậu phải cho các huynh đệ một cái công đạo.

[Liên minh] Thương Nhĩ: Khóc, cậu không trả lời tôi đá người a!

[Liên minh] Thương Nhĩ: Khóc?

[Liên minh] Con dê béo: Tao thêm vào! Mặc kệ người khóc con mẹ nó là đang chột dạ đi? Giết tao? Vì kẻ thù mà giết luôn huynh đệ đồng minh? Mẹ mày, mày chưa thấy qua đàn bà a!

[Liên minh] Thương Nhĩ: Con c*c! Các cậu đang ở đâu?

Mục Thụy nằm trên mặt đất, trên màn hình đen trắng ngoại trừ Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn và Con dê béo, còn có Vân Lộc mỹ nhân quen mấy ngày nay và một Thái Hư cấp 70 cánh đỏ.

Mục Thụy không thể trốn ở khu vực an toàn, nhưng Nhã Đồng cũng không nên theo sự phụ đi báo thù như vậy chứ. Với cái tình trạng này, Mục Thụy đành phải dùng acc Băng tâm đi PK lần đầu tiên, tuy chỉ làm có một việc duy nhất chính là buff vài cái trạng thái cho Vân Lộc.

Tên Thái Hư tên gọi Thương Nhĩ sau khi đi ra khỏi trận truyền tống, liền lập tức chạy tới xử lý gã và Nhã Đồng, nhưng lại không động thủ với Mặc kệ người khóc. Hai người giống như dùng khí thế đọ sức với nhau, đứng yên không nhúc nhích.

Người trong bang Yêu Vực và Thú Giới cũng truyền tống tới đây, vây xung quanh bên người Thương Nhĩ, không ai động thủ, bầu không khí càng lúc càng quỷ dị. Rốt cuộc vẫn là Thái Hư mở miệng trước.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Đây là sự lựa chọn của cậu?

[Lân cận] Mặc cho người khóc: Ân.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Được, được lắm. Tự mình lui đi, tôi không muốn động thủ.

Mục Thụy còn chưa hiểu ý tứ của tên Thái Hư này liền nhìn thấy dấu hiệu bang Thú Giới ở trên đầu Mặc cho người khóc đã không cánh mà bay.

[Thế giới] Thương Nhĩ: Mặc cho người khóc từ nay về sau cùng bang Thú Giới không còn quan hệ. Khóc, thật không ngờ, tình nghĩa huynh đệ hai năm của chúng ta thế nhưng lại kiếm hơn một đứa con gái mới quen biết vài ngày. Cậu thật khiến tôi thất vọng.

[Thế giới] Thương Nhĩ: Mạch nhiên hồi thủ, đừng để tôi lại thấy cô. Thấy một lần sẽ giết một lần!

[Thế giới] Thu thủy nhất bút: *trừng mắt* Cự đồ nhi, con như thế nào lại trêu tới Bang chủ Bang Thú Giới vậy?

[Thế giới] Bắc Hải Băng: *chảy máu mũi* Mạch Nhiên, xuất sắc! Mau tới chiếm góc Phong Ma Băng đi, tỷ ủng hộ!

[Thế giới] Mã não thượng hạng: Oa oa oa, Hồng Hoang lại xuất hiện cầu huyết! Sư đồ nghiệt duyên hay là cừu địch tình sát? Hay là hai nam tranh một nữ, lại thêm thuần khiết huynh đệ cơ tình? (cơ tình: đồng tính luyến)

[Thế giới] Túy dịch vấn thanh phong: Thú chủ Thương Nhĩ, cậu tuyên chiến với đồ nhi cấp 45 của tôi có ý tứ gì? Tôi cùng cậu chơi vậy.

[Thế giới] Tao cũng là Thần: Từ cổ chí kim, mỹ nhân đều có anh hùng tranh nhau làm bạn. Hồng nhan họa thủy, hồng nhan họa thủy a!

[Thế giới] Tử Hâm: *nôn mửa* Thật hiếm khi nhìn thấy loại tiện nhân đi khắp nơi dụ dỗ người có tiền như vậy a. Với cái loại thích lẫn lộn ở trên giường của nhiều người này, mọi người coi chừng bị nhiễm bệnh đó!

[Thế giới] Lam Vận Nhi: Đây là cái con lần trước giành Tô Mạc Khó của tỷ tỷ sao? Đồ hồ ly tinh ghê tởm! Mạch nhiên hồi thủ, mau rút khỏi Tứ Hải Tung Hoành đi!

[Thế giới] Bắc Hải Băng: Hai con tiện nhân ở phía trên kia, có phải buổi sáng vừa mới ngủ dậy chưa kịp đánh răng phải không? Tối qua chắc là ăn nguyên cả thừa ruộng nhà người ta rồi!

.....

Cái chuyện này liên quan gì tới tôi đâu a! Mục Thụy nằm cũng trúng đạn trầm mặc ẩn nút sống lại trở về Lăng Tây Thành, đem nhân vật đứng ngay bên cạnh thần thạch, nhìn kênh thế giới nhảy ra vô số chữ.

Nghĩ tới việc tiếng xấu đồn xa, Mục Thụy liền cảm thấy vô lực. Bởi vì bị giết chết quá nhiều lần cho nên trang bị đã bị hỏng. Mục Thụy lúc này mới chú ý đến cái tên quen thuộc nhưng dị thường sinh động trên kênh bang hội.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Cái gì? Bang chủ là sư phụ của chị tôi hả? Trách không được lại đi giúp chị ấy nói chuyện! *mắt hình sao*

[Bang hội] Qua đường Giáp: Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn, Mạch nhiên hồi thủ là chị của cậu?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Phải, là chị ruột của tôi đó! *đắc ý*

[Bang hội] Thiên Nhai gần trong gang tấc: Huyết nhiễm, hôm nay rớt cuộc là sao vậy, cậu biết không?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Nói tóm gọn lại chính là cái tên Vồng Lượng ngu ngốc nhìn thấy tôi và chị tôi đi cùng nhau, nhảy ra nói tôi là 007, chạy tới đồng minh bên kia cáo trạng, còn đuổi theo giết tôi. Sư phụ của tôi giúp tôi báo thù, bọn họ tưởng sư phụ thích chị của tôi, liền bắt sư phụ của tôi lui bang.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Mặc danh kỳ diệu a. Tôi còn tưởng Mạch Nhiên thật sự đi quyến rũ Mặc kệ người khác nữa chứ. Thiệt là, cả nửa ngày trời chột lại đúng một câu là do bọn họ tưởng! Hại tôi kích động vô nghĩa!

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Huyết nhiễm, Mạch Nhiên là nữ?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Đúng vậy! Chị của tôi là đại mỹ nhân!

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Tiểu Ngạn, đừng nói lung tung, bang hội biết anh là nam.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Mạch Nhiên là nam? Không giống nha!

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi thật sự là nam. Thu Thủy và Băng Băng đều biết.

[Bang hội] Pháo hoa bên đường: *chảy máu mũi* Thật vậy chẳng?

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: Tôi không biết. Cựu đồ nhi chỉ nói đồ nhi là một ông chú 38 tuổi *trùng mắt*

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Phốc – Anh, anh lợi hại! *cười to*

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *kích động* Nhìn phản ứng của Huyết nhiễm cũng biết Mạch Nhiên gạt người rồi. Cầu chân tướng! Mạch Nhiên ra YY!

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *chảy máu mũi* Đúng vậy, Mạch Nhiên và Huyết nhiễm đều ra YY đi. Chúng ta cần phải nghiệm chứng lại. Thông cáo bang hội kênh YY.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *nhảy nhót* Được rồi được rồi

~[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi không có micro.

[Bang hội] Qua đường Giáp: *chảy máu mũi* Sợ bị chúng tôi nghe ra là giọng nữ cho nên mới nói bản thân không có micro hả?

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi thật sự không có micro. Còn có, tôi thật sự là nam....

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vắn thanh phong: Tôi có chút chuyện quan trọng muốn nói, cả bang lên kênh YY, Mạch Nhiên không có mic cũng lên nghe đi.

Mục Thụy đành phải ẩn thân đăng nhập vào ID kiếp trước của mình thôi. Không cần nghĩ cũng biết Rey trước giờ đều sống ở Pháp làm gì có ID đăng nhập YY chứ.

Từ sau khi Mục Thụy trọng sinh không còn onl YY nữa, kiếp trước, tại đêm cuối cùng, Mặc Ly đã khiến nội tâm Mục Thụy thương tổn nặng nề, cần phải có thời gian xóa nhòa. Cái tên Mạch Nhiên này, không chỉ đại biểu cho vinh quang, càng đại biểu cho tình trạng không dám dùng chân diện mục đối mặt với fan. Cảm giác áy náy này, chỉ cần nghĩ lướt qua, liền lập tức nhắc nhở Mục Thụy, tuy hiện tại gã có một thân thể trẻ tuổi xinh đẹp, nhưng bên trong đó vẫn là một tên già xấu xí tàn tật yếu đuối chỉ dám trốn trong thế giới mạng.

Thân thể kiếp trước của Mục Thụy đã bị hỏa táng, nhưng linh hồn lại được nương nhờ vào thân xác khác. Hôm qua chết, hôm nay lại sống. Mục Thụy cảm thấy bản thân cũng nên thoát ra khỏi quá khứ rồi.

Không thèm nhìn tới một đồng tin mật trên YY liên đóng toàn bộ, Mục Thụy biết vài năm nay, mỗi tối gã đều đặn đặn ngâm mình trên kênh YY, đột nhiên nửa năm nay lại không login, sẽ có rất nhiều người quan tâm tới. Nhưng Mục Thụy hiện tại không muốn khôi phục lại thân phận Mạch Nhiên nữa, hơn anh của Mạc Lỵ uy hiếp sẽ đang chân tướng của gã post lên mạng, nói không chừng lúc đó đám fan sẽ chạy tới chất vấn. Mục Thụy chắc chắn sẽ nhắm mắt làm ngơ, ngầm thừa nhận. Đây là theo bản năng trốn tránh, gã vẫn rất sợ hãi khi phải đối diện ánh mắt thất vọng cùng tràn ngập khinh bỉ của người khác.

Đem tên YY sửa thành Mạch nhiên hồi thủ, xóa bớt thông tin cá nhân xong, Mục Thụy mới lên kênh YY của bang hội.

Vừa vào liền nghe thấy một giọng nam thuần hậu thành thực nói chuyện.

“... Cho nên Cá mực mời bang của chúng ta gia nhập Tài Quyết liên minh, các cậu có ý kiến gì không?”

Mục Thụy nhìn nhìn, trên kênh có mấy chục cái ID, chỉ có một tên có nút xanh đang phát sáng. Hóa ra đây là giọng nói của sư phụ gã a, hóa ra không có nhỏ như gã nghĩ. Mục Thụy vẫn cho rằng Túy dịch vẫn thanh phong chỉ là một tên thiếu niên mà thôi.

Một giọng nam trong treo vang lên: “Bang hội của chúng ta hiện tại đang phải đối kháng với cả một lực lượng liên minh. Thật sự là có chút quá sức. Người chơi mẫn cấp lo lắng, nhóm acc nhỏ cũng chịu ảnh hưởng rất lớn. Tôi đồng ý gia nhập Tài Quyết, dù sao có vào hay không thì cũng đánh, gia nhập rồi thì sẽ có minh hữu tới giúp.”

Mục Thụy nhìn nhìn, người lên tiếng chính là Thiên Nhai gần trong gang tấc.

“Cá mực là bạn tốt của tôi, cũng đã cùng cậu ta đi phó bản vài lần, nhân phẩm cũng không tệ lắm. Người trong bang của cậu ấy chơi cũng rất được.” Đây là giọng nói của nữ Băng Tâm cấp 68 Pháo hoa bên đường, vậy mà lại là giọng nam.

“Tôi không có ý kiến, nghe theo Dịch ca, chỉ cần có thể chém chết hết mấy tên khốn trong Phong Thần Bảng là được.” Người nói chính là Hoa cô nương, người ở nơi nào, không ngờ lại là một giọng nam rất chính trực, hoàn toàn không phù hợp với cái hình tượng tục tũn hoang dại kia.

“Tài Quyết liên minh danh tiếng rất tốt, không giống như cái dạng liên minh đệ nhất Phong Thần Bảng kia, tôi không có ý kiến.”

“A~ Anh, anh đến rồi~” Tiếng của Nhã Đồng thông qua tai nghe có chút sai lệch. Mục Thụy đổ hắc tuyến, rõ ràng cô đang ở cách vách, có cần kinh ngạc như vậy hay không a.

“Oa oa, cự đồ nhi, con đến rồi sao, để vì sư sờ sờ~”

“Chồng yêu à, chồng sao lại có thể ở trước mặt vợ mà đi sờ người khác~”

“Oa, vợ yêu, chồng sai rồi, chồng sờ vợ nga~”

“Trời ạ! Hai mỹ nữ liếc mắt đưa tình giữa chốn đông người a! Các cô cứ như vậy thì mấy gã nam nhân trong bang phải làm sao đây! Đến đây a, đến a, chúng ta cùng sờ sờ~”

“Biến! Cậu tự sờ cậu đi! Còn có, không cần kêu tôi đến, cậu thật buồn nôn!”

“Phốc – Bách hợp, đam mỹ, trong bang của chúng ta trừ bỏ tôi là bình thường ra thì còn có người nào bình thường không hả!”

“Tôi ngắt, nếu chiếu theo độ dày da mặt của cậu mà nói, trong bang quả thật không có người nào bình thường như cậu.”

..... Mọi người nháo điên cuồng, vừa cãi nhau vừa đùa giỡn bán cái các loại, nguyên bản còn đang ở trong cuộc họp phi thường nghiêm túc có nên kết liên minh hay không, hiện tại đã trở thành tiệc trà xã giao rồi.

“Được rồi, im lặng! Xem ra mọi người đều không có ý kiến?” Anh đại lên tiếng.

Mọi người: “Không có.”

“Được. Tôi sẽ nói với Cá mực, mọi người tự chuẩn bị tham gia thành chiến cho tốt đi.”

“Quá tuyệt vời! Tôi có thể tham gia thành chiến rồi, hạnh phúc a!”

“Kinh nghiệm thành chiến có tới 200W lận đó, chém quái mấy tiếng đồng hồ mới được nhiều đó.

“Thủ thành hay công thành gì đó đều là chuyện không đùa được đâu, có chút khẩn trương.”

“Không sao đâu, đến lúc đó liên minh sẽ lên YY thống nhất chỉ huy.”

“Hôm nay thật vui, trên YY lại có nhiều người như vậy, về sau mỗi lần mở game thì mở YY lên luôn đi. Không mic cũng không sao, giống Khanh Khanh và Mạch Nhiên vừa nghe vừa đánh chữ cũng được.”

Thảo luận xong, Mực Thụ vừa muốn rời khỏi thì lại cứng ngắc, người ta mới vừa khen lại lập tức rời khỏi YY hình như là không nể mặt mũi của người ta thì phải a? Đành phải ở lại nghe vậy.

9. Chương 9: Tâm Tù Thanh Động

Rời khỏi một lát, Túy dịch vẫn thanh phong lại trở lại phòng YY: “Đi theo bọn họ cũng được, đợi lát nữa sẽ thêm đồng minh. Từ nay về sau mọi người chuyển đến kênh YY liên minh. Hiện tại quản lý viên bên kia đang thiết lập phòng cho chúng ta, phỏng chừng ngày mai có thể dọn đến nhà mới.”

Mọi người lại nổ ra một tràng thảo luận mới. Lúc này, bang chủ lại bắt đầu giống như tùy ý nói chuyện phẩm: “Huyết nhiễm, không ngờ lại là một cô gái a.”

“Hắc hắc, em chơi game gì cũng chơi nhân vật nam hết a. Nhân vật nữ rất phiền toái, luôn luôn bị người ta hỏi có phải là nữ hay không. Nếu em trả lời là phải, ngay lập tức người kia sẽ bắt em làm vợ hán, làm vợ hán rồi lại cần phải chú ý đến giọng nói số lần nhìn, phiền muốn chết, còn không bằng chơi nhân vật nam a, được tự do hơn chút.”

“Ha ha, anh nghe em gái Tiểu Nhiễm nói xong sao lại cảm thấy giống Hoa Hoa như vậy. Người quấy rầy em chắc không phải là anh ta đi?”

“Đi chết đi! Tôi nào có đáng khinh đến như vậy. Tiểu Hồng, da cậu ngứa hả? Có cần tôi dùng búa gõ ngứa giúp cậu không?”

“Quả thật có chút..... đến.....Dùng sức nha

~ A

~~ Ân

~~ A

~~ Nga

~~ Thật thoải mái! Tiếp tục đi a

Lên đỉnh rồi~”

“Móa nó, cậu thật đáng khinh!”

“Hoa cô nương và Hồng Hạnh, hai người các cậu đừng náo loạn nữa, coi chừng bị cua đồng (nói tục nói bậy sẽ bị thay thế bằng tiếng *beep* hay đại loại như thế). Huyết nhiễm, Mạch Nhiên là anh ruột của em sao?”

“Đúng vậy, anh ruột, thân đến không thể thân hơn, có DNA làm chứng.”

“Nga, vậy anh của em khẳng định là cần em chăm sóc rồi. Con gái bình thường làm gì cũng đều cẩn thận hơn.”

“Khụ khụ, cái này không đúng. Anh em rất hiền huệ. Đều là do anh ấy nấu cơm giặt giũ quét tước làm vệ sinh.....”

“A, vậy em và anh của em ở chung một nhà?”

“Đúng vậy, anh đại sao anh lại kinh ngạc như vậy?”

Mục Thụy đột nhiên có dự cảm bất hảo, chẳng lẽ.....

“Kinh ngạc gì chứ. Chẳng qua mọi người muốn nghiệm chứng xem có phải là bản thân anh em hay không thôi. Nếu anh ta không có mic, dùng của em không phải được rồi sao?”

Quả nhiên! Gã thế nhưng lại không ngờ đến!

Mục Thụy ôm đầu kêu rên, tiếng ồn trong loa đột ngột ngưng bật, sau đó tuôn ra một tràng tiếng cười kinh người.

“Ha ha, quả nhiên là anh đại! Đủ âm hiểm, đủ giảo hoạt! Lão đạo xin bái phục!”

“Chúng ta hoàn toàn không nghĩ tới a. Cái này để xem Mạch Nhiên còn muốn mượn cớ gì nữa đây, mau nói mau nói a, đừng có nói với tôi là mic của em anh cũng đột nhiên hỏng nha. Là nam hay là nữ, đáp án sẽ được công bố trong ít phút!”

“Dịch ca, anh thật trâu bò. Ngữ khí đứng đắn như vậy lại dùng phương thức quanh co vòng vèo dẫn dụ em gái người ta. Thật là am hiểu cách dùng kỹ xảo thâm sâu a. Dịch ca lừa gạt mỹ nữ, thật không biết xấu hổ.”

Mọi người cùng nhau trêu đùa không ngớt, Mục Thụy vốn đang muốn giả chết, lại nghe được tiếng người nào đó đang dụ dỗ, lại không có cốt khí ngã nhào trước viên đạn bọc đường của nhà tư bản.

“Đồ nhi ngoan, vì sư đã không tiếc hi sinh cả hình tượng muốn con mở miệng nói chuyện. Con nếu còn chối không có mic, sáo trang cấp 60 sẽ không có đâu nga.”

Mục Thụy không nói lời nào cũng không phải bởi vì già mồm cãi láo. Đầu tiên quả thật gã không có mic. Thứ hai, giọng nói hiện tại của gã so với trước kia trẻ hơn một chút, hơn nữa trước kia gã là một ca sĩ cấp đại thần ở trên mạng có lượng fan đông đảo. Trên Baidu sẽ có một trang nhạc riêng biệt, chỉ cần thanh âm êm tai là có thể dùng thiên âm này mà ca hát trên đó. Thực tế, có rất nhiều người hát trên trang web này được các công ty giải trí tìm thấy đào tạo thành ca sĩ. Mục Thụy bởi vì tự ti về ngoại hình, cho nên không có dũng khí đi làm ca sĩ, chỉ có thể ở trên mạng phô diễn giọng hát, phô diễn thanh âm mê luyến của mình khiến mọi người công nhận. Nói tới nói lui, quan trọng nhất chính là, nếu như bị nhận ra giọng nói, mọi người sẽ biết Mạch Nhiên đại thần chơi nhân yêu trong game online, lại là một tên khời mào chiến loại giữa tam đại thế lực còn phá hư luôn tình nghĩa huynh đệ của người khác, là một tên xú danh bất cá hai tay chuyên đi gây họa!

Nếu bị phát hiện, Mục Thụy sẽ không thể gượng đẩy nổi nữa!

Bước vào phòng Nhã Đồng, tiểu nha đầu này quả nhiên đang ở trong phòng che miệng cười trộm. Mạch Nhiên hắc tuyến, gã đã nói rồi, nha đầu kia y chang như quỷ nghịch ngợm, lại đi học khoa báo chí ngôn ngữ nghệ thuật, sao gã lại có thể khinh địch để bản thân rơi vào cạm bẫy như vậy a. Nhịn không được lại trừng mắt nhìn nha đầu chết tiệt một cái, đeo headphone lên, liền nghe thấy sư phụ Thu Thủy đang thúc giục:

“Trời ạ, nhà Tiểu Nhiễm rộng vậy hả? Phòng sát ngay bên cạnh lại có thể đi lâu như vậy!”

“Lâu tới độ đủ đi ra cửa hàng mua mic rồi đó. Cựu đồ nhi con chắc không trốn đâu nhì! Tiểu Nhiễm, em mau đem anh của em túm lại đây, chúng ta còn đang chờ kết quả của Hoa nhì!”

“Tiểu Nhiễm?”

“Sư phụ Thu Thủy, là tôi.”

..... Một hồi trăm mặc, headphone lại truyền tới một tiếng thét chói tai.

“A!!!! Đồ đệ Mạch Nhiên, là con sao, vừa rồi là con đang nói chuyện sao?”

“Ân.”

“Trời ạ! Cựu đồ nhi, giọng con thật dễ nghe quá sức!”

“Tôi như thế nào lại cảm thấy trong lòng ngứa ngáy. Mạch Nhiên anh sao giọng nói lại đẹp như vậy a. Anh thật khiến tôi cảm thấy xấu hổ quá!”

“A di đà phật, bằng kinh nghiệm 25 năm sống trên đời của lão đạo, Mạch Nhiên quả thật là nam, là tên con trai có giọng nói dễ nghe, nhưng lại là giọng nói dễ nghe của một tên đẹp trai.”

“Tôi ngất, đạo sĩ hẳn là đang niệm Vô thượng thiên tôn hử. Cậu quả là tên mù chữ!”

“Thật sự, nghe được thấy giọng của Mạch Nhiên tôi liền cảm thấy thật thoải mái, giống như có một trận gió mát thổi đến lòng tôi, lại giống như một cơn mưa phùn lướt nhẹ qua tôi, giống như giữa mùa hè cháy bỏng lại được uống một ly nước ô mai ướp lạnh, lại giống như giữa mùa đông được ăn một nồi lẩu cá chua cay, tôi giống như đang trở lại thời thơ ấu, tự do chơi đùa, lại như thảo nê mã thông dong tự tại phi nhanh trên thảo nguyên xanh mướt.....”

“Nôn~ Hoa Hoa stop! Cậu đừng có ướt rượt như vậy được không a, gớm chết tôi rồi, bắt quá tôi hôm nay mới biết được hóa ra giọng nói của đàn ông lại có thể mê người đến vậy.”

“Không sai, quả thật rất êm tai, vì sư thực vừa lòng.”

Trước đây lời khen ngợi của người trong bang, Mục Thụy sớm đã luyện được bách độc bất xâm, lại nghe thấy tên chết tiệt Túy dịch vẫn thanh phong bình thần nói, mặt đột nhiên lại đỏ, cảm giác trên mặt nhiệt độ tăng lên không ít liền lập tức chuẩn bị lui quân: “Không còn sớm. Tôi chuẩn bị đi ngủ đây. Mọi người ngủ ngon.”

Một giây trước khi tháo headphone ra còn nghe thấy tên chết tiệt nào đó uy hiếp: “Đồ nhi nhớ đi mua mic đi nga. Nếu ngày mai mà còn không có, vì sư không ngại gửi qua cho con một cái. Con yên tâm, vì sư sẽ hỏi Tiểu Nhiễm địa chỉ trước.”

Thu Tử Dịch tháo headphone xuống, dựa lưng vào ghế thật mạnh, bắt giác nhắm mắt lại, tay phải giống như có ý thức tự giác đặt lên ngực trái, ở nơi đó, trái tim còn đang kịch liệt nảy bùm bùm.

Mạch Nhiên, Mạch Nhiên, Mạch Nhiên, nhớ lại giọng nói vừa nãy, nhẹ nhàng kêu tên người ta, trái tim lại thêm một trận rung động. Cười khổ một tiếng, Thu Tử Dịch châm điều thuốc, rít một hơi, phun khói ra, lập đi lập lại giống như muốn đem tâm tư không nên có của mình trực xuất ra toàn bộ. Nhưng cho dù sương khói có lượn lờ mờ hồ đến đâu, trong đầu hẳn vẫn là thanh âm của Tiểu Băng Tâm, càng lúc càng rõ ràng.

“Shit!”

Thu Tử Dịch hung hãn dập tắt tàn thuốc. Hắn đã không còn là một đứa con nít ranh nữa, 29 tuổi, đã trải qua rất nhiều thứ, hẳn biết phản ứng hiện tại của mình biểu hiện cho cái gì.

Hắn, đường đường là chủ tịch tập đoàn Thu Thị, thế nhưng lại giống như đứa con nít chơi trò vồng luyến (yêu qua mạng), đối phương lại là một tên đàn ông!

Lúc trước Tần Thành hỏi hẳn có phải thích Mạch Nhiên không, bản thân mình lúc đó cũng không có trả lời dứt khoát. Dù sao hẳn cũng không rõ vì sao hẳn lại đối xử với Mạch Nhiên đặc biệt như vậy, đến cái thời khắc nghe được thanh âm của Mạch Nhiên, hẳn liền biết, mình bị luân hãm rồi.

Không được cười! Hắn, Thu Tử Dịch, trước kia có thể coi như là một hoa hoa công tử ngất hoa bắt bướm nhiều vô số kể, không hề lấy dính một tí phần hương. Vài năm gần đây tiếp nhận sự nghiệp của gia tộc nên mới thu tâm, lại không nghĩ tới, hẳn lại trở nên ngây thơ như vậy. Chỉ nhìn qua một đồng số liệu cùng giọng nói thôi tâm cũng đã động tới như vậy, nhưng con mẹ nó cái quan trọng chính là, giọng nói kia là của đàn ông!

Buồn bực vò tóc, quên đi, ngày mai lại lôi cái tâm tư sai lệch này ra cố gắng sửa lại cho đúng vậy. Hắn cũng có phải là dân đồng tính đâu. Nếu bị mấy nữ nhân kia biết hẳn động tình với một tên đàn ông, còn không phải bị các cô kia cười đến rớt răng luôn hay sao.

Phải, cứ như vậy đi, bắt đầu từ ngày mai, hẳn phải bảo trì khoảng cách với Mạch Nhiên, xem như là bạn bè bình thường, nếu có hơn thì cũng chỉ là quan hệ sư đồ.

Nhưng là tình cảm, nói vút thì vút được sao, tình yêu lạnh lẽ nẩy mầm đã cắm sâu vào trong lòng, muốn giãy giụa tránh thoát cũng chỉ là một thân.

Ngày đầu tiên không thấy Mạch Nhiên xuất hiện, Thu Tử Dịch thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Ngày hôm sau Mạch Nhiên cũng không login, Thu Tử Dịch có chút nôn nóng.

Đến ngày thứ ba vẫn như cũ, không thấy bóng dáng Mạch Nhiên, Thu Tử Dịch nhìn trên kênh bang hội thấy cái tên Huyết nhiễm Hồng Hà ngẹn không ngừng nhảy lên nhảy xuống phi thường không vừa mắt, hận không thể khai đao giết cô nàng 100 lần a 100 lần. Ai muốn nhìn cô! Mau đi gọi anh cô tới!

Ngày thứ tư lên mạng, cổ nén cơn phiền táo bức bối trong lòng, cái tên Mạch Nhiên vẫn xám ngắt như cũ, Thu Tử Dịch bỗng ngộ ra.

Xem ra hắn đã rơi vào bể tình rồi, hơn nữa còn là loại dính chặt, thoát ra không nổi.

Nếu không thấy Mạch Nhiên sẽ khiến mình cảm thấy khó chịu, vậy vì cái gì còn muốn gây bất hòa với gã? Đem gã đặt bên cạnh mình đi, coi như là bạn bè ở chung với nhau, giống như đại ca chiếu cố cho gã, không phải cũng tốt lắm sao?

Nghĩ thông suốt rồi, Thu Tử Dịch lập tức cảm thấy mây đen trên đầu liền biến thành hư không, thần thanh khí爽 mở kênh bang hội. Quả nhiên Huyết nhiễm Hồng Hà ngẹn vẫn còn đang nói chuyện với mọi người.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Tiểu Nhiễm, anh của em sao mấy ngày nay không thấy lên?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngẹn: *ngghi hoặc* Ảnh có onl mà.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Không có a, tên của cậu ấy mấy ngày nay đều xám mà.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngẹn: *xấu hổ* Nga, anh của em đang luyện acc nhỏ, anh đại không biết sao?

Hắn hần hần, hần biết cái rắc ấy! Thu Tử Dịch rút cuộc cũng biết cảm giác muốn lật bàn ra sao rồi.

Douma! Ông đây một mình ở trong này rồi rồi rắc rắc phiền muộn vô hạn, nhìn thấy cái tên ông đây nhớ thương, lại tự mình không ngừng giãy dụa, ấy thế mà thẳng nhóc cậu lại onl game luyện acc nhỏ!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *cười to* Ha ha, Nhiễm Nhiễm ngày đầu tiên đã nói với bang hội rồi, không có ai nói lại cho anh đại biết sao?

[Bang hội] Qua đường Giáp: *trừng mắt* Ôi đệt! Mạch Nhiên mới tới cấp 45, còn muốn đi luyện acc nhỏ!

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *gõ mõ* Tôi rất cục cũng biết nguyên nhân vì sao mấy ngày nay anh đại thoát nhìn giống như bị tảo bón rồi, nhưng mà tôi không nói a, tôi tuyệt đối sẽ không nói là bởi vì không thấy Mạch Nhiên.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Mọi người mau lên Baidu tìm Mạch nhiên hồi tử, người nọ cứ như ngọn đèn dầu hết thời vậy.

Mọi người: Bốp bốp bốp bốp.....

Hảo tiểu tử, cậu khiến cho mặt mũi trong ngoài của bang chủ toàn bộ mất hết, tôi nếu tha cho cậu thì không phải là người mà.

[Thế giới] Túy dịch vẫn thanh phong: Đồ nhi Mạch Nhiên sao lại bỏ nhà trốn đi a. Thực không ngoan! Vì sư cho con một phút đồng hồ login đổi acc, nếu không tự gánh lấy hậu quả. *cười tùm tùm*.

[Bang hội] Qua đường Giáp: Trời ạ! Anh đại thế nhưng lại phát biểu tình! *hoảng sợ*

[Bang hội] Nằm ở góc tường chờ hồng hạnh: *trừng mắt* Người này là anh đại sao? Không phải là người khác giả trang chứ?

[Bang hội] Ngồi xồm góc tường chờ hồng hạnh: *chảy máu mũi* Nói không chừng hiện tại thân thể là của anh đại, nhưng não bộ là của người ngoài hành tinh.

[Bang hội] Đứng ở góc tường chờ hồng hạnh: *khóc lớn* Mau đem anh đại bình thường của chúng ta trở về đi a!

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Biển, Tiểu Hồng, không cần khoe cấu hình máy tính của cậu rất mạnh a!! Thích phân ra năm sáu người như vậy thì làm ơn đi tìm Tiểu Băng Tâm về dùm cái đi a.

10. Chương 10: Ngọc Hồ Cung

Đang điều khiển acc nhỏ cấp 31 phái Linh Vũ tên Đền dầu hết dầu, Mục Thụy nhìn lên đỉnh đầu chột thoáng hiện câu nói trên kênh thể giới, nhin không được đánh một cái rùng mình. Tuy câu nói của Túy dịch vẫn thanh phong rất bình thường, nhưng cái biểu tình cười tủm tỉm kia thấy thế nào cũng đều lộ ra một cổ sát khí.

Nhìn cái câu “tự gánh lấy hậu quả” kia, Mục Thụy thức thời mới là trang tuần kiệt quyết đoán log out đổi acc.

Mấy ngày nay chơi acc nhỏ, trừ bỏ muốn luyện quen thao tác của phái Linh Vũ còn có ý định trốn tránh. Ngày đó Mục Thụy không hiểu sao mặt lại đỏ, theo bản năng không muốn chơi acc Băng Tâm, cũng không muốn thấy người kia nữa.

Nhưng Túy dịch vẫn thanh phong kia quả nhiên là một tên hỗn đản, giọng điệu khôn nạn không tính, nhưng gã rõ ràng chỉ leo lên đó onl có một phút, vì cái gì bảo hấn kiêu ngạo!

Mục Thụy mấy ngày thực sự giống như đang sống trong một nồi nước sôi, thống khổ không kể xiết, cực kỳ bi thảm a!

Sau đây là thời khóa biểu sư phụ đại nhân lượng thân làm cho gã:

7.00: Rời giường onl game.

8.00: Bắt đầu một ngày game online

8.00 – 9.00: Sư phụ sẽ giám sát số lượng nhiệm vụ hằng ngày được hoàn thành

9.00 – 12.00: Sư phụ đại nhân gọi người khác hoặc tự mình dẫn đi làm nhiệm vụ phó bản.

12.00 – 14.00 Ăn cơm nghỉ trưa.

14.00 – 16.00: Sư phụ đại nhân kéo đi hoàn thành nốt phó bản buổi sáng chưa làm xong hoặc làm tiếp nhiệm vụ.

16.00 – 17.00: Sư phụ đại nhân kéo đi làm nhiệm vụ mật thám

17.00 – 19.00: Sư phụ đại nhân kéo đi giết quái thăng cấp.

19.00 – 19.30: Ăn cơm tối nghỉ ngơi.

19.00 – 22.00: Sư phụ đại nhân lấy acc nhỏ giám sát tiến trình hoàn thành nhiệm vụ.

22.00 – 24.00: Sư phụ đại nhân dẫn đi giết quái thăng cấp.

Chú ý: Trong lúc chơi game, không thể nhàn hạ đứng không, không thể vô cớ log out, lúc onl game phải mở luôn YY, tùy thời mà chuẩn bị sư phó đại nhân đột kích kiểm tra. Nếu có vi phạm, tự gánh hậu quả.

Cái quỷ gì a, đây mà gọi là chơi game sao?

Ông đây chơi để giải trí hay đi làm công tác vậy hả, lừa gạt a!

Ông đây đi học cũng không có khắc khổ như vậy đâu!

Còn có, Túy dịch vẫn thanh phong anh, anh không phải là sư phụ, chính là là một tên lao đầu a. Thật vất vả để anh bắt nguyên cả đám bang bội đi xoát bản cao cấp, vụ này ông đây không có ý kiến. Nhưng anh còn phái acc nhỏ tới theo dõi tiến trình hoàn thành nhiệm vụ là sao nha. Anh là người của bộ thanh tra

sao. Phản đối nha anh hai, chuyên nghiệp một chút có được không! Anh không thấy nguyên cái bang của anh đang bốc oán khí lên tới tận trời sao!

Mới kiên trì được vài ngày liền đầu vầng mắt hoa tinh thần mỗi mệt tay nhức chân mỏi, ông chú Mục Thụy rốt cục nổi giận!

Gã mặc kệ!

Ông đây chơi game, chứ không phải game chơi ông!

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Sự phụ đại nhân, bởi vì mấy ngày liền phải đi phó bản làm nhiệm vụ, đồ nhi cảm thấy cực kỳ mệt, vì tránh cho việc quá lao lực mà chết, đồ nhi xin được log out. Do đó, thông báo với sự phụ một tiếng, không cần phê chuẩn, chớ nói nhiều.

Vừa nhìn câu nói đó xong, nháy mắt đã không còn thấy đồ đệ nhà mình ở trên kênh đội ngũ nữa, Thu Tử Dịch nhu nhu đôi mắt đau nhức mỗi mệt của mình, bưng ly cà phê uống một hơi cạn sạch, mở khung game chơi acc chính lên, quả nhiên, lại đoàn diệt.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Mấy ngày nay tôi chết nhiều tới mức thành thói luôn rồi a.

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường: Càng chết càng khỏe *chảy máu mũi*

[Đội ngũ] Thiên Nhai gần trong gang tấc: Dịch ca, anh lại out?

[Đội ngũ] Phong lưu thiếu niên lang: Tôi nói Dịch Kiếm cậu đang bận đàn len sao. Chỉ là một cái phó bản cấp 68 thôi, một đội có tới hai tên trâu bò mãn cấp, nhưng lại bà mẹ nó bị đoàn diệt tới hai lần?! Anh nếu không muốn đánh thì đứng qua một bên hái hoa đi a, lãng phí vú em tăng máu, trang bị của ông đều đổ cả rồi!

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Thật có lỗi, là lỗi của ta, tiền sửa trang bị ta trả. Đường Đường kéo người dậy, lại thêm một lần nữa đi.

Không cần phân tâm nhìn acc nhỏ bên kia, phó bản rất nhanh liền xong, nhìn cái tên xám tro trong khu hảo hữu liền không còn hứng thú chơi game nữa, lên kênh bang hội chúc mọi người ngủ ngon xong, Thu Tử Dịch log out.

Vừa lau tóc vừa ra khỏi phòng tắm, lại nghe thấy tiếng di động đang rè rè kêu, lập tức túm lấy nghe.

“Uy, có việc?”

“Dịch ca, thằng nhóc Thiên Nhai kia nói anh hôm nay đi phó bản lại OUT?”

“Àn.”

“Em nói nha anh cần phải nghỉ ngơi cho tốt vào. Sáng nay họp em thấy sắc mặt anh không được tốt lắm. Việc công ty cũng không ít đâu, anh đừng suốt ngày chơi game như vậy, tiết kiệm thời gian ngủ nhiều một chút. Thật là, vừa làm tổng tài vừa đi giao hảo với đám người cao tầng lại vừa phải xử lý chuyện của lão gia, đừng có làm việc liều mạng như vậy chứ.”

“Anh không sao, không phải là do công việc.”

“..... Là do Băng Tâm kia?”

“.....”.

“Đậu xanh rau má! Anh rốt cuộc là đang nghĩ cái quỷ gì vậy. Người là là nam. Cho dù giọng nói có dễ nghe thì người ta vẫn là nam! Anh ngay cả bộ dáng người ta tròn méo béo gầy, nhân phẩm thế nào cũng không biết! Nói thật, Dịch ca, anh chỉ yêu giọng nói thôi có phải không. Em giới thiệu cho anh mấy cô MC xinh đẹp chịu không? Giọng nói tuyệt đối dễ nghe, so với cái tên đồ đệ nhà anh không kém đâu!”

“Phải, anh là luyện thanh, nhưng cái anh luyện chính là giọng nói của cậu ấy!”

(luyện: yêu, thanh: giọng nói)

“.....Được rồi, vậy anh định làm sao bây giờ?”

“Không làm gì cả. Anh không phải đồng tính, cậu ta cũng không. Anh là sư phụ của cậu ấy, không hơn không kém.”

“Hy vọng anh nói được thì làm được.”

“Không cần nói cho ông cụ biết.”

“Có ngu mới nói. Không lẽ đi nói cho ông cụ biết thằng cháu đích tôn của ông đi yêu một tên con trai chơi cùng game online sao? Yêu nhau dưới sự giám sát của em? Ông không cầm gậy đánh chết em cũng lạ! Anh nói coi, em vì anh mới chơi nhân yêu, giả nữ cùng anh chơi trò CP (couple), thiết hạ tầng tầng lớp lớp phòng ngự rồi, kết quả phòng nữ được rồi nhưng vẫn lọt nam vô, anh nói đây là cái quỷ gì a!”

“Ha ha, vất vả rồi, Tiểu Thành.”

“Cười cái rắm. Anh là đồ thần kinh. Nghỉ ngơi sớm một chút, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Ngủ một giấc đến giữa trưa mới dậy, cảm giác thật là thần thanh khí sảng. Mục Thụy cảm thấy hiện tại đã bỏ lại được những lần thiếu ngủ trước rồi. Nhà Đồng đã ra ngoài gặp mặt đám bạn. Vì thế Mục Thụy cứ chậm rì rì ăn cơm trưa xong mới mở game chơi.

Vừa mới lên liền nhận được một tin mời tổ đội. Ấn đồng ý. Quả nhiên là sư phụ đại nhân. Nhớ tới đem qua bản thân cường thế log out, trong lòng có chút chột dạ, may mà đối phương không khởi binh vấn tội.

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Mở acc nhỏ của cậu lên, chúng ta đi diệt Ngọc Hồ Cung. [Ngọc Hồ Cung là phó bản cấp 30, có thể đánh rớt ra bộ sáo trang cấp 60, đối với đội ngũ có acc cấp thấp tỷ lệ rớt ra càng lớn hơn].

Mục Thụy ngoan ngoãn mở acc nhỏ, trong lúc chờ đợi đăng nhập liền cùng mọi người trong bang nói chuyện phiếm.

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: Em đã trở về. Túy ca ca khỏe, mọi người khỏe~ *hôn nhẹ*

[Bang hội] Anh hùng không hối hận: *hôn nhẹ* Tuyết muối muối đã đi đâu mà lâu như vậy?

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: *thẹn thùng* Em đi du lịch Châu Âu.

[Bang hội] Hôi Thái Lang: *chảy nước miếng* Oa, thật hâm mộ, tôi lớn như vậy còn chưa được đi ra nước ngoài đó.

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: Em đã chụp rất nhiều hình. Túy ca ca có muốn xem không? Ta post lên nga. *thẹn thùng*

[Bang hội] Cầu phạt: *chảy nước miếng* Trời ạ, Ảnh của Tuyết mỹ nữ, mau post mau post, tôi lập tức lên QQ.

[Bang hội] Anh hùng không hối hận: *mắt hình sao* Quả nhiên là đại mỹ nữ, chân dài, da trắng. Người đẹp chân dài!

[Bang hội] : Người còn đẹp hơn cảnh. Mỹ nữ năm nay bao nhiêu rồi a?

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: *thẹn thùng* Em đang học đại học nga.

[Bang hội] : *lau máu mũi* Quả nhiên còn non. Tiểu Tuyết gả cho anh đi!

[Bang hội] Anh hùng không hối hận: Cút, cậu đã kết hôn tới hai lần rồi. Tuyết muối muối, anh đem sự ngây thơ chất phác hiền lành của anh dâng cho em, làm vợ của anh đi!

[Bang hội] Cầu phạt: Mỹ nữ mỹ nữ, gả cho anh. Anh biết bưng trà rót nước giặt chăn màn quần áo, còn có thể làm ấm giường!

[Bang hội] Trong tay có một cây kiếm: *tặng hoa* Tiểu Tuyết mỹ nữ, gả cho anh đi. Em là Băng Tâm, anh là Dịch Kiếm, hai chúng ta quả là xứng đôi vừa lứa!

[Bang hội] Bắc Hải Bàng: Tôi sao lại có một loại cảm giác vi diệu cứ như là đang dạo trong vườn bách thú vậy.

.....

Kênh bang hội sôi tru từng trận, một đám gậy gộc xum xoe vây quanh đại mỹ nữ, tâm can Mục Thụy ngứa ngáy, gã cũng muốn có ảnh chụp của mỹ nữ a!

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Sư phụ, bang hội chúng ta có diễn đàn sao?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Ân, muốn sao?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Không, QQ vừa bị trộm rồi.

Kính nhờ! QQ của gã rất nổi tiếng đó, bị người có tâm nhìn thấy nhất định chết chắc. Mục Thụy cố nén sự quẫn rũ đầy lời cuốn này mà nhẫn tâm cự tuyệt, nhưng chỉ một chốc sau lại nhin không được tiếp tục hỏi:

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Sư phụ, Tuyết quang liễm diễm là một đại mỹ nữ thật sao?

Thu Tử Dịch đang giết quái nghe thấy liền híp mắt lại, sao hả, ở bên cạnh tôi mà còn mơ tưởng đến nữ nhân?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Chắc vậy.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Chắc vậy là sao?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Là không xấu.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ:Sư phụ, con mắt thẩm mỹ của anh bị cái gì vậy? Mấy tên con trai trong bang hội đều phát điên lên kìa.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Cho nên tôi không có bị điên.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Xem ra con mắt của sư phụ rất cao, vượt qua cái cây trúc hoành của người thường rồi.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Không phải style của tôi.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nga, vậy style của sư phụ là gì?

Giống như cậu.

Những lời này dĩ nhiên Thu Tử Dịch không đánh ra, vừa lúc con cừu vĩ hồ đại BOSS cuối cùng xuất hiện, Thu Tử Dịch hóa bị phần thành sức mạnh xông lên trước quyền đấm cước đá. Không biết có phải hay không, con người lúc lên cơn phần nộ thường mạnh mẽ hơn so với thường ngày, lúc con cừu vĩ hồ ngã xuống đất, liền hiện ra một cái Tô Mạc Bải.

[Hệ thống] Túy dịch vấn thanh phong giơ tay chém xuống, cừu vĩ hồ máu tươi phun ra ba thước, cười thâm nói: “Ngọc hồ trong cung, nghiệt duyên nghiệt tử, do ta mà sinh, do quân mà chết! Thiếu hiệp, [Tô Mạc Bải] này là của ngươi.”

[Bang hội – nguyên lão] Cầu phạt: *trùng mắt*

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Bàng: *trùng mắt*

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt*

[Bang hội] : *trùng mắt*

.....

Trên bang biểu hiện một loạt biểu tình trùng mắt, biểu lộ nội tâm của cả bọn đang ở trong trạng thái khiếp sợ.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gỗ mõ* Cho dù có thiên ngôn vạn ngữ cũng biểu đạt không được tâm tình rồi như tơ vò của tôi. Tôi chỉ muốn nói một câu, chỉ một câu thôi. Anh đại, anh quả nhiên là con riêng của GM!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *lửa giận* Hâm mộ ghen tị hận a! Cừu vĩ thiên vị kẻ có tiền!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *chảy máu mũi* Vợ yêu, cừu vĩ bị sắc đẹp của anh đại thu phục rồi, quỳ gối trước mặt Thanh dương khổ [sáo trang cấp 70 Dịch Kiếm] của anh đại a, lãng phí nhân tài.

[Bang hội] : *chảy máu mũi* Vẫn lại là Tô Mạc a, Tô Mạc là quý nhất a. Hiện tại giá thị trường của Tô Mạc Bải là 2000J đó, còn là loại số lượng có hạn. Anh đại, anh chém ra được một thứ có giá tiền không nhỏ đâu a!

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: *thẹn thùng* Túy ca ca, Tô Mạc Bải bán rẻ cho em đi. Em chỉ thiếu phần này là được một bộ Tô Mạc hoàn chỉnh.

[Bang hội] Túy dịch vấn thanh phong: Lần sau đi sẽ lấy cho em. Cái này là của anh cùng Mạch Nhiên lấy được.

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: Mạch Nhiên là ai?

[Bang hội] Anh hùng không hối hận: Đồ đệ anh đại, Băng Tâm cấp 52.

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: *khóc lớn* Túy ca ca! Em cấp 65 rồi, cô ta mới cấp 52, còn sớm mà, em chỉ còn thiếu có cái áo đó thôi, hồi mua đã lâu mà chưa có ai bán hết. 1500J bán cho em đi, được không, Túy ca ca

~[Bang hội] Túy dịch vấn thanh phong: Không được.

[Bang hội] Tuyết quang liễm diễm: Dựa vào cái gì a! Em ở trong bang rất lâu rồi, cô ta chỉ mới đến có nửa tháng. Túy ca ca anh bắt công!

[Bang hội] Túy dịch vấn thanh phong: Dựa vào việc cậu ta là đồ đệ anh.

Không còn người nào trong bang dám nói nữa, Tuyết mỹ nữ tức giận log out. Mục Thụy nhìn đáng vẻ bình tĩnh dẫn mình tiếp tục đi làm nhiệm vụ của sư phụ đại nhân có cảm tưởng như bản thân bị ảo giác, vì thế nhìn không được hỏi.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Sư phụ đại nhân?

Thương Nhĩ Túy dịch vấn thanh phong:?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Anh không áy náy sao?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Tôi vì sao phải áy náy.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Anh thương tổn một mỹ nữ.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Có sao? Khi nào vậy?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ:..... Sư phụ, anh thực trâu.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Ha ha, là do cô ta tùy hứng mà, cái này là do chúng ta cùng nhau lấy được, vốn nên để cho cậu.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Ngạch, kỳ thật cô ta nói cũng không có sai. Tôi mới cấp 52, vẫn còn quá sớm để dùng. Sau này, tôi cũng không nhất định phải mặc bộ cấp 60 này a, trang bị tốt trong phó bản còn rất nhiều, 2000J lận đó, sư phụ chịu thiệt rồi!

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Ha ha, cậu là đồ đệ của tôi, vì sư vui vẻ chịu đựng.

Nhìn bốn chữ “vui vẻ chịu đựng”, Mục Thụy cảm thấy mặt mình lại nóng lên rồi, rõ ràng chỉ là thành ngữ phổ thông bốn chữ bình thường, Mục Thụy lại có cảm giác cứ như sư phụ kẻ sát tai gã nói nhỏ, mang theo một tia bất đắc dĩ lại có chút sùng nịch.

Quả nhiên, thất tình hơi lâu nên vừa mới được một chút ấm áp do người ta cho mà đã khiến gã cảm động rồi. [Chú Mục Thụy ơi là chú Mục Thụy, chú hoàn toàn nghĩ sai hướng rồi!]

11. Chương 11: Huynh Đệ Cơ Tình

(cơ tình: mối tình đồng tính)

Trải qua trận kháng nghị lạnh nhạt lần trước, thời khóa biểu cho việc thăng cấp đã hoàn toàn bị bỏ qua một bên, cho nên mới có chuyện Mục Thụy hiện tại đang dẫn Mạch nhiên hồi thủ chậm rãi cười ngửa trắng nhàn nhã ngắm cảnh ở khu Ba Thực.

Hả, vì sao không chạy tới bản đồ cấp cao á? Khi dễ gã ngốc sao! Một tên acc cấp thấp ngهنهن ngang chạy qua bản đồ cấp cao, cái này có khác chi việc tặng miễn phí cái đầu của mình cho bang đối nghịch?

Từ sau khi Một khúc sanh ca túy lưu niên quyết định gia nhập liên minh, Tài Quyết liên minh và Phong Thần Bằng liên minh lập tức trở nên ngang tài ngang sức. Phong Thần Bằng thu nạp binh lực, lâm vào trạng thái ngủ đông. Tài Quyết nhưng lại tỏ ra quân tử, không đuổi tận giết tuyệt. Hai đại liên minh cứ đứng sừng sững như vậy, hành thành cục diện hòa bình đến bất ngờ. Chỉ có Yêu Vực vẫn là không phục, không chịu buông tha việc khiêu khích, còn phi thường vô sỉ đi quấy rầy acc cấp thấp. Nếu Mục Thụy ở cùng với Túy dịch vẫn thanh phong, sẽ có một cảnh tượng thái bình thịnh thế. Nhưng chỉ cần Mạch nhiên hồi thủ đơn độc một mình, Vồng Lượng sẽ đột ngột phóng ra từ cái tảng đá nào đó, giết gã nhanh đến mức trở tay không kịp.

Túy dịch vẫn thanh phong cho dù là tên siêu cấp trâu bò tới đâu đi nữa, lúc chạy được tới nơi thì đối phương đã cao chạy xa bay rồi. Bất quá, hắn liền tự bạo, đem Mao chủ tịch ra phát huy kế sách “Địch tiến ta lui, địch trú ta nhiều, địch bì ta đánh, địch lui ta truy”* vô cùng nhuần nhuyễn khiến Mục Thụy dở khóc dở cười.

*Địch tiến mình lui, địch trú chỗ nào thì mình tới chỗ đó quấy, địch mệt thì mình chạy tới đánh, địch rút lui thì mình dí theo.

Qua vài lần, Mục Thụy rút ra được một kết luận, bản đồ cấp cao là khu nguy hiểm. Dù sao thời gian tách ra khỏi sự phụ mỗi ngày cũng ngắn, không bằng thừa dịp này chạy tới bản đồ cấp thấp tản bộ ngắm cảnh cũng được.

Đã lâu không thấy Nhã Đồng, cũng không biết cô nàng lên tới cấp bao nhiêu rồi. Mục Thụy nhấp vào Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn xin gia nhập đội ngũ, rất nhanh đã được thông qua. Đội ngũ cũng chỉ có hai người, Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn và Mặc cho người khóc. Hừ, nha đầu kia còn cười nói sự phụ gã có tính độc chiếm, không phải sự phụ cô nhóc cũng giống y chang như vậy sao.

Nghĩ đến chuyện lần trước bởi vì quan hệ giữa gã và Nhã Đồng khiến cho Mặc cho người khóc bị buộc rời khỏi bang hội, Mục Thụy hiện tại đối mặt với cậu có chút ngượng ngùng, nhưng chỉ chốc lát sau đã phát hiện có chỗ không đúng:

Bên khung tin chiến đấu phía dưới góc phải màn hình hiện lên vài dòng tin nhắn:

Mặc cho người khóc đã chết.

Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn đã chết.

Mặc cho người khóc đã chết.

Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn đã chết.

Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn đã chết.

Mặc cho người khóc đã chết.

.....

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nha đầu, Khóc, các người bị gì vậy?

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn: Cái tên Con dê béo lần trước lại tới giết sự phụ.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Anh đến hỗ trợ!

[Đội ngũ] Mặc cho người khóc: Không liên quan đến hai người. Tiểu Nhiễm, em cũng đừng có đến đây.

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn: Không! Anh, anh đừng có đến.

Mở khung hảo hữu, nhìn thấy bọn họ đang ở Bạch Thủy Nhai, Mục Thụy lập tức truyền tổng qua đó.

Vừa ra khỏi trận truyền tổng liền nhìn thấy Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn hét thảm một tiếng té xuống đất, hai tên Võng Lượng đang công kích Mặc cho người khóc. Một chính là Con dê béo, còn lại là Võng Lượng cấp 70 mặc áo giáp Bạch Hà có cánh đỏ tên Lờ nói nhẹ như gió bay,

Xông lên trước, buff vài cái trạng thái, liền theo chân đứa em!

Trong trận chiến, Băng Tâm có thể coi là tên phế nhân! Vân Lộc của Nhã Đồng còn có thể đánh rớt vài giọt máu của đối thủ, nhưng Băng Tâm có đánh cũng chỉ là nửa gãi ngứa cho người ta mà thôi!

Cơn giận nhất thời bùng nổ, Mục Thụy không thèm để ý cái acc Băng Tâm của mình còn đang nằm một đồng trên mặt đất, mở ra một cửa sổ game khác đăng nhập acc Linh Vũ.

[Hệ thống] [Thiên vũ lưu danh] Núi cao sông dài! Tường Thụy lại mang theo thần khí Thiên vũ lưu danh du ngoạn Hồng Hoang Thiên Hạ, để xem Hồng Hoang hôm nay, ai có thể sánh bằng?

[Thế giới] Lão già: *trùng mắt* Đã lâu không thấy, Tường Thụy lại hiện thân!

[Thế giới] Tịch Nguyệt: *chảy máu mũi* A a a a a a a! Không hổ là Tường Thụy đại thần! Mấy nay thấy không onl game thế nhưng trang bị vẫn là đệ nhất bảng bài danh, hoàn toàn xứng đáng để toàn bộ người chơi server Tứ Hải Tung Hoành kiêu ngạo!

[Thế giới] Bắc Hải Băng: Lại thêm một đứa nào tàn. Thằng chó Tường Thụy mấy lần trước bị bọn tao giết còn chưa đủ hả, lại tới tìm ngược? Mày chắc không phải là M trong truyền thuyết đi! *ác ma cười*

Không để ý đến kênh thế giới đang vì mình mà bùng nổ, nhìn nhìn cái tên bị nhuộm đỏ đã muốn biến mất, Mục Thụy chạy nhanh vào thành tu bổ lại trang bị bởi vì bị giết quá nhiều lần nên độ bền quay về vạch 0. Sau đó truyền tổng đến Bạch Thủy Nhai.

Kết quả, vừa rồi còn mới là chiến trường vạn phần thảm thiết, hiện tại chỉ có hai người sống và một thi thể.

Mặc cho người khóc và Thương Nhĩ mặt đối mặt, chăm chú nhìn nhau, acc Băng Tâm của gã thì nằm chính giữa hai người. Mục Thụy cảm thấy cái cảnh tượng này vô cùng quen thuộc.

Nhìn thấy gã xuất hiện, hai người lập tức bày ra tư thế sẵn sàng chiến đấu, nhanh chóng buff thêm trạng thái cho mình, Vân Lộc đạp mây nhảy ra đằng sau Thái Hư, Thái Hư lại thả bảo bảo đặc biệt đối phó với Linh Vũ, hai người ăn ý mười phần, vừa thấy liền biết thường xuyên cùng nhau liên thủ ngăn địch.

[Lân cận] Tường Thụy: Đừng lo, tôi được Mạch Nhiên gọi tới hỗ trợ.

[Lân cận] Mặc cho người khóc: Mạch nhiên hồi thủ?

Mục Thụy nhanh tay mở khung game nhân vật Mạch nhiên hồi thủ lên.

[Lân cận] Mạch nhiên hồi thủ: Ân, Tường Thụy là bạn của tôi.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Khóc! Cậu nhìn đi. Cậu xem cô ta đã quyến rũ bao nhiêu đứa gian phu rồi. Túy dịch vẫn thanh phong, cậu, Tường Thụy, nói không chừng còn có Không bao giờ bại lộ nữa đó chứ. Cậu vì đứa con gái chân đạp ba thuyền mà đối nghịch với tôi!

*Thường thì người ta nói là “chân đạp hai thuyền”, tương tự như câu “bắt cá hai tay” á. Nhưng ở đây túm trong tay tới ba người chứ không phải hai người.

[Lân cận] Mặc cho người khóc: Không liên quan đến cô ta.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Vậy cậu nói xem là vì cái gì? Là vì cái đứa đồ đệ nhân yêu của cậu?

[Lân cận] Mặc cho người khóc: Mặc Hải, cậu đừng có não loạn nữa được không! Như vậy thì có ích gì? Cậu không phải muốn tôi rời khỏi game sao, được, tôi đi!

Nói xong, nhân vật Vân Lộc khêu gợi đột ngột biến mất tại chỗ, xem ra là log out rồi.

Mục Thụy không biết có phải bởi vì ngồi ngốc một chỗ với Paul và Lucas quá lâu rồi không, gã thể nhưng lại nhìn ra trong mẩu đối thoại kia có chỗ không đúng, có vẻ như, có khả năng, có lẽ là, không chỉ có tình nghĩa anh em đi.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Tường Thụy, canh chừng con đàn bà của mày, đừng để ả đùa giỡn Khóc!

[Lân cận] Mạch nhiên hồi thủ:..... Tôi là nam.

[Lân cận] Thương Nhĩ: Tôi khát! Khóc biết không?

[Lân cận] Mạch nhiên hồi thủ:..... Chắc là.... Biết.....

[Lân cận] Thương Nhĩ: Được rồi. Tường Thụy, mang tên đàn ông của cậu cách Khóc xa một chút.

[Lân cận] Túy dịch vấn thanh phong: Mạch Nhiên cho tới bây giờ vẫn chưa phải là của cậu ta.

.... Cái người này sao giờ này lại xuất hiện a!

Không đợi Mục Thụy phản ứng lại, liền phát hiện Túy dịch vấn thanh phong huy kiếm bỏ về phía Tường Thụy vẫn còn đang đứng ngốc.

Đại nghĩa diệt thân a, sư phụ!

Nhanh tay tắt khung game, nhìn qua Tường Thụy chỉ còn có nửa thanh máu, lập tức luống cuống uống hồng dược, sự thật chứng minh, gà PK thì vẫn là gà PK, cho dù trang bị cao cấp tới đâu vẫn không thay đổi được vận mệnh.

Ai ai giãy dụa trước hai giọt máu cuối cùng, Mục Thụy bắt đầu cân nhắc tới việc chuẩn bị đi tới chỗ hồi sinh, nhưng đối phương lại đột ngột dừng tay.

[Lân cận] Túy dịch vấn thanh phong: Cậu không phải Tường Thụy. Cậu là ai?

[Lân cận] Tường Thụy:..... Sư phụ, là tôi.

[Lân cận] Túy dịch vấn thanh phong:..... Lên YY nói rõ ràng. Lâu như vậy, mic chắc đã mua rồi đi.

Nha, lúc này mà còn nhớ tới cái chuyện cón con!

Mục Thụy không tình nguyện lên YY, vừa vào kênh bang hội, đã bị tên quản lý viên được Thanh Phong sai sử kéo vào phòng phòng nhỏ riêng biệt, khiến một vài người mất tinh trong bang tức giận mắng anh đại ăn mảnh vụn trộm mở phòng với người đẹp.

“Được rồi, thành thật khai báo đi.”

“Này... Một lời khó nói hết.”

“Thành thật được khoan hồng, kháng cự phải nghiêm phạt.”

Vụ này thì làm sao mà thành thật được đây? Nói đây không phải là dối người mà chỉ dối linh hồn hử?

“Acc này của bạn tôi. Cậu ta không chơi nữa nên đưa cho tôi.”

“Đơn giản như vậy?”

“Phải, đơn giản vậy thôi.”

“Lần trước bị bọn tôi dần chết chục lần cũng là cậu?”

“Àn, lần đó là lần đầu tiên chơi game online, cái gì cũng không biết nên mới cho các anh chiếm tiện nghi như vậy.”

“Ha ha, thực có lỗi. Nếu biết là cậu, tôi sẽ không làm như vậy.”

“Sư phụ, lần đó sao anh lại biết không phải là Tường Thụy thật sự?”

“Cậu không biết sao? Tường Thụy là một cao thủ PK, còn cậu lại có bộ dạng của một tên bị thịt. Hơn nữa, cá tính của Tường Thụy rất lạnh đậm, trước giờ đều không nói được bao nhiêu chữ, cậu ngấm lại xem cậu viết trên kênh Thể giới bao nhiêu chữ hử!”

Người kia không phải là cá tính lãnh đạm, chỉ là trong đầu không có bao nhiêu chữ Trung thôi có được không a!

Nghĩ nghĩ, còn có một vấn đề cần phải làm cho ra nhẽ: “Sư phụ, vì sao có nhiều người muốn giết Tường Thụy đến như vậy?”

“Kỳ thật cũng không có gì. Tường Thụy này là người rất tùy tính, hảo hữu rất ít lại không có bang hội, đều tự mình độc lai độc vãng. Vốn là một đại hiệp độc hành, nhưng không hiểu sao một hôm lại phát điên, đến Cửu Lê Thành châm ngòi chiến, gặp người liền giết, không từ bất cứ ai (đồ sát a~), vì vậy mới khiến người người thức giận.”

..... Xem là chuyện này xảy ra đúng vào giai đoạn thất tình rồi.

“Đồ nhi ngoan~”

“Làm....làm vậy để làm chi....” Thanh âm đột nhiên lại ôn nhu như vậy, thật dọa người a.

“Con lừa gạt cảm tình của vi sư, khiến vi sư thương tâm, có phải là nên bồi thường cho vi sư không?”

Cái giọng điệu cười tủm tỉm của anh nghe sao ra thành bị thương tổn hả? Ông đây bị cái tên khốn nạn như anh dẫn theo cả đám người tới giết, tôi mới là người bị thương đó!

“Rõ ràng người bị người ta giết là tôi mà. Vì sao lại muốn tôi phải bồi thường cho anh?”

“Được rồi. Vi sư bồi thường cho con vậy.”

“Oa, nước miếng.”

“Bồi thường cho cậu gia nhập bang hội, cảm động đi.”

“.....Đồ nhi cảm động quá a.”

Người chơi Tường Thụy gia nhập bang hội.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *trùng mắt* Mắt chị đây bị mù rồi sao?

[Bang hội] Qua đường Giáp: *trùng giáp* Băng tỷ, mắt chị không có vấn đề. Em cũng thấy a!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt* Trùng tên trùng họ?

[Bang hội] : *trùng mắt* Ma vương sát nhân Tường Thụy? Tường Thụy, kẻ thù chung của Đại Hoang? Tường Thụy, cừu nhân của đại đa số người? Tường Thụy bị chúng ta đuổi giết đã lâu? Anh đại, anh phát điên cái gì vậy!

[Hệ thống] Hệ thống: Bang chủ đề thăng Tường Thụy làm Nguyên lão.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vân thanh phong: Acc Tường Thụy thay đổi người. Hiện tại người chơi là Mạch Nhiên.

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Ân.....

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *chảy máu mũi* Oa, acc đệ nhất hệ thống bài danh a. Tôi cũng muốn chơi.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *gõ mõ* Hóa thù thành bạn thì có quan tài. Anh đại sao không nói sớm, em mới vừa mắng Mạch Nhiên trên kênh Thế giới rồi....

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Thật có lỗi. Acc này là của bạn tôi. Lúc trước là do tâm tình cậu ta không được tốt cho nên mới giết người.

[Bang hội] Tao cũng là Thần: Nữ nhân anh hùng, tấm lòng bao la, mỉm cười xóa tan ân cừu, giang hồ vui vẻ.

[Thế giới] Túy dịch vân thanh phong: Tường Thụy hiện tại cải tà quy chính do bốn bang hội tiếp nhận. Những cừu hận lúc trước hôm nay nhất định sẽ giải quyết. Ai bị Tường Thụy giết qua lập tức ra kênh YY của bốn bang hội giải quyết dứt điểm, truyền thống đến Tây Lăng đưa bằng chứng, quá hạn không giải quyết.

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt* Anh đại, anh thật giả dối, tên nào dám chường mặt ra a, bị giết xong còn dám chụp hình lại sao.

[Bang hội] Ngồi xổm góc tường chờ hồng hạnh: Không hổ là anh đại, cao thủ, cao thật là cao! Chúng ta đòi bằng chứng, người không liên quan sẽ không ngó tới chúng ta.....

[Bang hội] Qua đường Giáp: *gõ mõ* Mấu chốt còn có hạn chế thời gian, cộng thêm hiện tại nhân số lại vắng vẻ, anh đại thật là đáng khinh.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Dám các cậu ngứa da sao? Dám nói anh đại của các cậu như vậy! Đi, toàn bộ lũa thể đập mây bay quanh ba vòng, trái lệnh giết không tha!

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *khóc lớn* Em sai rồi, anh đại, em sai rồi. Anh đại anh minh thần võ, trác nhĩ bất quần (xuất sắc không ai bằng), trí tuệ tuyệt luân, hùng bá thiên hạ. Anh trăm ngàn lần đừng bắt em trần truồng mà chạy nha....bởi vì....bởi vì...người ta hôm nay mặc tã lót

~[Bang hội] : Hoa ca, em phục anh.....

Nhìn một đám dở hơi chọc cười trên kênh bang hội, Mục Thụy không khỏi cảm thán, quả là người trẻ tuổi a, năng lực tiếp nhận mạnh mẽ thật, cứ như vậy mà đã lập tức hóa thù thành bạn.

“Sư phụ, anh vì sao lại không nói ra acc Tường Thụy thay người?”

“Đứa ngốc, người khác nếu biết acc từ cao thủ PK biến thành tiểu bạch, tuyệt đối sẽ thành lập cả một đoàn tới giết cậu. Nói như vậy, ít nhất cũng có một ngọn thối sơn để cho cậu dựa vào, một thân trang bị của acc này vẫn có thể hù được người a.”

“Sư phụ, anh có thể không cần thành thật như vậy.”

“Ha ha.” Tiếng cười xuyên thấu qua headphone truyền vào trong tai, Mục Thụy cảm thấy lỗ tai có chút nóng.

Nha nha, không có việc gì thì cười ôn nhu như vậy làm cái gì chứ! Làm gã có cảm giác như bản thân đang làm nũng nha.

12. Chương 12: Kích Tình Thành Chiến

Tâm sự, giết quái, đi phó bản, dạo bản đồ.

Thời gian trôi qua cực kỳ mau, sư phụ đại nhân có việc phải ra ngoài, em gái lại cùng bạn đi du lịch, Mục Thụy ngẫm nghĩ, nếu acc Tường Thụy đã cải tà quy chính, vậy thì gã có thể sử dụng lại rồi. Dùng Tường Thụy mang theo Mạch nhiên hồi thủ đến Trung Nguyên làm nhiệm vụ, bên người có thêm một cái acc Linh Vũ mãn cấp bảo hộ cho, cảm giác thật yo-most a, mấy tên sát thủ đang âm thầm rình rập cũng bị gã tìm ra được. Ai bảo Linh Vũ là thiên địch của Vồng Lượng cơ chứ, có năng lực tìm ra nơi ẩn thân của Vồng Lượng thì cứ xài thôi.

Cây to đón gió a!

Trong lúc Mục Thụy đang thích thú làm nhiệm vụ, lại có một người đột ngột nhảy ra phá hủy toàn bộ tâm tình tốt đẹp của gã.

[Thế giới] Tử Hâm: *bắt loa gọi người* Mọi người mau tới Trung Nguyên xem a, đệ nhất hồ ly tinh server Tung Hoành Mạch nhiên hồi thủ lại đi quấy rầy một tên ngốc nữa này! Hai tên *** phụ *** phụ đang nắm tay nhau chậm rãi dạo bước trong Thiên Ky Doanh a. Túy dịch vẫn thanh phong, anh có cái nón màu xanh nhìn mướt mắt ghê! Người ta phỏng chừng không cần cái quần của anh nữa rồi. Tường Thụy là tên giàu có a, nói không chừng nguyên bộ trang bị cấp 70 đều đã chuẩn bị tốt!

[Thế giới] Lam Vận Nhi: *nôn mưa* Quả là tiện nhân lẳng lơ thành thói! Người nào có tiền liền chạy theo câu dẫn người ta!

[Thế giới] Con dê béo: Ha ha! Mặc cho người khóc, mày thiệt là bị kịch quá đi a. Một người là bang chủ, một người là đệ nhất phú hộ, mày chỉ là một cái acc cấp 69 khoác lên người cái cánh màu xanh mà thôi, lấy cái gì cùng người khác so bì đây, người ta còn không thèm nhìn tới mày nữa mà, ha ha ha! Tổ về nịnh nọt!

[Thế giới] Mộc yêu: Mất của toàn bộ đàn ông trên thế giới này đều dính cút chó hết rồi hay sao a. Loại đàn bà này còn có người để mất tới? Tường Thụy đại thần, loại đàn bà *** đang này mà anh cũng muốn?

[Thế giới] Ông nội tiên gia: Chết cười, vừa rồi Túy dịch vẫn thanh phong vừa mới phát tin trên thế giới nói Tường Thụy đầu quân, hiện tại lại bị đào tường, tự làm tự chịu a!

[Thế giới] Túy dịch vẫn thanh phong: Cả hai đều là người của tôi. Không cần mọi người quan tâm. Ngồi đó rửa xối làm cái gì.

Mọi người trên kênh thế giới.....

Mọi người trên kênh bang hội.....

Mục Thụy.....

[Bang hội] Ngồi xổm góc tường chờ hồng hạnh: A dù! Câu này nhiều nghĩa lắm nha anh đại, anh thích con trai?!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *chảy nước miếng* Ở trước mặt mọi người thông báo a, có vấn đề! Máu sói *** dê của chị đây lại sôi trào rồi, có JQ a, có gian tình là có gian tình! Anh đại, anh muốn đem Mạch Nhiên thu vào hậu cung sao?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Ha ha, em đoán xem.

Cái đầu của anh á! Đoán đoán cái đầu em anh! Nói chuyện rõ ràng chút đi đại ca!

“Sư phụ!”

“Ngoan~ Buổi tối tới tham gia thành chiến.”

Vừa mới nghe thấy thanh âm ôn nhu không chút trêu ghẹo của người kia liền bị đám quần chúng oanh tạc tới bởi, Mục Thụy nhụt chí, quên đi, da mặt của sư phụ đại nhân đã dày tới mức không người địch nổi rồi, bản thân mình đi hơn thua với hắn làm cái gì!

Thành chiến được tổ chức tại bản đồ Mộng Nguyên, mỗi tháng tổ chức một lần, chiếm được chủ thành là có thể đoạt được giải thưởng cực lớn.

Tình huống trước mắt chính là, chủ thành đã bị liên minh Phong Thần Băng chiếm cứ suốt ba tháng trời, Tài Quyết liên minh cố gắng công thành nhưng đều thất bại trở về. Mà hiện tại, nội bộ liên minh lại thêm được nhân tố mới chính là bang Một khúc sanh ca tủy lưu niên, hi vọng lần này sẽ đoạt được thành.

Cách giờ khai chiến khoảng 10 phút, trên kênh thế giới đã tràn ngập lời nói khiêu khích.

[Thế giới] Dọa bay đám nhận: *khinh bỉ* Chó Tài Quyết lại bắt đầu cắn người. Nghĩ có thêm Lưu niên là sẽ đảo ngược tình thế được sao? Nằm mơ! Lưu niên đều là đám nhóc hỉ mũi chưa sạch, cắn người không có đau!

[Thế giới] Lời nói nhẹ như lá bay: *kích động* Đỉnh nhất chỉ có chị đây, Phong Thần Băng vạn tuế! Phong Thần Băng tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!

[Thế giới] Bao gạo lớn: *trừng mắt* Tà giáo! Phong Thần Băng toàn người nào tàn cấp độ ba, có cần chị giúp các chú kêu xe cứu thương khoa tâm thần không hả?

[Thế giới] Anh đây giàu: Yêu Vực nghe đây! Nhớ chiếu cố chăm sóc cho Lưu niên, nhất là Túy dịch vẫn thanh phong, tiền ông đã chuẩn bị tốt, giết một lần 50J, dựa vào số lần mà lĩnh thưởng.

[Thế giới] Túy dịch vẫn thanh phong: Chỉ sợ tiền cậu tiêu không được thôi.

[Thế giới] Bắc Hải Băng: *trừng mắt* Tiền nhiều quá! Anh đại, anh cho em giết kiếm tiền tiêu vặt được không?

[Thế giới] Thu thủy nhất bút: *đập bàn* Vợ yêu, cô là cái đồ lụn bại! Muốn kiếm tiền cũng phải đòi nhiều hơn chứ! 50J còn chưa đủ mua một người a!

[Thế giới] Cá mực: Tài Quyết tập hợp, mọi người xem lại các điều mực, thi hành theo điều khoản đã ra.

.....

Đám người trong bang được sư phụ kéo vào phòng liên minh tên là [Kênh tác chiến công Mộng Nguyên thành]. Vừa vào, Mực Thủy liền hoảng sợ, trên kênh đang onl hơn 300 người..... Nguyên lai liên minh lại có nhiều người vậy a..... Kênh đồng minh bình thường sao lại vắng tanh vắng ngắt như vậy!

Đem tên đổi thành [Lưu niên – Tường Thủy], Mực Thủy có chút khấn trương chờ đợi thời điểm bắt đầu công thành chiến.

Nghe giọng điệu, Cá mực có vẻ là một thiếu niên trẻ tuổi, nhưng lại là minh chủ của đệ nhất đại liên minh server Tung Hoành.

Trong hai tiếng đồng hồ công thành chiến, Cá mực không chần chờ, chỉ huy đầu vào đây, Thanh Phong hoặc các nhân vật quản lý bang hội khác vẫn đều đặn báo cáo tình hình chiến đấu.

Trải qua một phen chiến đấu huyết vũ tinh phong, xuyên qua rừng tên mưa đạn, bước qua một dãy thi thể trùng trùng điệp điệp, Tài Quyết liên minh rốt cục cũng chiếm được chủ thành!

Lúc hệ thông thông báo kết quả thành chiến, kênh YY tràn ngập lời tung hô. Phong Thần Bảng thất thủ, thẹn quá hóa giận đại khai sát giới, vì thế lại thêm một hồi chém giết đầm máu. Từ Mộng Nguyên đánh tới Lưu Quang, từ Lưu Quang lại bay tới Lưu Vân.

Mực Thủy cũng giết người đến đỏ mắt rồi, đem toàn bộ kỹ năng ra mà lần lượt phóng, hàng trăm mũi tên bay loạn xung quanh. Dựa vào trang bị cường hãn cùng sự bảo hộ của Túy dịch vẫn thanh phong, trên tay dính đầy máu tươi, dưới chân đạp tầng tầng lớp lớp xương trắng, cực kỳ nổi trội, cuối cùng khi gã nhìn thấy thành tích, cư nhiên lại lọt vào top 10 kẻ giết người nhiều nhất của liên minh.

Sau khi giết đám người Phong Thần Bảng đến hoa rơi nước chảy xong, mọi người đều tìm chỗ ẩn nấp tẩy hồng danh. Cách mạng thành công, cảm giác hưng phấn vẫn còn chưa tiêu giảm, minh chủ Cá mực lập tuyên bố cử hành trao giải trên kênh YY, luận công bang thưởng.

Kênh YY lập tức chuyển thiết lập thành viết chữ, chỉ có quản lý viên mới có thể mời người nói.

“Khụ khụ.... Mọi người im lặng một chút.” Tạm dừng trong giây lát, nhìn trên khung không ngừng nhấp nháy tin nhắn, Cá mực tiếp tục nói.

“Thành chiến hôm nay, mọi người thể hiện rất xuất sắc! Chúng ta nắm được chủ thành, đã chứng minh được một điều, Tài Quyết, mới là đệ nhất liên minh server Tứ Hải Tung Hoành! Các cậu đều là nhân tài xuất sắc! Bất toàn bộ đám Phong Thần Bảng xuống địa phủ gặp quỷ!”

Tuy thanh âm vẫn hơi hướm non nớt, nhưng nếu bỏ qua ngữ điệu, tập trung vào nhiệt huyết trong câu nói kia, vẫn có thể khiến cho người ta tự nhiên sinh ra hăng hái. Không hổ là minh chủ, rất biết kích động lòng người.

“Lần này thành chiến, ba bang hội của chúng ta, Thần thoại quốc gia, Tình nghĩa thiên hạ và Một khúc sanh ca túy lưu niên, các anh em chị em đã phối hợp phi thường ăn ý. Tôi tin rằng với chiến thắng của ngày hôm nay, Tài Quyết của chúng ta càng có thể sáng tạo ra nhiều điều huy hoàng hơn nữa!

Khung tin lại điên cuồng đẩy tin, “Tài Quyết vạn tuế” che kín toàn bộ khung hình, ngay cả Mực Thủy cũng cảm thấy bản thân bị cuốn hút theo, có một chút nhiệt huyết, lại có một chút hăng hái, khí thế hào hùng.

“Nếu là luận công ban thưởng. Hôm nay chúng ta sẽ không chỉ thưởng tiền như vậy là xong. Bởi vì mỗi người các cậu đều lập công lớn, cho nên ba bang chủ của chúng ta quyết định, lát nữa ai được gọi tên sẽ được thưởng ba viên Nguyệt toản, nhưng!”

Cá mực im lặng, khiến mọi người im lặng tập trung nghe ngóng, mới lớn tiếng cười nói: “Các cậu phải dùng tài năng ca hát mà nhận thưởng. Mọi người có chịu không?”

Khung tin lại bắt đầu điên cuồng đẩy tin nhắn, đều là một chữ “Chịu”.

Cùng người trẻ tuổi đầy nhiệt huyết náo loạn, cùng nhau cười đùa, Mục Thụy cảm thấy linh hồn gã đã hoàn toàn vất bỏ mọi gánh nặng, tìm về được thanh xuân cùng tình cảm mãnh liệt đã bị đánh mất từ rất lâu. Người bị điểm danh mở mic không hề nhần nhí, mặc kệ là nam hay nữ, mặc kệ có nhạc đệm hay không, mặc xác luôn chuyện có hát đúng cao độ hay không, người hát thì đào tim gan ra mà hát, còn người nghe thì không ngừng tặng hoa vỗ tay. Mục Thụy bị vài tên hát đến đỏ hơi mà cười ngửa tới ngửa lui.

Lúc này, lại nghe thấy người chủ trì gọi tên mình.

“Kế tiếp thưởng cho nhân vật đệ nhất cấp 70 của server Tứ Hải Tung Hoành, đệ nhất trang bị cấp 70, đệ nhất vũ khí cực phẩm Thiên Vực cùng đệ nhất phú hộ nhân vật đại thần – Tường Thụy!”

Còn chưa rõ trạng huống, Mục Thụy đã phát hiện mình được thông mic.

“Tuy ba viên Nguyệt toản này đối với đại thần mà nói không đủ nhét kẽ răng, nhưng dù sao muối trên đùi cũng là thịt, đại thần ngại xin vui lòng nhận cho!”

“Ngạc..... Cảm ơn.”

“Oa! Lần đầu tiên được nghe giọng nói của đại thần. Thanh âm nghe rất hay nga! Đại thần nói thêm vài câu nữa đi.”

“..... Nói cái gì?”

“Tớ xong rồi! Giọng nói thật từ tính, tớ trôi đây. Tường Thụy đại thần, mang em về nhà đi!”

“Xin lỗi nha, nhà tôi hết chỗ rồi.”

“Phốc – được rồi, tôi sai rồi, không trêu ghẹo với thanh âm dễ nghe của Tường Thụy nữa, Tường Thụy muốn hát cái gì?”

Đã lâu không ca hát, Mục Thụy đột nhiên có chút luống cuống, cũng không biết bản thân muốn hát cái gì.

“....Các cậu muốn nghe bài gì?”

“Oa! Không hổ là đại thần, lại còn được quyền chọn bài nữa, thật quả quyết nha! Đêm nay thiết là kích tình quá mà, cho nên chúng ta chọn bài hào hùng tí đi ha? Bài của Tiêu Kính Đăng thì thế nào?”

“.....Được rồi, hát bài Wild Dream đi.”

“Ha ha, thật kích động quá đi! Tường Thụy đại thần hát Wild Dream, mọi người chú ý nghe—”

link

Mở chức năng tự mix trên YY, bật luôn chế độ âm vang, để như vậy khi hát sẽ có hiệu quả tốt hơn.

Thanh thanh yết hầu, nghe nhạc đệm, bắt đầu hát.

“.....

Haydon giai điệu Newton dẫn lực.

tâm trọng âm không thể đi kháng cự.

Khiêu hồi xuất phát sách vở ở trong tay.

Hưng phấn cùng không hiểu không nói gì động lực.

Haydon tấu mình Newton phát mình.

Trì độn chính mình còn có cổ bốc đồng.

Haydon giai điệu Newton dẫn lực.

Trì độn chính mình xuyên qua cổ kim ta ở trên trời phi.

.....”.

Cố ý hạ giọng trầm xuống, lại dùng một ít thanh âm khàn khàn hoàn lẫn với tiết tấu nhịp phách hào hùng, Mục Thụy hoàn toàn hát ca khúc này theo một trường phái mới.

Khung tin nhắn liên tục bùng nổ từng trận hoa tươi.

Thần thoại – Tình yêu giản đơn: Trời ạ! Bạn của tôi, đây là bài gốc phải không, nhất định là bài gốc!

Thần thoại – Cá mực: Nhân tài ra, rất xuất sắc!

Tình nghĩa – Tịch Nguyệt: Tường Thụy đại thần, tôi yêu cậu! Cầu GD! *ôm tim*

Lưu niên – Tao cũng là Thần: Lão đạo rốt cục cũng đã biết cái gì gọi là tiếng hát thấu trời xanh, này chắc chắc là đĩa hát!

Lưu niên – Thu thủy nhất bút: Trời ạ! Hát hay quá! Tôi mê rồi đó.

.....

Câu cuối cùng “Ta muốn bay” được kết thúc bằng nốt cao dài hơi cực độ, tông độ này, kỹ xảo này, hoàn toàn thuộc về tiêu chuẩn của một ca sĩ chuyên nghiệp, khiến toàn thể người có mặt trong kênh YY chấn động không ngừng.

“Trời ạ! Rất kinh người!” Người chủ trì sững sốt, lát sau mới phát ra được một câu cảm thán.

“Quá khen.” Chỉ có khoảng ca hát mới khiến Mục Thụy cảm thấy tự tin, gã mỉm cười nhận lấy lời ca ngợi của mọi người.

“Tiểu Thụy, cậu đã cho tôi một cái kinh hỉ a.” Một giọng nam thanh nhuận đột nhiên vang lên.

Mục Thụy nghe ra đó là tiếng của Túy dịch vấn thanh phong. Tiếng Tiểu Thụy này không ngừng vang lên ở bên tai khiến Mục Thụy không chỉ đỏ mặt, ngay cả tim cũng đập liên hồi.

“Ai vậy a, kêu thân mật như vậy, tôi cũng muốn gọi đại thần là Tiểu Thụy a!”

“Ngượng ngùng. Đây là tên đặc biệt do tôi đặt, đã xin bản quyền rồi.”

“Tôi đại biểu nhân dân kháng nghị! Thanh Phong bang chủ, anh đây hoàn toàn là dùng quyền trục lợi cá nhân!”

“Ha ha, tôi có sao?”

.....

Hai người vừa bắt đầu cãi nhau thì lại có một giọng nữ cắt ngang.

“Là anh sao? Nhiên Mạch gốc mộc.”

*gốc mộc: là danh xưng thân mật của fan dành cho thần tượng cấp đại thần.

13. Chương 13: Thân Phận Bị Bại Lộ

Mục Thụy không biết bản thân mình đã log out như thế nào, ngơ ngác ngác đến ngày hôm sau theo thói quen đăng nhập vào trò chơi mới nhớ đêm qua đã xảy ra chuyện lớn.

Cô gái đột nhiên kêu lên thân phận Nhiên Mạch của gã là một nguyên lão bang Tình nghĩa, tên là Bao gao lớn.

Lúc nghe thấy tên mình, Mục Thụy theo bản năng không muốn thừa nhận, nhưng vừa muốn bật ra câu phủ nhận thì lại phải nuốt trở vào.

“Nhiên Mạch gốc mộc! Vừa rồi mới nghe anh nói em liền hoài nghi, nghe anh hát em liền có cảm giác tin tưởng, hiện tại lại nhìn thấy tin tức nghiệp đoàn, anh là người sở hữu kênh “Khu căn cứ âm nhạc Nhiên Mạch –Nhóm fan LOVE”, là quản lý viên của toàn kênh “Bộ lạc thần thánh”. Nhiên Mạch gốc mộc, quả đúng là anh a, em rất kích động!”

Gã quả nhiên là heo mà! Mục Thụy ảo não, gã đã quên mất còn có tin tức nghiệp đoàn.

“Nhiên Mạch gốc mụ, anh còn nhớ em không a? Em là fan của anh tên là Bé Gạo Nhỏ a. Nửa năm nay anh đã đi đâu vậy? YY không đến, QQ cũng không onl, đám nhỏ trong diễn đàn đều rất nhớ anh. Anh bỏ rơi bọn em sao? Ô ô.”

Đến nước này, không thừa nhận cũng không được.

“Thực có lỗi, là do có một số việc.”

Mục Thụy tự cảm thấy cái lý do này thật gượng ép, bận việc mà còn chơi trò chơi được, đứa gốc mới tin!

Nhưng đối mặt với thần tượng, fan nguyện ý biến thành đứa gốc, chỉ cần thần tượng đưa ra một câu trả lời, bọn họ đều tin. [Không bao giờ nghĩ xấu, tình cảm của fan giống như một tình yêu chân thành.]

Cô gái bên kia vừa nói xong, trên kênh lại có người hô không thể nào, chẳng lẽ là ca sĩ mạng Nhiên Mạch hát bài hát [Anh hùng trủng] và [Tình kiếp ngàn năm] sao? Còn có người hỏi Nhiên Mạch là ai, Bao Gạo Lớn đã nháy mắt post lên địa chỉ trang chủ âm nhạc của Mục Thụy, làm gã ngăn cản không kịp.

Được rồi, hôm nay là ngày đầu tiên acc Tường Thụy bị bại lộ thân phận, đợi lát nữa tất cả mọi người sẽ biết gã còn chơi thêm một acc nhân yêu, lại còn có xú danh là hồ ly tinh đệ nhất server Tứ Hải nữa chứ. Mục Thụy thật hối hận vì cảm xúc nhất thời mà mở miệng ca hát, lần này thì tốt rồi, sợ cái gì đến thì cái đó sẽ đến.

Tìm cơ nói khuya rồi phải ngủ, Mục Thụy vô trách nhiệm lưu lại một đám hỗn loạn, nhanh chóng rời mạng.

Ấn nút tắt ghi âm, Thu Tử Dịch nhìn không được nở nụ cười, thở ra một đám khói thuốc, trong headphone vẫn vang lên một đồng thảo luận về cái tên Nhiên Mạch và Tường Thụy. Thu Tử Dịch thật sự cảm thấy Nhiên Mạch đã cho hắn một cái kinh hỉ, này có phải hay không là thuộc loại chuột sa hũ gạo hay không a? Nhớ tới cái tên đệ tử nhà mình chạy trốn chết, Thu Tử Dịch quyết định ngày mai phải bắt cái tên không ngoan ngoan này lại giáo huấn một chút, dám gạt cả sư phụ, thật quá lớn mật rồi! Chính là không nghĩ tới Mạch Nhiên lúc nào cũng im lặng thế nhưng lại là một ca sĩ online, may mà lúc trước không nói với nhóm người trong bang hội biết Tường Thụy chính là Mạch nhiên hồi thủ, nếu không đám người kích động này sẽ biết Mạch Nhiên còn chơi acc nhân yêu, phỏng chừng tiểu đồ đệ của hắn sẽ càng không dám gặp người.

Headphone vang lên vài tiếng leng keng, có người cùng hắn nói chuyện riêng.

[Mật] Khanh Trần: Hiện tại có cảm giác gì, Dịch ca? Tự hào ánh mắt của anh quả nhiên tốt quá hả?

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Đúng vậy.

[Mật] Khanh Trần: Nhiều người thích cậu ta như vậy, cậu ta lại nổi tiếng, anh sẽ không phải là càng lúc càng thích đi? Càng sớm bắt ra càng tốt. Em sợ anh quản không được chính mình nữa.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Chậm rồi.

[Mật] Khanh Trần: Là ý gì?

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Ý tứ chính là, vừa nghe được tiếng hát của gã, anh liền rơi vào hố sâu, vĩnh viễn không thể ra khỏi đó.

[Mật] Khanh Trần: Bà nó! Vậy mà anh còn dám cam đoan với em.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Anh chỉ nói sẽ, không có cam đoan.

[Mật] Khanh Trần: Vkl! Em làm sao nói với ông ngoại đây hả! Nói là do em kéo anh chơi game online, hại anh vô tình thích một người đàn ông. Anh nói xem em làm thế nào mới không làm cậu thất vọng hả!

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Anh thật xin lỗi. Chuyện này cũng không phải là do anh muốn mà. Nhưng anh cũng muốn nói một điều, vì cậu ta, cho dù làm gay thì sao?

[Mật] Khanh Trần: Anh hoàn toàn không biết cậu ta cao thấp thế nào, tính tình ra sao a! Nói không chừng cậu ta cực kỳ xấu, nói không chừng còn là một tên tội phạm!

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Cho nên anh muốn gặp cậu ta. Hiện tại anh rất có cảm giác với cậu ta. Sau này gặp mặt rồi, nếu cảm giác này vẫn còn, anh sẽ theo đuổi cậu ấy!

[Mật] Khanh Trần: Ông đây không biết phải nói gì mới tốt nữa rồi. Anh nói xem, em nên mặc xác anh hay là đi ngăn cản anh đây? Mặc xác anh, em cảm thấy có lỗi với ông ngoại. Ngăn cản anh, em lại không đành lòng nhìn thấy anh mất hi vọng. Dịch ca! Mẹ nó, sao giờ lại chuyển đi thích đàn ông cơ chứ! Cho dù anh muốn thích cái gì thì cũng phải có giới tính nữ đi chứ, ít nhất đàn bà còn biết giúp anh sinh con!

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Tàn Thành, anh chỉ muốn tranh thủ tìm được thứ anh muốn thôi.

[Mật] Khanh Trần: Nếu không phải em biết Dịch ca anh nói một không nói hai, tính tình mạnh mẽ, em nhất định sẽ chạy tới nhà anh trối anh lại, sau đó phai người đem cái tên kia đi thật xa, khiến anh cả đời không bao giờ gặp được cậu ta nữa.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Cảm ơn, người anh em.

[Mật] Khanh Trần: Em thiệt tình hy vọng Mạch Nhiên là một tên xấu xí, hơn nữa lại là một tên nam xấu xí thẳng đến không thể thẳng hơn.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Ha ha, anh không phải là người nông cạn tới vậy, cũng không phải là người dễ dàng buông tay.

[Mật] Khanh Trần: Vừa mới nghe thấy giọng nói cùng một đồng số liệu thì đã đi thích người ta, anh không có tư cách nói bản thân không nông cạn.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Em có thể nói là anh vừa nghe thấy giọng nói của cậu ta thì liền chung tình, hoặc là theo fashionable style mà nói thì, anh là bị thanh âm của cậu ta khống chế mất rồi.

[Mật] Khanh Trần: Tởm chết. Nói thật, có cần em đi tra IP không?

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Không cần. Anh không muốn khiến cậu ấy cảm thấy anh không tôn trọng cậu ấy.

[Mật] Khanh Trần:Hai người bọn anh còn chưa có cùng nhau, liền lo lắng cho tâm tình của người ta như vậy? Chỉ vụ trộm dằm lên thôi, anh không nói, em không nói, ai mà biết?

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Anh muốn đợi đến lúc gặp mặt, để cho cậu ta tự mình nói ra câu đồng ý.

[Mật] Khanh Trần: Anh xong đời rồi. Em chưa tới bây giờ chưa thấy qua bộ mặt nghiêm túc như vậy của anh a, lo lắng đến như vậy sao.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Bởi vì anh để ý.

[Mật] Khanh Trần: Mặc xác anh. Em chân thành cầu nguyện anh đối với cái loại tình cảm này sớm biến mất nhanh một chút. Em vẫn còn muốn chị dâu họ là nữ a.

[Mật] Túy dịch vấn thanh phong: Vậy phải để em thất vọng rồi. Anh sẽ cùng ở cùng một chỗ với cậu ấy. Anh có linh cảm là vậy.

Mục Thụy nhìn màn hình đang load game, có chút hối hận sao không đi tra xem Mạc Ly có đăng tin tức chân diện mục của mình lên mạng hay không trước đi a, giờ lại tự mình làm mình bất an. Tuy rằng với hình tượng hiện tại của mình, gã đã không còn sợ phải đi đối chất nữa, nhưng nếu mọi người đột nhiên lại ghét bỏ Nhiên Mạch vẫn sẽ khiến gã thương tâm a.

Nghĩ nghĩ, vẫn là nên lên acc Tường Thụy đi, vừa lên thì đã bị sự nhiệt tình của mọi người làm cho hoảng sợ.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *mắt hình sao* Oa, đại minh tinh của chúng ta login!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *gục* Tiểu Mạch Mạch, cho tôi thành fan nào tàn của cậu đi! Tôi phát hiện tôi đã yêu chết giọng hát của cậu rồi a.

[Bang hội] Ngồi xổm góc tường chờ hồng hạnh: *khóc lớn* Đệ nhất Tường Thụy, đám em gái đã bị cậu quyến rũ đi mất tiêu rồi, tôi cả đời sẽ phải sống trọn trong cái kiếp FA hay sao?

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: Không ngờ Tiểu Mạch giấu giếm cao siêu tới vậy. Đại danh nhân võng lạc thế nhưng lại tình nguyện ngủ đông trong bang hội nhỏ bé của chúng ta, thật sự khiến lão đạo cảm thấy có chút tự hào.

[Bang hội] Nhân sinh giá như giống như lúc ban đầu: Nhiên Mạch, cái bài hát game Kiếm Tiên tên [Thần ma biến] do cậu hát tôi siêu cấp thích nghe. Còn có, tôi đã nghe gần như toàn bộ bài trên trang chủ của cậu rồi, nhưng hiện tại mới biết ca sĩ là cậu a, thần tượng ngay tại bên người, cái loại cảm giác này thực vi diệu.

[Bang hội] : Mạch ca, về sau anh chính là thần tượng của em. Anh chính là người phát ngôn của bang hội. Về sau em đi theo anh, em gái em cũng đi theo anh.

Người chơi Bao Gạo Lớn gia nhập bang hội.

Người chơi Tâm Động Tất Đau gia nhập bang hội.

Người chơi Lạc Hà Lả Lướt gia nhập bang hội.

Người chơi Tiễn Ảnh gia nhập bang hội.

.....

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt* Sao lại có nhiều mỹ nữ đến như vậy!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *trùng mắt* Danh sách bang hội đầy rồi....

[Bang hội] Tâm Động Tất Đau: *kích động* Nhiên Mạch gốc mụ, em là Tâm Động dàn số 9 a! Em đến với anh a!

[Bang hội] Nguyệt Tịch: Nhiên Mạch gốc mụ! Anh và em ở cùng một hệ thống mạng rồi, em cảm động quá! *khóc lớn*

[Bang hội] Tiễn Ảnh: Nhiên Mạch gốc mụ, em đi theo anh!

[Bang hội] Yêu Bừa Bãi: *mắt hình sao* Nhiên Mạch gốc mụ, em cố ý chuyển server đó! May mà xuống tay lẹ, nếu không thì không được vào bang mất rồi.

.....

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Đám nhỏ Nhiên Mạch gia, các bạn, khiến tôi rất cảm động....

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: A a a, nói chuyện kìa nói chuyện kìa! Quả nhiên quyết đoán đến Lưu niên nương tựa là chính xác.

[Bang hội] Nguyệt Ảnh: Quả thực là gốc mụ a! Thật sự a!

[Bang hội] Tâm Động Tất Đau: Đang nói chuyện với tôi kìa! *cảm động*

[Bang hội] Yêu Bừa Bãi: Cùng chung server, cùng chung bang hội, hạnh phúc muốn chết luôn!

.....

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *cười to* Ha ha, Mạch ca Mạch ca, em yêu anh, tựa như chuột yêu gạo vậy a. Nhiều em gái quá a, nhiều người đẹp quá! Trời ạ! Mùa xuân của tôi rất cuộc cũng tới rồi!

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vắn thanh phong: Hoan nghênh ủng hộ Nhiên Mạch, nhưng xin miễn quấy rối. Tiểu Thụy, tiền đội, đi phó bản cấp 67.

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Nga.

Đem mấy cái tin nhắn xin làm hảo hữu xử lý xong xuôi, khung hảo hữu thế nhưng lại đạt tới con số tối đa rồi, Mục Thụy mới nhất nút đồng ý tiền đội. Chính đội viên khác trong đội đã chờ ở phó bản rồi.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Nhiên Mạch gốc mụ, mau tới mau tới, chúng ta chơi đến khi nào mặt trời lặn mới thôi a.

[Đội ngũ] Tường Thụy: Bao Gạo Lớn, trong game gọi anh là Tường Thụy là được rồi. Mấy người trong bang là do em gọi tới sao?

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Tại vì tối qua em quá hưng phấn cho nên ở trong diễn đàn rống lên một chút mà thôi. Bất quá, em không có nói ra ID trong game của anh. Em chỉ nói em đang chơi Hồng Hoang Thiên Hạ, kết quả lại bị phát hiện ra cùng server với Nhiên Mạch ngọc mộc. Hắc hắc! Thêm vào bang đều là bạn tốt của em, các cô ấy sẽ không nói ra ngoài đâu.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Nếu không phải do em luôn miệng cam đoan, anh cũng sẽ không cho phép mấy người kia gia nhập.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Thiết! Nhiên Mạch ngọc mộc là thuộc về mọi người. Anh dựa vào cái gì mà quản anh ấy?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Dựa vào cậu ấy là của anh.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Qua đường Giáp: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Thiên Nhai gần trong gang tấc: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt*

[Đội ngũ] Khanh Trần: *lau mồ hôi*

[Đội ngũ] Tường Thụy:

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Các cậu làm sao vậy? Tiểu Thụy vốn là đồ đệ của tôi mà. Các người có phản ứng này là sao?

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: Đậu má! Anh đại, anh nói chuyện thì nói cho hết câu được không. Trái tim lão đạo muốn rút ra ngoài rồi!

[Đội ngũ] Khanh Trần: Em còn tưởng Dịch ca anh muốn....

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *gõ mõ* Còn tưởng rằng anh đại dũng cảm xuất quỷ a. Hại em phải cao hứng vô duyên....

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Bắc Hải Băng!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Gì! *trùng mắt*

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Nhất nhập hủ môn thâm tự hải! (Cửa vào chúng hủ sâu như biển)

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Tòng thử thuần khiết thị lộ nhân! (từ nay về sau thuần khiết chỉ là người qua đường)

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Địa chấn tiên vong, nhất phái tây sơn thiên cổ thụ!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Môn triều tấn giang! Tam hà hợp thủy vạn niên công!

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Thân nhân!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Đồng chí!

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: *chảy máu mũi* Em gái! Em che dấu rất kỹ a!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *chảy máu mũi* Cô nương! Cô cũng không kém a.

[Đội ngũ] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt* Hai mỹ nữ này đang chơi cái thẻ loại ám hiệu gì vậy?

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường: Tôi biết, nhưng tôi không thể nói.

[Đội ngũ] Tường Thụy:

Mục Thụy thật sự rất muốn không hiểu, nhưng kiếp trước gã có chút tò mò đã xem qua một vài tiểu thuyết mạng do nhóm fan gửi cho. Vừa xem xong thì trong mắt tràn đầy số 1 số 0, cúc hoa đua chuột, khiến tâm tính hồn nhiên của gã đã không cánh mà bay. Đây cũng là lý do khiến gã chấp nhận mối quan hệ của Paul và Lucas cực nhanh a. Hiện tại Hành Tẩu và Hoa Cô Nương đang không ngừng truy hỏi đáp án từ Đường Đường. Mục Thụy trong lòng rơi lệ, tin anh đi, các cậu không muốn biết đáp án đâu.....

14. Chương 14: Trả Đũa

Trong lúc đám acc nam đang cố gắng sát quái, nhóm acc nữ vội vàng làm quen với nhau, thì có một tên không ngừng phát loa hiện ngay trước mắt mọi người.

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Chính là tiểu nữ: Nhiên Mạch đại đại, em là người trong lục đàn a. Em tới tìm anh, anh trả lời em một tiếng có được không?

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Chính là tiểu nữ: Nhiên Mạch đại đại, em là người trong lục đàn a. Em tới tìm anh, anh trả lời em một tiếng có được không?

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Chính là tiểu nữ: Nhiên Mạch đại đại, em là người trong lục đàn a. Em tới tìm anh, anh trả lời em một tiếng có được không?

Liên tục phát 3 lần trên kênh thế giới, bị cưỡng chế thời gian phát thêm đợt nữa lâu thật là lâu khiến cho người ta muốn không để ý đến không không được.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Tường Thụy, đừng để ý tới cô ta. Là một đứa nào tàn đó. Cô nàng nhùng nhằng với em cả đêm ở trong forum, bắt em nói tên trong game của anh. Em không cho thì bị cô ta chửi cái gì giỏi lắm rất khó nghe. Lúc cô ta mới bước vào forum cũng không ngừng hỏi em danh tính thật của anh rồi tên QQ chính của anh đủ thứ, còn thích viết mấy truyện tiểu thuyết tình yêu của anh với cô nàng rồi post lên forum. Cái gì là anh đối với cô ta thâm tình sủng nịch bla bla bla, đọc xong em chả biết nói gì luôn.

[Đội ngũ] Tường Thụy:

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Tiểu Thụy, không cho phép trả lời ả. Ả có mặt cậu, cậu phải nói không phải chủ acc.

[Đội ngũ] Tường Thụy: Như vậy không tốt a.

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Không nghe lời, tự gánh lấy hậu quả nga. *cười tủm tỉm*

[Đội ngũ] Tường Thụy: Ặc, sự phụ sao lại dùng chiêu này nữa.

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Dùng được thì cứ dùng *cười tủm tỉm*

Đoàn người vẫn tiếp tục đánh quái. Một lát sau, lại thêm một loạt người phát lên kênh thế giới, kinh động cả Đại Hoang.

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Người bảo hộ số một: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào?

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Hoa mà không phải hoa: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào? +1

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Mèo đi lạc: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào? +2

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tần Minh Nguyệt: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào? +3

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Phù Tô: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào? +4

.....

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Sơ Đồng: Nhiên Mạch gốc mụ, anh ở nơi nào? +197

Đám người trong đội ngũ đều lộ vẻ kinh sợ. Mọi người không hèn mà cùng ngừng tất cả mọi thao tác, không ngừng đánh chữ.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: *trừng mắt* Mẹ tôi ơi, em thật không biết mấy người này làm sao lại biết a.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng:..... Bé Gạo à, em chẳng lẽ không biết câu một truyền mười, mười truyền trăm, trăm truyền ngàn hay sao?

[Đội ngũ] Qua đường Giáp: *trừng mắt* Không hổ là Mạch ca. Em phục anh.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Thanh thế này, thế trận này, con số này.... Tiểu Mạch, đám fan của cậu thật cường đại quá a.

[Đội ngũ] Thiên Nhai gần trong gang tấc: Trước kia tôi còn xem thường cái gọi là hiệu ứng thần tượng. Xem ra bây giờ thì không nói nổi rồi.

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường: *chảy máu mũi* Không phải chứ! Tiểu Mạch, Hồng Hoang Thiên Hạ mời cậu làm đại diện phát ngôn có phải không? Cậu nhìn xem cậu mang tới đây biết bao nhiêu là người mới, có nguyên cả một bang hội luôn rồi kia.

[Đội ngũ] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Phỏng vấn Mạch ca, xin hỏi anh hiện tại có cảm tưởng như thế nào?

[Đội ngũ] Tường Thụy: *đổ mồ hôi* Có chút cảm động, có chút bối rối, cuối cùng còn có chút vô thố.

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Không cho phép trả lời bọn họ. Nếu cậu còn muốn chơi game bình thường.

[Đội ngũ] Tường Thụy:

Đội ngũ bởi vì số lượng fan không lồ của Nhiên Mạch đột ngột tiến vào game mà cảm thấy khiếp sợ. Kênh thể giới cũng vì bị cả đám dập tới cũng một lúc mà muốn banh tạc luôn a!

[Thế giới] Hoa Mãn Lâu: Móa! Cái quỷ gì vậy? Nhiên Mạch rồi cuộc là thằng nào? Ngồi sao đại diện phát ngôn mới của Hồng Hoang Thiên Hạ hả?

[Thế giới] Mùa Xuân Của Trạch Nam: Nhiên Mạch? Là Nhiên Mạch đó hả? Không thể nào! Không phải đâu ha? Không có khả năng!

[Thế giới] Mì Ăn Liền Hoán Hùng: Móa nó, Nhiên Mạch rồi cuộc là thằng nào? Cái tên Trạch Nam phía trên nói ai a!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Long Ca: Ngay cả Nhiên Mạch đại đại cũng không biết! Không biết hả, ra Baidu tự tra đi!

[Thế giới] Dọa bay đám nhận: Tôi nói a, mấy người muốn sùng bái thần tượng thì cứ sùng bái đi, nhưng đừng có làm ảnh hưởng đến người chơi khác biết không hả. Phát lên kênh thể giới làm gì, nhìn thấy thật phiền a!

[Thế giới] Anh đây giàu: Nhiên Mạch rồi cuộc là thằng nào? Mau đem cái đám nhỏ nào tàn này khiên về nhà đi a. Ô nhiễm không khí Đại Hoang quá!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Britney: Chúng tôi tìm Nhiên Mạch gốc mụ. Các người quản cái quỷ gì. Muốn chơi thì chơi của mấy người đi a!

[Thế giới] Lời nói nhẹ như gió bay: Phải a. Đám nào tàn này chắc là con của mẹ gốc nào đó rồi. Lại đây, chú cho mấy con tiền đi bệnh viện chụp phim a, xem xem đầu mấy con có thiếu miếng não nào không!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Thuần dương: Tao %\$%#[_] người [#@*&[]], đi #\$@.

[Thế giới] Ông già hai súng: Nhiên Mạch chơi ở server này thật sao? Cầu ID, cầu GD a! *chảy nước miếng*

[Thế giới] Gặp nhau tại Tử Trúc Lâm: Hình như là Tường Thụy.

[Thể giới] Ông nội tiên gia: *trùng mắt* Đậu má, thằng post trên đờng có lừa người a, là cái thằng sát nhân Tường Thụy kia hả?

[Thể giới] Nhân sinh hà xử bất tương phùng: *trùng mắt* Chuyện cười hay nhất thế kỉ.

[Thể giới] Mua bán tình yêu: Đúng là Tường Thụy. Bao Gạo Lớn – Thượng thư bang hội của bọn tôi gọi cậu ta là Nhiên Mạch. Cậu ta cũng đã xác nhận rồi. Tối hôm qua còn nghe cậu ta hát a. Thực con mẹ nó hứng thú a!

Lộ rồi! Khung tán gẫu đặt ở góc bên trên không ngừng điên cuồng đẩy tin, Mục Thụy đành phải đóng cửa sổ nói chuyện phiếm, nhưng lại không thể che được kênh thể giới đang huyền não âm ỉ kia.

.....

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Sữa: Tường Thụy gốc mộ, thêm em vào hảo hữu! Bạn tốt nhất của anh!

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Muốn ôm một cái: Không hổ là Nhiên Mạch gốc mộ, cho dù chơi game cũng là đại thần! Tường Thụy đứng thứ nhất bảng bài danh a! Thật tự hào!

[Thể giới] Anh đây giàu: A a a a! Tôi chịu hết nổi rồi, ờn muốn chết! Mấy người nào muốn tàn cở nào muốn phát xuân cở nào thì ra chỗ khác chơi. Đờng có ở trên kênh thể giới làm bắn mất tụi tôi nữa!

[Thể giới] Lời nói nhẹ như gió bay: Nếu không phải cái đám nào tàn này toàn bộ đều dưới cấp 30, ông đây nhất định giết toàn bộ đám nào tàn cùng con mẹ gốc của tụi mày!

[Hệ thống] Số phận của Nhiên Mạch: Tiểu nữ tử thành lập bang hội mới Ngôi nhà may mắn của Nhiên Mạch. Các lộ anh hùng hảo hán mau tới hưởng ứng đi.

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: Bọn nhỏ nhà Nhiên Mạch đều gia nhập bang hội đề!

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: Bọn nhỏ nhà Nhiên Mạch đều gia nhập bang hội đề!

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: Bọn nhỏ nhà Nhiên Mạch đều gia nhập bang hội đề!

Mục Thụy thực sự có một cỗ xúc động muốn đổi tên ngay lập tức. Nhóm fan vẫn còn yêu gã đương nhiên gã rất cao hứng, nhưng cái loại yêu đến đuổi theo vào game thể này, lại làm đảo loạn cuộc sống bình thường của người chơi thể này lại khiến gã phải rùng mình ớn lạnh.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: Nhiên Mạch gốc mộ, em thật sự không nghĩ tới sẽ thành ra như vậy, làm hại anh cũng bị mắng theo. Em xin lỗi! *khóc lớn*

[Đội ngũ] Tường Thụy: Không sao. Em chỉ là vô tâm thôi mà.

Nghĩ nghĩ, vẫn là nên lên kênh thể giới nói một tiếng đi.

[Thể giới] Tường Thụy: Cám ơn mọi người ủng hộ tôi. Nhưng làm ơn đừng nhắn tin lên kênh thể giới nữa. An an tĩnh tĩnh tự do hưởng thụ lạc thú của game mang lại được không? Tôi vẫn sẽ lên YY ca hát, mọi người cứ lên phòng chat kia chờ tôi.

Ý tứ của Mục Thụy chính là muốn mọi người đừng nhắn tin lên kênh thể giới nữa. Kết quả, nhóm fan thấy gã nói chuyện lại càng kích động hơn, đem kênh thể giới hoàn toàn trở thành diễn đàn QQ, năm đồng một lần phát cứ thế mà điên cuồng nhắn tin.

[Thể giới] Đừng có hỏi: Con bà nó tao nhin không nổi nữa! Nhìn màn hình mà đầu choáng váng não trường căng. Còn để cho người ta chơi game không đây! GM mau tới quán đi a!

[Thể giới] Nhất bộ nhất thấp: Anh nói nha mấy em, mấy em e then tí được không? Không phải chỉ là một ca sĩ online, chỉ nghe thấy tiếng mà không thấy người thôi mà cũng tới mức này? Có phải là ngôi sao thực thụ đâu!

[Thể giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: *khinh bỉ* Biến, anh đây là hâm mộ ghen tị hận! Giọng hát của Nhiên Mạch gốc mẹ hay như vậy khẳng định chính là một đại soái ca. Acc trang bị cấp cao như

vậy nhất định là kẻ có tiền. Anh ghen tị Nhiên Mạch gốc mù vừa đẹp trai lại vừa có tiền. So giọng điệu và tên của anh thì có thể khẳng định đều thuộc dạng xấu xí!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Tôi không biết Nhiên Mạch có tiền hay không, nhưng tôi biết chân diện mục của Nhiên Mạch, tuyệt đối không liên hệ gì với từ đẹp trai, cho dù chỉ là một ít!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: Gạt người!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Người bảo hộ số một: Cô làm sao biết? Nhiên Mạch gốc mù chưa bao giờ up ảnh chụp lên diễn đàn!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Lừa các cô làm cái gì? Bạn của ta trước kia đã bị Nhiên Mạch lừa gạt, có ảnh chụp của gã và ảnh chụp khung chat QQ mà!

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Tiểu nữ tử: Cô gạt người cô gạt người cô gạt người!

[Thế giới] Hoa lời nở: Tôi chính là người bị cái tên Nhiên Mạch kia lừa. Nhiên Mạch tên thật là Mục Thụy, là một ông chú 38 tuổi, nhưng lại là một tên vừa xấu xí vừa tàn tật! Nhiên Mạch lợi dụng fan hâm mộ lừa tài lừa sắc, chứng cứ tôi đều có, không tin thì tự nhìn đi.

[Thế giới] Hoa lời nở: Tôi không biết làm sao gã lại có acc Tường Thụy cực phẩm này, nói không chừng là trộm acc, hoặc là lừa tiền một fan nào đó khác.

Lúc nhìn thấy ba chữ Hoa lời nở, tay chân Mục Thụy nhất thời lạnh lẽo, người này là Mạc Ly!

Đến khi thấy Mạc Ly đem chân diện mục của mình tuyên bố trên kênh thế giới, tâm can Mục Thụy đau đến không thể hô hấp, cổ nén cơn run rẩy mở diễn đàn game, rất nhanh đã thấy gây một tiêu đề đồ rục tàn nhẫn ánh vào mi mắt.

“Vạch trần chân diện mục của Nhiên Mạch ca sĩ online, đại thần hóa ra lại là một ông già xấu xí tàn tật!”

Toàn bộ nội dung bài post chính là nói về chủ post bởi vì yêu thích tiếng ca của Nhiên Mạch cho nên muốn tìm hiểu về người này, không để ý đến sự phản đối của gia đình thành công cùng Nhiên Mạch chơi trò yêu qua mạng. Sau đó gặp mặt mới biết Nhiên Mạch đã muốn 38 tuổi, tay phải lại bị tật. Nhưng bởi vì chủ post vẫn nghĩ Nhiên Mạch tuy thân tàn lại nghèo khổ nhưng vẫn là người thiện lương luôn hướng về phía trước, cho nên bất kể thứ gì đều muốn cùng gã ở một chỗ. Nhưng Nhiên Mạch lại lừa chủ post nói muốn mua nhà làm đám cưới, sau khi chủ post mượn được 20 vạn liền trở mặt, chủ post yêu cầu gã trả tiền nhưng lại bị gã phủ sạch hoàn toàn!

Toàn bộ nội dung đều chỉ nói về một phía, độ tin cậy không cao, nhưng sau khi nhìn thấy mấy cái bằng chứng kia, lại khiến cho độ tin cậy của toàn bộ bài post tăng lên hơn phân nửa.

Bằng chứng thứ nhất chính là ảnh chụp QQ:

Hoa lời nở 21:52:59

Tên của anh rốt cuộc là viết như thế nào a?

Nhiên Mạch 21:53:34

Mục Thụy.

Hoa lời nở 21:54:06.

Anh bao nhiêu tuổi rồi?

Nhiên Mạch 21:54:12.

38.

Hoa lời nở 21:55:01.

Tay phải và chân phải của anh là do bẩm sinh sao?

Nhiên Mạch 21:56:21.

Mười năm trước không cần thận bị thương đến.

Hoa lài nở 21:57:00.

Khăng định là rất đau. Em thấy đau lòng thay cho anh.

Nhiên Mạch 21:58:15.

Ha ha, đã không sao rồi, chỉ là ngón tay không được linh hoạt như xưa, không thể chạy bộ, cái khác đều tốt.

Hoa lài nở 21:58:59.

Em sẽ chiều cổ cho anh thật tốt.

Nhiên Mạch 22:00:04.

Ha ha, là anh chiều cổ em mới đúng.

Bằng chứng thứ hai cũng là khung chat QQ:

Hoa lài nở 01:00:02.

Đã trễ thế này còn không ngủ à?

Nhiên Mạch 01:02:38.

Ha ha, đi làm mà.

Hoa lài nở 01:03:11.

Ca đêm? Làm cái gì?

Nhiên Mạch 01:04:09.

Bảo vệ nhà máy. Lương không ca lắm, nhưng rất thoải mái. Là do công ty chiều cổ cho anh.

Hoa lài nở 01:07:47.

Trách không được anh suốt đêm đều onl. Ban ngày thì lại không thấy bóng a.

Nhiên Mạch 01:08:21.

Ha ha, Batman luôn tịch mịch. Có người đẹp làm bạn, đêm dài sẽ không còn dài nữa.

Hoa lài nở 01:11:11.

Gửi ảnh chụp của anh cho em đi.

Nhiên Mạch 01:12:09.

Em không phải đã gặp anh rồi sao?

Hoa lài nở 01:14:41.

Anh của em muốn xem một chút.

Nhiên Mạch 01:15:32.

A, anh em có thể sẽ phản đối chuyện của chúng ta không?

Hoa lài nở 01:16:59.

Sẽ không đâu. Em đã sớm nói chuyện của anh rồi. Anh ấy chỉ là muốn nhìn qua diện mạo của anh thôi.

Nhiên Mạch 01:17:03.

Nga, để anh kiểm xem.

Nhiên Mạch 01:20:21.

Chỉ có ảnh chụp chung với đồng nghiệp thôi.

Hoa lại nở 01:21:41.

Không sao. Anh khoan tròn anh là được rồi.

Nhiên Mạch 01:24:32.

Ừ.

[Xuất hiện ảnh chụp được đính kèm, một ông già kiểu tóc quê mùa, râu ria xồm xoàm, mặc cái áo T-shirt cũ nát, nhăn răng cười đến không thấy mắt]

Bức ảnh thứ ba là ảnh chụp chân dung.

Mục Thụy nhớ bức ảnh này là lúc cùng Mạc Ly đi xem phòng, cô đã lấy máy ảnh ra chụp. Lúc đó bản thân đã phải tìm chú Trương mượn một bộ tây trang màu đất, râu tóc thoa dầu bóng được chải sạch sẽ, nhưng cái mũi và đôi mắt nhỏ thì không thể nào sửa được rồi, nhìn thẳng vào ống kính mà cười toe toét. Mục Thụy khi đó chỉ muốn làm cho bản thân tràn ngập khao khát về tương lai sau này thôi.

Mạc Ly còn viết chú thích ngay bên cạnh ảnh chụp.

“Đây là lúc Nhiên Mạch dẫn tôi đi xem nhà, nói muốn mua chỗ này là nhà của chúng tôi. Tôi mang trong lòng hy vọng tràn đầy đưa tiền cho gã, lại nhận được một kết cục bị vứt bỏ. Các người hẳn có thể nhận ra tấm ảnh trong bức hình thứ hai và thứ ba là cùng một người rồi chứ. Còn có, đám người trong diễn đàn Nhiên Mạch khẳng định biết số QQ 576578xxx này chính là QQ của Nhiên Mạch. Tôi tuyệt đối không có photoshop, chấp nhận để chuyên gia phân tích. Tôi sợ dĩ post bài này lên mạng, chính là muốn để cho mọi người biết chân diện mục của Nhiên Mạch. Tôi không muốn lại có một người bị hại thứ hai xuất hiện. Nhiên Mạch không chỉ lừa gạt tình cảm lẫn tiền dành dụm của tôi, gã còn hủy diệt luôn cả tình cảm lẫn tín nhiệm của một cô gái ngây thơ đơn độc yêu thích thanh âm của gã.”

15. Chương 15: Thân Bại Danh Liệt

Bài post này cực kỳ hot, vừa mới post chưa tới ba giờ đã leo lên được tới đỉnh danh sách, số lượng phản hồi cũng đã tới hơn 300 phản hồi, Mới đầu thì không tin sự thật, người post chỉ muốn quảng cáo cho bản thân, cũng có người đồng tình mắng chửi kẻ phụ lòng, người tin lẫn không tin dần hòa nhau. Nhưng đến mấy chục trang sau, xuất hiện rất nhiều cao thủ photoshop kiểm tra ảnh chụp, phát hiện ảnh chụp không bị giả tạo, dư luận bắt đầu nghiêng về một phía, phản hồi càng lúc càng khó nghe, ngẫu nhiên cũng có mấy người kiên trì bảo thần tượng của mình là trong sạch, nhưng cũng bị nước miếng của đại chúng dìm toàn bộ. Đến phản hồi thứ 200 mấy, toàn bộ đều là mắng Mục Thụy.

Mục Thụy tắt máy tính, đưa tay che mắt, gã đã sớm đoán được ngày hôm nay rồi mà, không phải sao? Yêu càng sâu thì hận càng sâu, đổi đen thay trắng thì khó, nhưng đổi trắng thay đen thì lại rất dễ. Vừa rồi mấy cái ID mắng vô cùng tàn nhẫn kia nhìn thực quen mắt, bình thường thì luôn cho gã hoa tươi cùng tràn vỗ tay nồng nhiệt, hiện tại thì lại phun ra từ ngữ tàn nhẫn ác độc. Mục Thụy có chút chán ngán thất vọng. Diện mạo xấu đầu phải lỗi của gã, dựa vào cái gì người có diện mạo xấu thì không đáng giá được kẻ khác tin tưởng? Gã từ đầu đến cuối không hề nói mình dễ nhìn, vì cái gì nhóm fan của gã lại bày ra bộ dáng bị tổn thương như vậy? Bọn họ chẳng lẽ không phải thích thanh âm của Nhiên Mạch sao? Chẳng lẽ Nhiên Mạch không phải là hoàng tử bạch mã như trong tưởng tượng của bọn họ, chỉ là một thanh niên làm nghề thuật, cho nên những thứ gã sở hữu hết thảy đều không có giá trị?

Thu Tử Dịch cũng mở bài post, cẩn thận nghiên cứu từng câu từng chữ, nhất là hai tấm ảnh chụp, nhìn lâu thật lâu.

Đình một tiếng, người người muốn tán gẫu YY trong phòng riêng, nhìn xuống, nguyên lai là Khanh Trần.

Không có người khác ở đây, Tần Thanh liền lười mở mic.

“Dịch ca, anh có khỏe không?”

“Rất tốt, cảm ơn quan tâm.”

“Vừa rồi Thiên Nhai nói với em, ba tấm ảnh này đều là hàng thật, không có dấu vết của Photoshop.”

“Thì sao?”

“Nhiên Mạch là tên lừa đảo! Gã vừa già vừa xấu lại còn tàn tật a!”

“Đúng vậy. Ảnh chụp có thể thấy người kia vừa già vừa xấu lại tàn tật, nhưng em nhìn ra được đó là kẻ lừa đảo sao?”

“Không có, nhưng cái người tên Hoa lại nỡ nói.....”

“Tần Thành, không có chứng cứ thì không thể tin đó là sự thật. Tin vĩa hè thì lại càng không được.”

“Quên đi. Dù sao anh cũng tin gã mà, không phải sao?”

“Anh không phải muốn tin, anh là muốn nghe sự thật do chính miệng người kia nói. Chỉ có một phía lên án, anh không tin.”

“Anh làm sao biết, anh bắt chước mấy kiểu ngôn tình nói từ ảnh chụp anh có thể biết nhân phẩm của gã nha!”

“Anh không có kỹ năng này, chỉ là có cảm giác tin tưởng. Em đừng bởi vì anh thích người kia mà sinh ra thành kiến chủ quan. Em chỉ cần ở chung với người kia một chút, sẽ biết người kia là dạng người gì.”

“Được rồi. Em hiện tại hỏi anh một câu, nếu gã thật sự giống như trong ảnh, anh có cảm giác gì?”

“Có chút khiếp sợ, cũng có chút đau lòng.”

“Anh thật sự là điên rồi..... Gã rất xấu!”

“Anh đã nói rồi. Anh không có nông cạn đến như vậy. Trong trò chơi, ai cũng giống nhau, anh lại cố tình có cảm giác với hắn. Người anh thích chính là người bên kia máy tính. Từ lúc biết hắn là nam, anh đã bắt đầu chuẩn bị tinh thần đón nhận diện mạo của hắn rồi. Cuộc sống không phải như phim thần tượng, làm sao có thể kiếm được nhiều mỹ nữ dễ nhìn trên mạng như vậy.”

“Gã lớn tuổi hơn anh nhiều!”

“Hình như còn chưa xác định được mà?”

“Vừa rồi Băng Băng nói, lúc bọn họ quen nhau, Mạch Nhiên quả thật có nói gã 38 tuổi!”

“.....Bất quả chỉ lớn hơn có 9 tuổi thôi. Dương không phải lớn hơn dì 10 tuổi sao?”

“Đệt mẹ! Mẹ em làm sao giống!”

“Có cái gì không giống chứ?”

“Ít nhất mẹ em cũng là nữ!”

Bản thân tự nhiên đi gây gổ với em họ cảm thấy thật áy náy, Thu Tử Dịch lại tiếp tục nhìn chằm chằm ảnh chụp được phóng to khắp màn hình.

Xấu, rất sự rất khó coi, vừa già, lại quê mùa. Người như thế nếu bình thường đứng trước mặt hắn, hắn cũng sẽ cảm thấy ghê tởm. Nhưng vì cái vừa nghĩ người này là Mạch Nhiên, hắn liền cảm thấy người này cũng không tới mức xấu lắm a?

Thu Tử Dịch, mày đúng là hết thuốc chữa rồi!

Nếu bài post này là sự thật, hắn nên làm cái gì bây giờ?

Hắn ghét nhất là bị kẻ khác lừa gạt, cho nên, hắn thống hận nhất chính là kẻ lừa đảo.

Ngày mai liền hỏi Tiểu Thụy đi. Nếu Tiểu Thụy thừa nhận, hắn liền xóa acc, vĩnh viễn chặt đứt cái tình cảm tội lỗi này. Nếu Tiểu Thụy phủ nhận, hắn liền triển khai kế hoạch theo đuổi, còn có, phải hung hăng giáo huấn lại con đàn bà tên Hoa lại nỡ kia. Tiểu Thụy của hắn, cho dù là lão Thụy, cũng chỉ có thể để cho hắn khi dễ.....

Mục Thụy uể oải vài ngày, cũng không có dùng khí mở máy tính, thẳng đến khi Nhã Đồng đi du lịch về, gã vẫn cũng duy trì trạng thái nửa sống nửa chết ôm quyển sách ngồi trên sofa mà ngắm người.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Hello, chào mọi người! Em đã trở lại! Có người nào nhớ em không~
hôn nhẹ

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: Tiểu Nhiễm~ Em đã đi đâu vậy?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Cùng với bạn học đi du lịch~ *nhảy múa*

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Tiểu Nhiễm, em còn đi học sao?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Phải a! Em đang là sinh viên năm hai.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Úc, Mạch Nhiên thật sự là anh ruột của em? Gã sao lại lớn tuổi hơn em nhiều như vậy?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Khanh tỷ, em lấy nhân cách ra đảm bảo, Mạch Nhiên thật sự là anh ruột của em! Có điều là anh em cùng mẹ khác cha thôi a.

Thu Tử Dịch không có ý ngăn cản Tần Thành đào móc tin tức từ Tiểu Nhiễm. Hắn cũng tin từ Tiểu Nhiễm có thể lấy ra được một ít thứ chứng minh bài post kia là giả, lại nhìn thấy Tiểu Nhiễm không phủ nhận, xem ra tuổi của Mạch Nhiên là thật.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Mạch Nhiên bây giờ sao rồi?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *trùng mắt* Anh ấy làm sao?

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Ngày đó cậu ta logout tới giờ vẫn không lên. Chắc là bị bài post kia làm cho tổn thương rồi.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *trùng mắt* Bài post gì? Em mới về, không biết a.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Là bài post về Nhiên Mạch, em tự đi xem đi.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *ngghi hoặc* Nhiên Mạch là ai? Cái tên nghe thấy quen quen a? Anh của em vì sao lại bị bài post về Nhiên Mạch làm cho tổn thương?

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần:Là ca sĩ online nổi danh trên mạng, Nhiên Mạch chính là anh của em đó.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *trùng mắt* Cái gì? Anh em biết hát? Là Nhiên Mạch hát bài [Tuyệt sắc phong hoa], [Thần ma lục], [Anh hùng trủng] đó hả? Khanh tỷ, chị đừng có làm em sợ! Trái tim em đây không chịu nổi kích thích đâu!

Lúc này lại có vài người leo lên kênh thể giới phát tin, đánh gãy đối thoại của hai người.

[Thế giới] Nhiên Mạch đi chết đi · nữ tử: *khinh bỉ* Nhiên Mạch, cái đồ lừa đảo, lừa gạt tình cảm nhóm fan chúng tôi. Nghĩ tới tôi thể nhưng lại đi mê luyến cái tên lừa đảo vừa già vừa xấu như người, tôi thiệt ghê tởm quá đi! Người đi tìm chết đi!

[Thế giới] Lời nói nhẹ như gió bay: Đúng đúng đúng. Tường Thụy là thằng đáng khinh, các người lại làm đám đàn bà nào tàn, đều cùng nhau biến khỏi Tứ Hải Tung Hoàn đi. Để cho Đại Hoang trong lành một chút!

[Thế giới] Hào hùng vạn trượng: Oh Shit! Ông đây xem xong bài post còn hận không thể móc hai mắt ra nữa kia! Máy tính nhà ông còn chứa rất nhiều bài thẳng này hát a, thực sự là muốn xóa hết, cài lại win. Ô nhiễm quá! Tường Thụy mày mau rút ra khỏi server đi! Mày sỉ nhục Tứ Hải!

.....

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *trùng mắt* Anh em sao lại liên quan tới Tường Thụy đại thần đệ nhất bài danh vậy?

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần:..... Tường Thụy chính là Nhiên Mạch. Nhiên Mạch chính là anh của em. Chị thật sự hoài nghi các em không phải là anh em nhà.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *xấu hổ* Anh của em là con của người chồng trước của mẹ. Từ lúc sinh ra cho tới hai tháng trước chưa hề gặp qua anh, không biết cũng phải mà....

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Quên đi. Em mau đi xem bài post kia đi. Xem xong thì hỏi xem anh của em cái kia nói có phải là thật không, sau đó quay lại nói cho mọi người biết.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *ngghi hoặc* nga.

Oành một tiếng, cửa phòng ngủ bị đập văng, Nhã Đồng như cơn gió vọt vào phòng làm Mục Thụy hoảng sợ, cánh tay cũng đã bị Nhã Đồng dìu thương kích động nắm lấy.

“Ca, có phải thật không, có phải thật không? Anh là Nhiên Mạch thật sao? Là Nhiên Mạch hát bài ‘Anh hùng trủng’ thật sao?”

Biết nhanh vậy? Mục Thụy cười khổ một tiếng, gật gật đầu.

“Oa! Em kích động, em hưng phấn, em hạnh phúc quá a! Ca, mấy bạn học của em đều siêu cấp thích anh nha! Trời ạ, em muốn nói cho Lily, còn có Tiểu Hân, Tiểu Tĩnh, Tiểu Văn, đúng rồi còn Đại Hoa nữa, anh của em là Nhiên Mạch, ha ha, hèn chi giọng nói của anh nghe quen tai quá. Em thiệt là ngu, tiếng chuông di động của Tiểu Tĩnh là bài hát truyền kỳ do anh hát mà!”

Mục Thụy bị Nhã Đồng lôi kéo đến choáng đầu, đành phải đánh gãy lời nói của cô nhóc mà thét lên: “Em xem bài post rồi?”

“Xem rồi, cái đồ rác rưởi đó, anh phải đi tố cáo con ả kia tội phỉ báng đi. Tối thiểu cũng phải đi báo cáo với người quản lý diễn đàn nội dung bài post kia không phải là thật. Con ả này là muốn nổi tiếng đến điên rồi, dùng cách này mà quảng bá cho mình. Em thiệt là muốn tìm đồng bọn làm thật ả mà, sau đó lại post một bài vạch trần chân tướng ả!”

Nhìn thấy Nhã Đồng thật sự có khả năng làm như vậy, Mục Thụy lập tức ngăn cản: “Đừng! Không được làm! Em thật cô ta cô ta lại thật em hả? Không nên làm mấy loại chuyện này.”

“Nhưng có rất nhiều người không biết rõ sự thật, lại còn dám mắng anh kia! Phi, anh của em trẻ trung đẹp trai, nhiều tài nhiều tiền, sao lại phải đi lừa tiền lừa sắc ả chứ? Em vừa xem liền muốn oanh tạc!”

“Vậy em muốn làm sao đây? Đem tình huống hiện tại của anh lại náo động thêm một lần nữa? Chỉ là bị mắng vài câu mà thôi, đối với anh đâu có ảnh hưởng gì. Nha đầu em không cần quá để ý.”

“Hơn nữa, nếu bài post kia là sự thật, ý của anh là còn có một Nhiên Mạch khác, em sẽ tin Nhiên Mạch đi lừa tiền lừa tình sao?”

“Em không tin.”

“Vì sao?”

“Bài post kia đã chứng minh rồi a. Nhiên Mạch kia là một ông chú 38 tuổi, diện mạo xấu lại tàn tật, nhưng lại không cung cấp chứng cứ nói Nhiên Mạch lừa tiền ả. Còn có, dựa vào cái phản hồi thứ 500, ả đã tự nói ra diện mạo của mình. Em không tin một đứa con gái trẻ tuổi xinh đẹp thật sự đi yêu Nhiên Mạch. Mấy cô gái trẻ tuổi có thể thích một tên đàn ông lớn tuổi hơn mình, nhưng phải là người đàn ông có tiền, chí ít cũng phải có diện mạo đẹp, hoặc là có tài. Nhưng Nhiên Mạch trừ bỏ ca hát ra cái gì cũng không có, thích mới là kỳ quái. Khẳng định là bởi vì ả phát hiện Nhiên Mạch không phải tốt đẹp như trong tưởng tượng của ả, cho nên mới muốn trả thù Nhiên Mạch.”

“Là trả thù sao..... anh hiểu rồi. Cảm ơn em, nha đầu.”

Mục Thụy rốt cục cũng đã hiểu vì sao Mạc Ly lại đối xử với gã như vậy, vì sao lại lừa gạt tình cảm cùng tiền dành dụm của gã, là bởi vì cô kỳ thật một chút cũng không thương gã. Cô giả bộ lâm vào bế tắc đều là vì muốn trả thù Mục Thụy vì đã dám phá tan ảo tưởng của cô. Từ lúc Mạc Ly biết bộ dáng thật của gã, phỏng chừng cũng đã bắt đầu lập kế hoạch hung hăng trả thù gã đi, cho nên mới cố ý ở trên QQ dụ dỗ Mục Thụy nói ra chân tướng sự thật.

Mục Thụy a Mục Thụy, may quả nhiên là ông chú không ai thương lại còn ngốc X đến đáng thương.

16. Chương 16: Tôi Tin Cậu

Ngày đó Nhã Đồng nhìn thấy cảm xúc gã bất bình thường, nhưng vẫn ngoan ngoãn cùng gã nói chuyện chơi game. Mục Thụy cũng có chút áy náy, cũng hiểu được không thể cứ trốn tránh mãi như vậy, dù sao ảo tưởng của fan cũng đều do gã vì hư vinh mà tạo ra, gã phải có trách nhiệm gánh vác hậu quả.

Theo em gái lên mạng onl game, lần đầu tiên Mục Thụy phát tin lên kênh thế giới, chứng minh mình đã trở về.

[Thế giới] Tường Thụy: Tôi thực sự xin lỗi.

Mặc kệ kênh thế giới bởi vì lời xin lỗi của gã mà đồng loạt phát ra thêm một trận chửi rửa, lực chú ý của Mục Thụy đều bị kênh bang hội hấp dẫn.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tiểu Thụy, cậu mau giải thích, bài post trên kia có phải là thật không?

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Nếu tôi nói không phải, anh tin sao?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Cậu nói, tôi sẽ tin.

Mục Thụy cảm thấy bản thân thật mất mặt. Đã là ông chú 38 tuổi rồi, thế nhưng còn bị một câu nói của người khác làm cho lệ rơi đầy mặt. Gã kỳ thật đã chuẩn bị tinh thần cam chịu trực tiếp thừa nhận quên đi. Kết quả, sự phụ không khiến gã thất vọng, sự phụ chưa từng khiến gã thất vọng bao giờ.

Cậu nói, tôi sẽ tin.

Một câu nói ngắn ngủn này là câu nói Mục Thụy muốn nhìn thấy nhất mấy ngày nay.

Lời nói chứa đựng đầy vẻ tín nhiệm kia khiến trái tim đã sớm lạnh như băng của Mục Thụy dần ấm áp trở lại. Loại ấm áp này không giống như khi đối mặt với em gái, vừa nghe được lời nói ấy, Mục Thụy liền cảm thấy mây đen che phủ quanh người đều bị thổi tán đi, mặt trời xuyên thấu qua tầng tầng lớp lớp sương mờ mịt chiếu thẳng vào nội tâm gã, khiến cả người gã như ngâm vào trong dòng nước ấm áp áp.

Mục Thụy rốt cục cũng đã hiểu, cảm giác cùng người này không giống với người khác, gã hy vọng được người này tín nhiệm gã, gã khát vọng người kia vẫn cứ luôn sủng nịch gã, gã không muốn người này chán ghét thất vọng về gã.

Cám ơn sự tín nhiệm của cậu, cám ơn cậu đã cứu rỗi tôi.

Ông chú 38 tuổi Mục Thụy phát hiện bản thân đã thích một người, chính là một tên con trai nhỏ hơn mình rất nhiều tuổi. Không biết có phải bởi vì thân thể này vốn là một tên gay hay không mà Mục Thụy lại dễ dàng tiếp nhận chuyện bản thân thích đàn ông như vậy, nhưng gã sẽ không bao giờ nói với sự phụ. Gã không muốn ánh mắt sủng nịch của sự phụ dành cho gã biến thành ánh mắt ghét bỏ. Gã không muốn để cho sự phụ biết, đồ đệ của hắn, thế nhưng lại sinh ra một tình cảm không nên có.

Để cho gã im lặng hưởng thụ phúc lợi của một đồ đệ, như vậy là tốt rồi.

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Tôi không có lừa tiền của cô ta.

[Bang hội] Tuyệt quang liễm diễm: Mi là cái tên đàn ông vừa già vừa xấu lại còn tàn tật. Thật khiến cho người ta cảm thấy ghê tởm!

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tiểu Tuyệt! Chú ý lời nói của em.

[Bang hội] Tuyệt quang liễm diễm: Cái gì chứ, Túy ca ca! Tên đó là tên lừa đảo đó! Lớn lên còn xấu đến vậy, em nhìn thấy ảnh của gã là đã muốn ói ra rồi! Anh mau đá gã ra khỏi bang hội đi! Em không muốn cùng với cái tên rác rưởi này ở chung một bang hội!

Người chơi Tuyệt quang liễm diễm bị bang chủ trục xuất khỏi bang hội.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần:

[Bang hội] Qua Đường Giáp: *trùng mắt*

[Bang hội] Huyết nhiệm Hồng Hà ngạn: Anh đại đá rất hay! Dám mắng anh tôi? Xứng đáng!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Túy dịch vấn thanh phong, anh là cái tên thần kinh! Vì cái tên lừa đảo già chất quái dị đó mà đá tôi ra khỏi bang hội? Tường Thụy, mày là tên đại rác rưởi, đại ghê tởm. Tao với mày thề bất lương lập!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Ra tiền tìm người giết Tường Thụy, một lần 30J!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Ra tiền tìm người giết Tường Thụy, một lần 30J!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Ra tiền tìm người giết Tường Thụy, một lần 30J!

[Thế giới] Túy dịch vấn thanh phong: Ai dám giết Tường Thụy, tôi liền giết đến rút trang bị!

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Túy dịch vấn thanh phong! Anh có ý gì! Anh vì cái gì lại bao che cho tên lừa đảo vừa xấu lại tàn nhẫn!

[Thế giới] Túy dịch vấn thanh phong: Đầu tiên, Tiểu Thụy nói anh ấy không có gạt người. Tiếp theo, tôi cảm thấy anh ấy rất đáng yêu. Cuối cùng, tôi thương anh ta đến không thể cho anh ta rời khỏi tôi.

Mục Thụy sợ đến ngây người, mặt nóng đến muốn bốc cháy, không cần nhìn gương cũng biết mặt gã rốt cục đã đỏ đến bốc khói rồi. Trái tim kịch liệt nhảy bùm bùm, quên luôn cả thở.

Lời nói của sư phụ thật là ái muội a. Hắn nói gã thật đáng yêu, hắn thực đau lòng, hắn nói thực đau lòng, hắn nói gã đáng yêu, hắn đau lòng gã, đáng yêu, đau lòng, đau lòng, đáng yêu.

Trời ạ! Đây giống như, giống như, giống như tỏ tình a. Mục Thụy cảm thấy đầu óc mình hỗn loạn rồi, bản thân, có phải hay không là đang có chút chờ mong?

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Thực ghê tởm! Túy dịch vấn thanh phong, anh là gay sao? Anh và Tường Thụy là cái loại quan hệ này? Trách không được anh đối với gã tốt như vậy! Tô Mạc Khố, Tô Mạc Bối đều không chút nào để ý mà đưa cho cái acc nhỏ của gã!

[Thế giới] Tử Hâm: *trùng mắt* Tô Mạc Khố?! Acc nhỏ của gã không phải là Mạch nhiên hồi thủ chứ?

[Thế giới] Tuyết quang liễm diễm: Đúng vậy! Mạch nhiên hồi thủ là acc nhân yêu của Tường Thụy!

[Thế giới] Tử Hâm: Trời ạ, tôi cảm tưởng cứ như nuốt phải một con ruồi. Xem ra bài post kia đang nói thật, Nhiên Mạch thật sự là một tên lừa tiền đàn bà con gái, trong game thì lại giả làm nữ nhân lừa trang bị của nam nhân, thực ghê tởm! Người này như thế nào còn chưa bị chop vậy!

[Thế giới] Lam Vận Nhi: *nôn mửa* Đồ đồng tính ghê tởm!

[Thế giới] Uyển chuyển mềm mại đánh quái nhỏ: Tôi thao! Đồng tính luyện mau cút khỏi server, theo chân bọn nó tổ đội coi chừng lây bệnh HIV!

[Thế giới] Bắc Hải Băng: Đồng tính luyện thì liên quan gì gì đến con mẹ mày! Mau xách đít ra chỗ nào mát mà ngồi hơ mông đi!

[Thế giới] Thương Nhĩ: Đồng tính thì sao? Đồng tính không phải là người sao? Đồng tính mà sợ mày hả? Đám kỳ thị đồng tính nghe cho rõ, ông đây nguyên rửa bọn mày bị một đám thẳng xấu hoặc luân phiên XXX! Cúc hoa nở bung thành hướng dương!

[Thế giới] Mặc cho người khóc: Thương Nhĩ! Cút về đây cho ông!

[Thế giới] Thương Nhĩ: Tuân mệnh, bà xã!

[Thế giới] Anh đây giàu: Thương Nhĩ anh.....

[Thế giới] Lời nói nhẹ như gió bay: *chảy máu mũi* Đột nhiên thụ được cổ vũ ủng hộ. Anh, em muốn làm cơ hữu (bạn gay) của anh!

[Thế giới] Anh đây giàu:Cút.

.....

Trên kênh thế giới mắng nhau túi bụi, đã muốn thảo luận tới việc tồn tại đồng tính luyến có phải là chuyện hợp pháp tại Z quốc hay không, hoặc luật hôn nhân đồng tính có được chính phủ thông qua hay không.

Trong game là một mảnh huyết vũ tinh phong, nhưng trong một căn phòng riêng tại YY lại dị thường âm áp.

“Thụy, nhấp vào NPC này, nhớ chọn phần thưởng là nhuyễn giáp đấy, đừng chọn sai.”

“Dạ, sư phụ.”

“Thụy, Băng Tâm của anh lên cấp 58 rồi, có thể đánh phó bản Thiên Lao. Tôi gọi Thiên nhai và Khanh Trần đến cùng đánh, trong Thiên Lao có một cái Nhĩ hoàn rất tốt.”

“Sư phụ!”

“Sao vậy?”

“Anh không thấy trên kênh thế giới sao?”

“Thấy, thì sao?”

“Bọn họ mắng rất khó nghe. Sư phụ sao lại không để ý a.”

“Bọn họ mắng thì cứ mắng. Tôi cũng đâu có mất miếng thịt nào.”

“.....Sư phụ là GAY sao?”

“Không phải.”

Mục Thụy cảm thấy trái tim đột nhiên nhói lên đau đớn, quả nhiên, vẫn là do bản thân suy nghĩ nhiều rồi.

“Nhưng bởi vì một người, tôi nguyện ý biến thành GAY.”

Mục Thụy cảm thấy trên mặt nhiệt độ lại tăng cao rồi. Gã sẽ không phải là tự mình đa tình đi, nhưng như thế nào cũng cảm thấy người kia chỉ gã vậy.

“Ai a?”

“Đồ nhi ngoan, giả ngu là không tốt. Tôi đã nói rất rõ trên kênh thế giới rồi mà.”

Nếu còn không hiểu Túy dịch vấn thanh phong ám chỉ ai, đầu óc Mục Thụy quả thực là có vấn đề rồi. Một cái kinh hỉ thật lớn bùng nổ khắp tâm can. So với chuyện phát hiện bản thân thích một người, biết người kia cũng thích mình càng làm cho người ta cao hứng hơn a.

Mục Thụy vỗ vỗ hai cái má đang nóng chấy, thanh âm có chút run run nói: “Nhưng, anh rõ ràng đã thấy ảnh chụp, anh không biết tôi rất xấu sao?”

“Không.”

“Tôi còn rất già.”

“Chỉ lớn hơn tôi có 9 tuổi thôi mà.”

“Tôi bị tật.”

“Tôi sẽ chăm anh.”

“Tôi là tên lừa đảo.”

“Tôi biết anh không phải.”

“Tôi thất bại như vậy. Anh rốt cục coi trọng tôi ở điểm nào?”

“Đúng vậy. Anh rất thất bại. Tôi vì sao lại coi trọng anh?”

“Sư phụ!!!”

“Ha ha, nếu phải nói, thì là bởi vì thanh âm đi. Là bị thanh âm của anh hấp dẫn sau đó thích luôn anh.”

“Vậy nếu giọng nói của tôi không thể hấp dẫn được anh thì sao?”

“Đời người không phải là game offline, không thể lưu trữ quá nhiều dữ liệu. Anh dùng giọng nói của mình cướp đi trái tim tôi, đó là sự thật, cho nên giả thiết này không thành lập.”

Mục Thụy vừa lòng. Túy dịch vẫn thanh phong nói đều là sự thật, không cần dùng bất cứ lời ngon ngọt hay kiểu cách, nhưng lại khiến Mục Thụy cảm thấy trong lòng an ổn. Gã không phải là mấy cô bé nữ sinh, sẽ không giống kiểu ngôn tình truy hỏi nếu như có một ngày em không thể nói được, anh sẽ không còn yêu em sao đại loại như thế. Sự phụ thừa nhận bị giọng nói của gã hấp dẫn, gã rất cao hứng, dù sao đó là thứ hiện tại gã còn sót lại từ kiếp trước.

“Đồ đệ, tên thật là Mục Thụy thật sao?”

“Àn.”

“Thu Tử Dịch.”

“?”

“Tên của tôi. Sau này gọi tôi là Tử Dịch là được.”

“Tự Ái, ha ha, tên hay nha!”

*Tự Ái: tự tử (Dịch và Ái đều đọc là yĩ)

“Đồ nhi, anh lại nghịch ngợm!”

“.....Anh đây rất tốt với cậu mà, cậu em.”

“Nhất nhật vi sư, chung sinh vi phụ.” (Một ngày là thầy, cả đời là cha)

“Vậy anh vẫn là không cần thích tôi nữa a. Tôi không muốn loạn luân.”

“Mục Thụy, chúng ta gặp mặt đi.”

“Không được.”

“Vì sao? Anh không muốn nhìn thấy tôi sao?”

“Muốn.”

“Vậy chúng ta gặp mặt đi.”

“Không được.”

“Cho tôi một lý do.”

“Sắp khai giảng.”

“Anh chắc chắn không đi học.”

“Tôi học lớp ban đêm dành cho người lớn, không được a.”

“Chúng ta ban ngày gặp mặt, không có quấy rầy chuyện học của anh.”

“Không được.”

Mặc cho bang chủ Thanh Phong của chúng ta dùng toàn bộ 72 chiêu thức khốc lóc om sòm lẫn lộn giả đồ đáng yêu làm nũng cường bức dụ dỗ thay nhau ra trận, Mục Thụy vẫn không chịu gặp, khiến Thu Tử Dịch có chút bất đắc dĩ.

“Mục Thụy, anh rốt cục là đang sợ cái gì?”

Tôi cái gì cũng không sợ!

Ông chú Mục Thụy thật sự không phải là đang làm bộ làm tịch, gã chẳng qua nghĩ tới phải cùng đứa con trai nhỏ hơn mình mấy tuổi chơi trò yêu qua mạng gặp mặt..... không khỏi..... thẹn thùng.

Ngày hôm sau chuyện bát quái rất cuộc cũng hạ nhiệt, hưởng chi hai đương sự trong lời đồn không hề thừa nhận bản thân đồng tính. Sư phụ và gã hoàn toàn mặc kệ, không hề bị chuyện xấu ảnh hưởng. Ngay cả sự kiện Nhiên Mạch bị lôi ra ánh sáng, bị mọi người mắng vài ngày trên kênh thiên hạ, sau đó fan của Nhiên Mạch chính thức rời khỏi kênh thể giới. Mục Thụy sau lại vụng trộm lên QQ, phát hiện đại đa số nhóm fan đều giải tán, nhưng ít nhất vẫn có người tin gã, Mục Thụy cũng không cảm thấy khó khăn lắm.

Trò hề mấy ngày nay đã khiến bang hội Một khúc sênh ca túy lưu niên bị ảnh hưởng rất lớn, rất nhiều người lui bang, nhưng cũng có vài người có chút không nghĩ tới lại vào bang, ví dụ như vài vị phía dưới đây.

[Bang hội] Thương Nhĩ: Tôi nói nha Thanh Phong đại ca, anh chừng nào thì mới tổ chức song phi đoàn a [Phó bản cấp 63 Hình Thiên Cốc và Mai Cốt Chi là hai phó bản người chơi có thể bay như chim]. Lúc tôi còn làm anh đại, chơi từ trưa cho đến chiều liền xong phó bản rồi.

[Bang hội] Mặc cho người khóc: Vậy anh mau quay về làm anh đại của anh đi.

[Bang hội] Thương Nhĩ: *khóc lớn* Sao có thể chứ! Bà xã còn ở trong này, anh chỗ nào cũng không đi!

[Bang hội] Qua Đường Giáp: Khóc ca, yêu nhân hả? *trùng mắt*

[Bang hội] Thương Nhĩ: Không phải.

[Bang hội] Qua Đường Giáp: Vậy Thương Nhĩ nhất định là em gái. *trùng mắt*

[Bang hội] Thương Nhĩ: Biến! Ông đây 100% chuẩn men!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Mỗi lần nhìn thấy Thái Hư đại sư ca trang bị đệ nhất đều thấy rõ bộ dáng thê nô chính hiệu, lão nương liền hận không thể tự móc luôn hai mắt!

[Bang hội] Lời nói nhẹ như gió bay: Thương ca, anh sao có thể theo đuổi được Khóc ca a? Em theo đuổi anh của em sáu năm rồi mà còn chưa có tiến triển gì hết! Truyền thụ ít bí quyết cho em đi.

[Bang hội] Tao cũng là Thần: Đồng cầu.

[Bang hội] Qua Đường Giáp:

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: *chảy máu mũi* Nơi này là thiên đường của hủ nữ, thẳng nam mau xuống địa ngục a! Sư đồ ái, trung khuyến công, huynh đệ cảm luyện, không được rồi, tôi muốn phun máu mũi!

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Phó bản 59 Vân Lộc đi xin tiến đội. Tôi muốn Tô Mặc Đái. Dân thường trong bang tự nguyện tham gia, quan viên bang hội phải tham gia, cao hơn cấp 59 ở trong này ngồi chơi không đến tự gánh hậu quả. *cười tủm tỉm*

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: Đây gọi là tự nguyện sao?

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *đập bàn* Lại là một tên thê nô, bang chủ thê nô mà thủ hạ cũng thê nô nốt.

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Thật có lỗi, sư phụ hay nói giỡn.

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *chảy máu mũi* Đi cũng không phải không được, hát mấy bài đi, tôi đặc biệt muốn nghe bài Thần ma lục và Tiên kiếm lưu tình.

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Không thành vấn đề.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Lá gan rất lớn a. Trước mặt tôi còn muốn đồ nhi của tôi hát cho cậu nghe?! Hát cũng được, một bài 100J.

[Bang hội] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt* Gian thương!

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngân: Anh rể! Em cũng muốn đi, em muốn Lưu Vân Thủ Trạc và Phong Ma Yêu Đái.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tiến đội.

17. Chương 17: Music Video

Nhìn hai chữ anh rể kia, ót Mục Thụy hiện lên một cái ngã tư đường. Lúc Thu Tử Dịch phát tin nhắn trên kênh thế giới bí mật xuất quỷ, nha đầu kia liền kích động chạy tới hỏi Túy dịch vấn thanh phong có phải thích gã hay không. Mục Thụy do dự một chút nhưng vẫn đưa ra một đáp án khẳng định. Phản ứng của nha đầu kia không giống như kiểu chán ghét GAY, cũng không hưng phấn giống như mấy đồng nghiệp nữ, mà là vẻ mặt tươi cười như trút được gánh nặng, khiến Mục Thụy chẳng hiểu ra sao.

Sau này mới biết, nguyên lai cả nhà mẹ đều biết gã là GAY, còn là vì một người đàn ông mà tự sát. [Chú hai Mục Thụy thật oan a! Quá oan mà, oan đến không thể gỡ ra khỏi người.] Trước khi Mục Thụy về nước, Paul đã nhờ bọn họ giúp gã tìm một đoạn tình cảm mới tại Z quốc để thay đoạn tình cũ đầy thống khổ kia. Cho nên nói, lúc Túy dịch vấn thanh phong thổ lộ, cũng là lúc Nhã Đồng đã hoàn thành nhiệm vụ trọng đại gian khổ nhất trong lịch sử của cô nhóc.

Sau đó Nhã Đồng còn cố ý chạy đi tìm Túy dịch vấn thanh phong tư tán gẫu, hai người trốn ở trong phòng riêng trên YY thần thần bí bí không biết là đang nói cái gì. Sau Nhã Đồng liền đổi từ xưng hô anh đại sang thành anh rể luôn, Mục Thụy cho dù có kháng nghị cũng không có hiệu lực.

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Mọi người có lên web game nhìn chưa, công ty game online tổ chức hoạt động dành cho người chơi, phần thưởng siêu cấp ngon nha.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: Hoạt động gì, tôi không thấy a!

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Trận đấu dành cho bang hội, mỗi bang hội làm ra một cái music video hoặc chụp ảnh cosplay, sau đó đăng lên mạng để cho người chơi bầu chọn ra ba bang hội được hoan nghênh nhất. Phần thưởng dành cho bang hội có thể là danh hiệu đặc biệt, mỗi thành viên trong bang hội còn có thể được một con thần thú là hàng tặng không bán, còn có một ít phần thưởng là hiện vật. Dù sao chỉ cần đoạt giải là liền phát tài.

[Đội ngũ] Bao Gạo Lớn: *chảy nước miếng* Thứ hạng như thế nào?

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Rất nhiều. Bang hội tốt nhất, phim truyện hay nhất, coser đẹp nhất, vâng vâng, mười mấy cái giải thưởng lận. Công ty game lần này quả thực khác với kiểu gian thương bình thường lấy máu bán đại hạ giá!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *chảy máu mũi* Chúng ta có tham gia không?

[Đội ngũ] Túy dịch vấn thanh phong: Mọi người muốn tham gia thì tham gia. Tôi không có ý kiến.

[Đội ngũ] Hoa cô nương, người ở nơi nào: Vậy cosplay thì thế nào? Đây chơi vui lắm nga.

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Không được, làm quần áo gì đó phiền phức muốn chết. Chúng ta làm cái clip đi!

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Vậy thì quay cái gì?

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Không cần, chúng ta làm một cái MV đi.

[Đội ngũ] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt* Vậy làm như thế nào?

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Rất đơn giản. Tìm một ca khúc dễ nghe, Đại Thần viết ca từ, anh em hát, sau đó chúng ta quay một cái clip, rồi tìm người biết làm hậu kỳ giúp chúng ta chế tác MV, vậy là được rồi!

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *trùng mắt* Tôi viết ca từ?

[Đội ngũ] Huyết nhiệm Hồng Hà ngân: Đúng vậy, Đại Thần anh không phải luôn xuất khẩu thành thơ sao. Cho anh một cơ hội để biểu hiện a, tự tin lên, dùng phong thái lúc anh đùa giỡn Qua Đường ra mà viết

~[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *chảy máu mũi* Nếu là viết một chút tình ca, đương nhiên không thành vấn đề. Còn cái khác thì có chút khó, cần một chút động lực.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: *chảy máu mũi* Qua Đường cho cậu. Lần sau còn muốn đùa giỡn cậu ta. Bọn tôi giúp cậu đề tay chân.

[Đội ngũ] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *rùng mình* Giáp Giáp đáng thương. Anh đây lực bất tòng tâm. Cậu thôi thì cứ nhận mệnh đi.

[Đội ngũ] Túy dịch văn thanh phong: Vậy thì cứ như vậy đi.

Những ca khúc Mục Thụy hát luôn thiên về cổ phong (văn phong cổ xưa). Loại ca khúc có phong cách này rất thích hợp làm nhạc game. Nhã Đồng rõ ràng là đã chọn ra được vài tác phẩm của Nhiên Mạch làm ứng cử viên, cuối cùng mọi người nhất trí chọn bài [Anh hùng trùng] làm bài dự thi. Không phụ sự mong đợi của mọi người, Đại Thần đem ca từ viết thành thơ ý miên miên văn nghệ muốn chết, hòa vào thanh âm nhẹ nhàng du viễn (xa xưa) của Mục Thụy, toàn bộ ca khúc đều trở thành khúc hát u sầu triền miên lại rung động tận tâm can. Hơn nữa còn có cảnh sắc xinh đẹp của Đại Hoang, kỹ thuật khiêu vũ xinh đẹp của Băng Tâm và Vân Lộc, MV này liền mang tên [Túy ức lưu niên]

Chế tác tinh xảo, giai điệu du dương, tiếng ca êm tai, MV cứ thế tiến dần lên hạng nhất, được đại bộ phận người chơi khen ngợi, mãi cho đến khi thời gian bầu chọn kết thúc, số lượng phiếu thể nhưng lại vượt qua con số 15w (ta không biết kí hiệu này == là 15 vạn sao?), so với clip nhạc đứng hàng thứ hai, chênh lệch tới hơn 500 phiếu.

Mọi người trong bang cảm thấy cố gắng suốt mấy ngày liền rốt cục được đã được hồi báo, đang lúc mọi người đang ở trong kênh bang hội ăn mừng, bang chủ đại nhân lên tiếng.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch văn thanh phong: Vừa rồi GM gửi cho tôi một bức thư.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *chảy nước miếng* Anh đại, anh muốn bảo GM cũng bị sức hấp dẫn của anh mà chạy tới sao?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch văn thanh phong: Thư nói muốn nhóm chế tác clip của chúng ta đến trung tâm hoạt động nghệ thuật A thị ngày 28 tháng 8 tham gia buổi gặp mặt các game thủ đồng thời trao giải cho chúng ta luôn.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *trùng mắt* Cho nên?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch văn thanh phong: *cười tủm tỉm* Cho nên công ty game sẽ phụ trách chi trả phí đi và về của các thành viên thuộc tổ chế tác clip, nhưng phí ăn ở thì phải tự gánh vác.

[Bang hội] Qua Đường Giáp: *kích động* Anh đại anh đại, em ở A thị, em đến lúc đó có thể đến gặp mọi người sao?

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *hấp nước mũi* Lão đạo tôi tuy không phải ở A thị, nhưng học ở A thị. Giáp Giáp, đôi ta quả nhiên có duyên, anh nguyện ý vì em hoàn tục.

[Bang hội] :Tôi tuy không ở A thị, nhưng B thị qua A thị chỉ cần ngồi xe 2 tiếng....

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Vậy tốt lắm, chúng ta thuận tiện tổ chức một buổi offline đi. Muốn tới tham gia thì tới chỗ tôi báo danh, bao ăn bao ở bao chơi bao luôn lộ phí đi lại.

Tần Thành nhìn ông chủ nhà mình phát một cái tin mật qua:

[Mật] Túy dịch văn thanh phong: Đã nói là offline thì phải giúp anh dụ Tiểu Thụy tới. Một con xe Lamborghini Hermes.

Nội tâm yên lặng rơi lệ, Tiểu Tường Thụy a, quyền rũ này thật sự là quá lớn rồi, tôi cự tuyệt không có nổi, xin anh tha thứ cho tôi!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *chảy nước miếng* Thật sự! Khanh tỷ, em yêu chị!

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: *kích động* Khanh tỷ nguyên lai là bà nhà giàu! Khanh tỷ, làm ơn bao dưỡng em đi!

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: Quá khen, dù sao cũng là Dịch ca bỏ tiền. *gõ mõ*

[Bang hội] Lời nói nhẹ như gió bay: Trước khi khai giảng, quây tưng một lần cuối cùng sao? Lưu lại một kỷ niệm nghỉ hè tốt đẹp?

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: *xấu hổ* Khanh tỷ, em vẫn muốn hỏi, chị cũng anh rể là quan hệ gì a? Không lẽ anh của em kỳ thật là có tình nhân bên ngoài?

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *thẹn thùng* Đây phải nói như thế nào đây? Hình dung như thế nào mới tốt a? Dịch ca, hẳn là.... Chủ nhân của tôi đi?

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: Phốc—

[Bang hội] Qua Đường Giáp: Khanh tỷ....

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *lau máu mũi* Trời ạ! Quan hệ cấm kỵ! Cô hầu có lỗi tai mèo!

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Không hổ là anh đại. Lão đạo cam bái hạ phong....

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Khanh Khanh, đừng nói lung tung!

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *mắt trợn trắng* Em không có nói lung tung. Chẳng lẽ anh cho em tiền không đúng sao, anh nuôi em mà?

[Bang hội] : Tên của tôi hiện tại đã biểu lộ đúng nội tâm rồi.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Đó là tiền lương anh phát cho em!

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *ngã xuống đất khóc rống* Lúc trước còn gọi người ta là Tiểu bảo bối, Tiểu tâm can, hiện tại gặp được chân mệnh rồi liền vội vã giữ bỏ quan hệ, phí phân phát cho thì gọi dưới cái mỹ danh là tiền lương. Tôi chính là Tần Hương Liên (vợ Trần Thế Mỹ) chịu khổ bị người ta vứt bỏ....

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Thụy, đừng nghe Khanh Khanh nói lung tung. Cậu ta là cấp dưới của anh.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *khóc lớn* Được thôi, tình nhân biến thành nhân viên. Mạng của tôi sao lại khổ như vậy a~.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Tiểu Thụy, Khanh Khanh là em họ nội của anh. Nó là nam. Em đừng loạn nghĩ.

[Bang hội] Qua Đường Giáp: *cười trộm* Thụy ca tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

[Bang hội] Thương Nhĩ: Tường Thụy chẳng phải cũng là nam sao..... Không muốn nghĩ loạn cũng không được a.

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: *chảy máu mũi* Anh đại, kỳ thật, huynh đệ luyện cũng rất có tiền đồ.

.....

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Giải thích chính là che dấu. Che dấu chính là sự thật. Anh đại, anh sẽ không muốn giấu đầu hở đuôi, mưu toan che dấu hành vi phạm tội chứ?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong: Douma, chú hai à! Tôi thật sự chỉ dùng nó làm tấm bình phong mà thôi! Tôi với Khanh Trần không có cái tình cảm thâm tình siêu việt gì gì đó!

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *đập bàn* Anh đại nóng nảy!

[Bang hội – nguyên lão] Hoa cô nương, người ở nơi nào: *trùng mắt* Lần đầu tiên nhìn thấy lão nói hai chữ Đệt mẹ.....

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *chảy máu mũi* Rắc cục vẫn là bị các cậu dạy dỗ sao....

[Bang hội – nguyên lão] Tường Thụy: Sao vậy? Xảy ra chuyện gì? Vừa mới đi tắm....

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vấn thanh phong:Không có gì.

[Bang hội] Huyết nhiễm Hồng Hà ngạn: Anh, anh quả là đồ gốc bầm sinh mà.

[Bang hội] Bao Gạo Lớn: Ngốc thụ bẩm sinh là số một.

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: Bạn phía trên quá đúng.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: Anh hùng sở kiến lược đồng.

[Bang hội] Pháo hoa bên đường:Hủ nữ đương đạo, thẳng nam chỉ có thể tự móc hai mắt giữ thân trong sạch.

“Em nói Dịch ca, chuyến bay của chú hai Mục Thụy nhà anh 3 giờ mới đến. Sớm như vậy anh lôi em tới chỗ này chờ làm cái gì! Em đi chuyến tàu đêm mới tới được đây a, anh cho em tới khách sạn ngủ một chút đi, lát nữa lại đến.” Tần Thành chán ghét uống một ngụm Coca, chân đặt lên cái ghế đối diện, ôm trán bất đắc dĩ nhìn ông chủ nhà mình không ngừng đi qua đi lại trong đại sảnh, oán giận nói.

“Dù sao ở trong khách sạn ngồi ngốc cũng không có ý nghĩa, còn không bằng ở đây chờ chú hai nhà anh, sau đó cùng nhau về khách sạn luôn.” Dừng cước bộ, Thu Tử Dịch sửa sang lại tây trang thẳng thớm không nhiễm một hạt bụi của mình, sau đó lại nâng tay trái lên nhìn đồng hồ, rốt cục cũng bình tĩnh ngồi xuống.

Tần Thành đưa qua một lon Coca chưa khai, liếc mắt khinh bỉ trắng trợn anh họ mình, rõ ràng đã trưởng thành, lại biểu hiện như một thằng con trai học trung học vừa mới có mối tình đầu, mở miệng trêu chọc: “Em nói Dịch ca anh cũng đã sớm không phải là đồng nam nữa rồi, đàn bà bị anh quăng không tới mười thì cũng có chín, anh như thế nào lại giống như người chưa từng yêu vậy?”

“Nam nhân với nữ nhân bất đồng. Em có thể bảo là vì anh mới GAY. Hơn nữa, Mục Thụy không giống với mấy nữ nhân khác, đàn bà chỉ có thể anh sinh ra khoái cảm sinh lý, Mục Thụy lại khiến anh thỏa mãn tâm hồn. Anh thật muốn cùng người này sống cùng nhau, vì thật sự muốn cho nên mới lo được lo mất, mất bình tĩnh.”

“Anh thật sự là hết thuốc chữa. Em có thể tưởng tượng tới lúc anh mang chú hai nhà anh tới gặp mặt ông già, sau đó bị loạn côn đánh chết thật bi thảm.” Tần Thành phiền muộn vuốt tóc, lại ngáp một cái, tiếp tục nói: “Chú hai nhà anh lúc trước không phải có chết cũng không chịu gặp mặt anh sao, như thế nào đột nhiên lại cho anh có cơ hội tiếp cận vậy?”

“Ai nói anh ta đáp ứng?”

Cơn buồn ngủ của Tần Thành lập tức mất sạch, ngồi dậy một chút: “Anh nói anh chưa từng nói sẽ đón chú hai nhà anh hả? Rõ ràng chúng ta chờ ở khách sạn cũng có thể thấy anh ta mà, sao lại bắt em sáng sớm đứng ở đây cùng anh chơi trò surprise chứ.”

Thu Tử Dịch búng tay cái béc: “Bingo”.

“Anh thực độc!”

“Mau! Cửa ra khu B, má, lại trễ tới một tiếng mấy.” Tần Thành mắt sắc nhìn màn hình, chuyến bay KW786 từ C thị đến A thị đã thuận lợi đáp xuống, dùng một tư thế xinh đẹp một tay quăng lon nước ngọt rỗng không vào thùng rác, lôi cái tên Thu Tử Dịch đang dùng di động đến khu B chiếm một vị trí lợi thế hơn.

“Khi nào mới tới, còn xem tin nữa, coi chừng bỏ qua chú hai nhà anh đó.”

“Là tin nhắn của Tiểu Nhiễm, còn kèm theo ảnh chụp chân dung của nó.” Thu Tử Dịch đưa điện thoại cho Tần Thành, nói.

“Phỏng chừng là sợ anh không nhận là chú hai Mục Thụy rồi. Bất quá, Tiểu Nhiễm thoát nhìn nhỏ a. Tuổi tác của người kia coi như có thể làm cha cô nhóc được rồi.”

“Không có khả năng không nhận ra được. Ảnh của Thụy đã được anh làm hình nền desktop mà.”

“Anh cái đồ si tình, được được lắm!”

18. Chương 18: Lần Đầu Gặp Mặt

Phía đông sân bay A thị.

Hai tên đàn ông cao lớn đẹp trai mặc tây trang cao cấp cả người phát ra hơi thở trẻ tuổi tinh anh lo lắng đứng ở cửa khu B nhìn xung quanh.

“Tiểu Thành, mọi người ra hết rồi, em không phải là nhìn lộn cửa ra chứ?” Đợi đến khi không còn người ra nữa, Thu Tử Dịch liền có chút phiền muộn.

“Không có khả năng. Hai mắt em đều có thị lực là 5.3 a, radio cũng nói là khu B mà.” Tần Thành khẳng định nói. Hắn đã cố ý nhìn tới vài lượt rồi, không có khả năng nhìn nhầm. Nhưng hiện tại người đã đi hết, vẫn là không thấy người như trong hình kia, khiến hắn cũng cảm thấy có chút chột dạ.

Đột nhiên di động của Thu Tử Dịch vang lên.

“Ai?” Cõi lòng Tần Thành chất đầy hi vọng hỏi.

Thu Tử Dịch nhìn màn hình, Tiểu Nhiễm, giống như tìm thấy được cứu tinh lập tức nhấn nghe.

Di động truyền tới thanh âm thanh thúy của một cô gái trẻ tuổi: “Anh rể, em nói các anh rốt cuộc có tới sân bay không vậy a? Em với anh đều ra hết rồi!”

“Bọn anh đang ở cửa ra khu B này, không thấy được bọn em.”

“Ngất, bọn em tới đại sảnh rồi. Các anh nhanh lên, tụi em đang gần quán McDonald, Tiffany và quán sữa đậu nành này. Em sẽ kiếm cố đi WC kiếm chân anh em lại. Anh của em mặc áo sơmi màu trắng, quần jean màu lam, balo đeo lưng màu nâu, nhanh lên a!....”

Lúc này bên kia lại truyền đến một giọng nam: “Nha đầu, gọi điện cho ai vậy, chúng ta mau đi thôi, đi tìm khách sạn nào.”

“Anh, em đi WC đã, anh chờ chút nha.”

Nói xong liền tắt điện thoại.

Thu Tử Dịch thu lại di động, bình tĩnh nói với Tần Thành: “Đi! Cửa số 2 McDonald.” Nói xong liền chạy như điên.

“Dịch ca, hình tượng của em a!” Tần Thành chỉ còn nước hú lên vài tiếng quái dị, bắt đắc dĩ phải chạy nhanh mà đuổi kịp.

Chạy đến vị trí Tiểu Nhiễm, Thu Tử Dịch thở hổn hển bắt đầu nhìn xung quanh, nhưng không nhìn thấy cái người giống như trong ấn tượng của hắn.

“Dịch..... Vù vù..... Ca..... Hộc..... Chạy nhanh như vậy..... Mệt chết..... Em.”

Tần Thành đưa tay khoát lên vai Thu Tử Dịch, điều tức lại hô hấp, hỏi: “Tìm được người không?”

“Không có, những đặc thù Tiểu Nhiễm nói chỉ phù hợp với một người ngoại quốc. Xem ra chúng ta lại chậm mất rồi.” Thu Tử Dịch nhìn tên con trai tóc vàng cao lớn mặc áo sơmi trắng quần jean balô nâu duy nhất đưa lưng về phía mình, bắt đắc dĩ nói.

Quay qua quay lại, nhìn thấy một cô gái phi thường quen mắt từ bên cạnh chạy tới, nam tử tóc vàng kia cười tiếp nhận túi xách trong tay cô nàng, kéo lấy cánh tay đối phương, cười nói: “Anh, chúng ta đi thôi. Thật là, khi không hại em lại phải vào WC một lần nữa.”

Sau đó lại nghe được thanh âm quen tai mỗi ngày lên YY đều có thể nghe thấy nghi hoặc hỏi: “Sao thế, nha đầu?”

“Dịch ca! Cái cô kia không phải là người trong ảnh sao... Là Tiểu Nhiễm đúng không! Còn có thanh âm kia, không phải đầu nha, chú hai Mục Thụy sao lại theo trào lưu như vậy, còn nhuộm tóc vàng!” Tần Thành cũng nghe ra giọng nói mà nam tử tóc vàng kia nói chính là của Mục Thụy, không thể tin được mà thấp giọng kêu lên. Nay, hình tượng ông chú Mục Thụy trong tưởng tượng của hắn cũng kém quá xa đi.

Thu Tử Dịch thu hồi lại kinh ngạc trong lòng, sửa sang lại dáng vẻ, điều chỉnh lại tâm tình đang kích động, treo lên một nụ cười tự cho là mê người nhất, tào nhả tới đằng sau lưng hai anh em đang nói chuyện, dùng thanh âm ôn nhu đến chảy nước kều: “Thụy”.

Nam tử tóc vàng xoay người lại nhìn, nghi hoặc dùng thanh âm quen thuộc đã khắc sâu vào tận tâm can hỏi: “Anh là ai, tôi quen anh sao?” Một khắc tươi đẹp kia toàn bộ bị chọc thủng!

Mục Thụy xoay người kỳ quái nhìn hai tên đàn ông đẹp trai mặc tây trang, cái tên tuần nhã vừa kêu tên gã vừa rồi còn đang nửa mỉm cười giờ thì đang vận vẹo mặt thấy sợ, giống như là đang chịu phải sự đả kích lớn nào đó, chỉ có thể mở miệng ngậy ngốc nhìn gã, một tay thì chỉ vào gã “Anh anh anh” nửa ngày vẫn chưa nói ra thêm được chữ nào.

“Phốc—” Nhã Đồng phụt cười, đánh vỡ không khí quái dị chung quanh cả ba.

Thu Tử Dịch và Tần Thành lập tức thu hồi lại biểu tình thất lễ, khôi phục lại hình tượng quý công tử thường ngày.

Mục Thụy cảm thấy người kêu tên gã, gã tuyệt đối không biết, nhưng không hiểu sao ánh mắt của nam tử cao lớn này lại rất quen thuộc, cứ như là muốn chớp lấy gã mà ăn tươi luôn. Mà bản thân gã thì lại càng kỳ quái, tên này chăm chăm nhìn mình như vậy, đáng lẽ gã phải thực tức giận mới đúng, nhưng không biết tại sao tay chân lại không hoạt động nổi. Bất quá gã tuyệt đối sẽ không thừa nhận bản thân chỉ vì một tên khác nhìn chăm chăm mà mặt liền đỏ, cho dù người này có đẹp trai cỡ nào cũng không có khả năng!

“Anh rể, anh nhìn chăm chăm vào anh của em mà mắt không chớp lấy một cái, hẳn là rất vừa lòng đi?” Nhìn hai người đang đứng đối diện nhau, một người mắt đỏ một người mắt lộ ra lục quang như con sói đói, Nghiêm Nhã Đồng che miệng cười trộm nói. Cô không phải cố ý không cho anh đại hình chụp của anh trai, chỉ là muốn thấy một màn này thôi mà, thật là hạnh phúc quá đi!

Oanh một tiếng, vồn mặt chỉ đỏ, hiện tại đã nhiệt độ đã lên tới mức bốc khói luôn rồi. Mục Thụy vừa biết người đàn ông suất khí tinh anh này chính là Thu Tử Dịch, liền hận không kiếm được cái động nào để chui vào. Nghĩ tới bản thân thể nhưng lại bị đứa em khuyến khích tham gia buổi offline liền vận phần hối hận, vốn đang muốn vào khách sạn chuẩn tâm lý chút, ai ngờ lại bị người ta đánh cái trở tay không kịp.

“Ấn, anh phi, thường, vừa, lòng!” Từng chữ một nói ra, Thu Tử Dịch liền kéo cái tên then thùng đang cúi gằm mặt tới gần, liềm mạng nắm lấy tay đồ đệ nhà mình có khuôn mặt đỏ quạch không khác gì mông khỉ, đi ra khỏi cửa, còn không quên quay đầu phân phó: “Tiểu Thành đi lấy xe, em gái theo sau.” [Cừ thật, Tiểu Nhiễm không kêu, trực tiếp gọi em gái luôn.]

Thẳng đến khi bốn người đều đã ngồi trên xe, Tiểu Nhiễm từ vị trí phía sau lại bị đuổi lên ngồi ghế phó lái, không thèm để ý Tiểu Nhiễm lăm bả lăm bầm “Giao vợ tới tay, bà mối liền bị ném qua tường”, Thu Tử Dịch nắm chặt hai tay Mục Thụy ngồi ở phía sau.

Mục Thụy xấu hổ muốn chết rồi. Gã vốn là người nước ngoài tóc vàng mắt xanh cực gây sự chú ý của người khác. Hiện tại lại bị một tên đàn ông suất khí ngời ngời nắm tay đi thẳng đến bãi đỗ xe, nhớ tới mấy lời nghị luận của người qua, Mục Thụy có một cổ xúc động muốn đánh tên sư phụ lưu manh vẫn còn đang nắm chặt tay mình không buông.

Thật sự là chịu không nổi cái ánh mắt sáng quắc chăm chăm nhìn gã của Thu Tử Dịch mà, Mục Thụy đành phải tìm cái gì đó để nói: “Lần này offline có những ai tới a.”

“Chúng ta là bốn, còn có Băng Băng, Thu Thủy, , Hoa Hoa, Đường Đường, Đại Thần, Qua đường, Bé Gạo, Thương Nhĩ và Khóc, cơ bản đều đến. Thiên Nhai vốn cũng muốn đến nhưng em với Dịch ca đều đến đây, cho nên cậu ta phải ở lại điều hành công ty.” Tần Thành đang lái xe đáp thay anh đại nhà mình.

“Ngạc, các cậu sắp xếp như thế nào rồi. Mọi người đến hết chưa?” Thu Tử Dịch vẫn cứ đưa mắt nhìn Mục Thụy khiến gã hoảng hốt chỉ còn cách tiếp tục tìm đề tài dời lực chú ý.

“Buổi chiều mới chính thức bắt đầu. Mọi người hẹn nhau hai giờ có mặt tại hội trường.”

“A? Không phải là sáng nay sao?”

“Anh bắt Tiểu Nhiễm gạt em.” Thu Tử Dịch rốt cục thu hồi lại ánh mắt bá đạo, lơ đãng nói khiến Mục Thụy muốn hộc máu.

“Vì cái gì?”

“Bởi vì anh so với người khác thì muốn sớm gặp em hơn.” Thu Tử Dịch dứt khoát nắm chặt tay Mục Thụy, một bộ dáng hợp tình hợp lý vô lại nói.

Mục Thụy tức đến phát cười, xoay người không thèm để ý đến tên hỗn đản này nữa.

“Em hỏi xong rồi, hiện tại đến anh nhé?” Thu Tử Dịch cười tủm tỉm dán sát tới, khiến Mục Thụy nháy mắt cảm giác sắp sửa có tai vạ rớt xuống đầu.

“Em tên Mục Thụy?” Ngữ khí cực kỳ thoải mái, cứ giống như hỏi Có khỏe không.

“Ngạc, có thể gọi tôi là Rey.” Cẩn thận trả lời.

“Năm nay 38 tuổi?” Giọng nói vô hạn ôn nhu, nhưng lại khiến Mục Thụy có cảm giác như đang nằm trong hầm băng.

“.....26.”

Được lắm, Mục Thụy em xong đời rồi! Nhớ tới việc Mục Thụy dám chiếm tiện nghi, bản thân hẳn phải gọi vài tiếng chú, Thu Tử Dịch liền hận không thể bỏ nhào tới cắn mấy miếng thịt của tên đồ đệ giảo hoạt này.

“Không phải chân phải bị tật, ngón tay của bàn tay phải không linh hoạt sao? Như thế nào lại nhìn em đi đứng rất bình thường a?”

Ô ô ô! Áp lực lớn quá a! Chú hai Mục Thụy chưa từng bị thẩm vấn một cách “ôn nhu” tới như vậy trong lòng không ngừng tuôn nước mắt: Tôi đâu có lừa anh, tôi thực sự đâu có lừa anh đâu a!

Nhìn bộ dạng xấu hổ muốn chết của đối phương, bộ dáng [Anh suy nghĩ nhiều rồi. Người ta có nỗi khổ trong lòng mà] đáng thương hận đến không thể nhảy xe tự sát để tạ tội, cộng thêm một đôi mắt xanh biếc trong suốt ướt sũng long lanh như mặt hồ len lén nhìn sắc mặt của hắn, lông mi vừa dài vừa dày cũng vàng như tóc như nai con Bambi không ngừng chớp a chớp đến ngứa lòng, Thu Tử Dịch quyết định không so đo chuyện Mục Thụy giấu diếm sự thật nữa. Nhưng nhìn bộ dáng đáng yêu của đối phương, nội tâm ác liệt của Thu Tử Dịch bắt đầu nổi dậy theo cấp số nhân, làm sao bây giờ, hắn thật muốn thật muốn khi dễ tiểu đồ đệ nhà mình a!

“Được rồi. Coi như trước giờ cậu đều gạt tôi. Tôi thật đau lòng.” Thu Tử Dịch giả bộ nhân vật chính bị tình yêu tổn thương, nắm chặt tay, đầu cũng xoay về hướng khác.

“Thực xin lỗi! Tôi không phải cố ý gạt anh! Anh đừng tức giận mà!” Nhìn đối phương tức giận vì mình giấu diếm, Mục Thụy cũng áy náy, nhanh chóng nắm lấy tay đối phương đang rút ra khỏi tay mình, vội vàng giải thích.

Oa! Tiểu Thụy chủ động nắm tay hắn kìa!

Thu Tử Dịch trong lòng nhảy nhót, nhưng vẫn cố duy trì vẻ mặt mát mẻ, thản nhiên nói: “Tên đầy đủ của cậu?”

“Rey Charles Duke.”

“Người ngoại quốc?”

“Trung Anh con lai.”

“Thân cao?”

“1 m 82.”

Hoàn hảo hoàn hảo, so với hắn còn thấp hơn 6cm, về sau hắn phải nâng mức độ rèn luyện mới được, miễn cho Tiểu Thụy nhà hắn cảm thấy hắn không có khí chất đàn ông! Nhìn cơ ngực hoàn mỹ bên trong áo sơ mi của Mục Thụy, chết tiệt, về sau phải khiến Tiểu Thụy ít đi tập thể hình một chút mới được, Thu Tử Dịch bụng dạ hẹp hòi nghĩ.

“Thể trọng?”

“69 kg.”

“Màu sắc yêu thích?”.

“Trắng và xanh”.

“Đồ ăn yêu thích?”.

“Món Trung.”.

“Ca sĩ yêu thích?”.

“Hàn Thanh Lạc.”.

Được rồi, về sau trong nhà nghiêm cấm vật phẩm liên quan tới Hàn Thanh Lạc.

“Thích ca hát hử?”

“Thích.”.

“Thích chơi game hử?”.

“Thích.”.

“Thích Thu Tử Dịch hử?”.

“Thích.”.

.....

“Thu Tử Dịch!”.

Tiếng gầm gừ dữ hòa lẫn tiếng cười vang phát ra từ chiếc xe Jeep, dọa cả đám xe chạy chung quanh nhảy dựng.

19. Chương 19: Bang Hội Offline

Bốn người ăn cơm trưa xong, lại bị *** uy của ông chủ nhà mình bức bách, Tần Thành chỉ có thể mang theo cái bóng đèn Tiểu Nhiễm cũng đồng dạng bị ghét bỏ, chia làm hai ngã.

Thu Tử Dịch mang theo đồ nhí nhà mình tới khách sạn đặt phòng, Tần Thành và Tiểu Nhiễm đến trung tâm nghệ thuật tập hợp nhân viên.

Lúc đến nơi cũng đã là một giờ chiều.

Buổi gặp mặt người chơi lần này, công ty game tổ chức phi thường lớn. Phải tới hơn hai giờ rưỡi mới được vào bên trong, hiện tại trước cửa đã tụ tập cả đám người, còn có vài phóng viên nhiếp ảnh cầm microphone của đài truyền hình xxx theo nhân viên công tác bước vào hội trường.

“Trời ạ! Đồ sộ quá a, sao lại có nhiều người như vậy? Chỉ là một buổi gặp mặt người chơi game online bình thường thôi mà, có cần phải làm quá lên như vậy không!” Nghiêm Nhã Đồng nhìn đám người trước mặt, nhin không được mà kinh hô lên.

Sau khi đối chiếu xong chứng minh thư và ID game online xong, nhân viên công tác dẫn bọn họ tiến vào hội trường. Lần gặp mặt này phi thường chính quy, khán đài phân làm hai tầng, tầng hai là để người chơi trong bang hội đến nhận thưởng đã được kiểm chứng thân phận ngời, tầng còn lại là dành cho khán giả bình thường mua vé đến dự. Trên tầng hai có một cầu thang riêng biệt dẫn đến sân khấu. Hai khu vực hoàn toàn ngăn cách nhau, tránh tạo thành hỗn loạn.

“Xem ra lần gặp mặt này có gì đó đặc biệt hơn bình thường nhỉ?” Không hổ là dân thương nghiệp tinh anh, Tần Thành lập tức cảm nhận được chỗ không đúng, nhìn cảnh vệ đứng canh giữ ngay cửa thang lầu, thấy thế nào cũng không giống như một buổi gặp mặt người chơi đơn thuần, ngược lại giống như là một buổi trao giải chân chính.

“Mọi người không biết sao? Hôm nay trừ bỏ trao giải thưởng ra, còn có một trận đấu nho nhỏ, chính là từ mười MV cùng coser trúng tuyển đợt trước sẽ tuyển ra một ca sĩ và một coser, hai người này sẽ có cơ hội

cùng đại minh tinh Hàn Thanh Lạc hợp tác quay clip quảng cáo tuyên truyền game Hồng Hoang Thiên Hạ! Đặc biệt nhất chính là, Hàn Thanh Lạc hôm nay là một trong các giám khảo nga!” Một người chơi kích động giúp cả hai người xóa nạn mù chữ.

Cả hai mau chóng đến vị trí ngồi có để tấm bảng “Tứ Hải Tung Hoành – Một khúc sênh ca túy lưu niên”.

Đã có khoảng 6,7 người ngồi ngay tại đó, nhìn thấy hai người bọn họ xuất hiện, toàn thể liền đứng dậy.

“Người tới là người nào? Mau xưng tên ra!”

“Gia trụ tứ hải, túy ức lưu niên!”.

Hồi đáp ám hiệu xong, mọi người liền tự giới thiệu.

Bắc Hải Băng và Thu Thủy kỳ thật là hai đứa sinh viên sinh viên năm ba ở cùng phòng trong ký túc xá, đều là dạng cô gái hoạt bát hướng ngoại. Bao Gạo Lớn lại là một ngự tử siêu cấp khô gọt, khiến bọn và vài tên đại sắc lang chảy nước miếng. Đại bộ phận thành viên trong bang hội đều là sinh viên, chỉ có Khóc và Đại Thần là kẻ đã đi làm. Đừng nhìn Đại Thần bình thường biểu hiện cực kỳ đáng khinh, hóa ra lại là một cảnh sát nhân dân, khiến mọi người lập tức mất to Đại Thần là tên cảnh sát bại hoại.

“Anh đại đi cùng Nhiên Mạch gốc mụ hả? Các người không đi cùng sao?” Bao Gạo Lớn kéo tay Tiểu Nhiễm, kích động hỏi. Cô cực thích Nhiên Mạch, lúc Mục Thụy bị vạch trần, cô vẫn kiên định ở cùng chiến tuyến với thần tượng. Nghĩ tới lát nữa sẽ được gặp Nhiên Mạch, cô càng kích động đến không thể kiềm chế.

“Anh của em và anh đại đang đặt phòng khách sạn, lát nữa mới tới.”

“Tôi ngất! Bao Gạo Lớn đại mỹ nữ, Thụy ca là của anh đại, cô có muốn cũng vô dụng thôi, có muốn chuyển đối tượng sang tôi không a?” Đường Đường ở bên cạnh nhìn thấy đám mỹ nữ chỉ quan tâm tới anh đại và Thụy ca, trong lòng bất bình.

“Đi đi đi. Đường Đường tỷ à, “chị” phương hoa tuyệt đại như vậy, nên tìm một tiểu công ôn nhu mới đúng, mỹ nữ không thích hợp với cậu.” Bắc Hải Băng vẫn như cũ duy trì bản sắc bự hăn.

Mọi người vừa mới gặp nhau nhưng lại không cảm thấy trắc trở chút nào, không ngừng trêu chọc lẫn nhau.

Lúc này lại có một giọng nói không hài hòa xen vào.

“Mục Thụy thế nào lại chưa tới a. Hẳn là không dám tới đi? Cũng phải, nếu tôi lớn lên mà giống như hần, sớm đã dùng dây thừng thắt cổ chết cho rồi, miễn cho kẻ khác bị đau mắt.”

“Này không phải quá rõ rồi sao. Nếu hần không đến, liền chứng minh hần không dám. Nếu tới, lại càng đơn giản, chứng minh bài post của Mạc Ly cô đều là sự thật. Tôi thật ra lại hy vọng hần tới a, thật muốn Túy dịch vắn thanh phong bao che hần như thế nào đây.”

Mọi người đều tức giận, lập tức quay phắt qua nhìn thanh âm truyền tới, chỉ nhìn thấy tại vị trí “Tứ Hải Tung Hoành – Yêu Vực”, có hai nữ coser mặc trang phục Vân Lộc và Băng Tâm, hai người đều đã trang điểm kỹ lưỡng, nhưng vẫn có thể nhận ra là ai.

“Cô là Hoa lải nử đã viết bài post!” Tiểu Nhiễm nhớ tới tên post bài nói xấu anh cô, kinh hô lên.

“Tuyệt muội muội!” nhìn thấy đôi chân dài kia, cũng kêu lên tên Tuyệt quang liễm diễm.

Thấy hai đại mỹ nữ của bang mình bị người bang Lưu niên sắc mặt không tốt nhìn, người bên bang Yêu Vực cũng bắt đầu tụ tập lại, cầm đầu là một tên cường tráng cao ít nhất cũng tới 1m9 mặc khôi giáp của phái Thiên Kỳ che chắn trước mặt Mạc Ly và Tuyệt quang liễm diễm, thanh âm lạnh lùng cứng rắn nói: “Đám bang Lưu Niên các người muốn làm gì?”

“Hừ! Tuyệt muội muội nói đâu có sai. Nhiên Mạch bộ dạng vốn xấu xí nhưng bộ dạng xấu không phải là lỗi của hần. Bộ dạng đã xấu lại đi lừa gạt người mới thật là không đúng.” Một tên nam sinh nhỏ gầy dùng khăn che mặt bộ trang phục Vong Lượng âm dương quái khí chầm chọc nói.

“Nhiên Mạch nhà tôi có xấu hay không người khác không cần bàn. Dù sao thì so với cái tên khỉ vừa gầy vừa nhỏ như cậu thì đẹp hơn nhiều.”

Thu Tử Dịch mang theo Mục Thụy bước vào. Mấy nữ nhân viên vừa nhìn thấy Mục Thụy “người ngoại quốc” liền không ngừng “HOW DO YOU DO?”, “WHERE ARE YOU FROM?”, “Welcome to China” có đuối cũng đuối không đi, lại nghe thấy có người phi báng đồ đệ kiêm bà xã nhà mình, Thu Tử Dịch liền khó chịu. Bình thường hần mà khó chịu sẽ nói ra vài lời có chút ác độc.

“Anh là Túy dịch vẫn thanh phong? Tôi là Anh đây giàu.” Nam Thiên Kỳ nhìn thấy người tới lai giả bất thiện, cũng tiến lên trước hùng hổ hỏi, bất quá cái lời giới thiệu này phối với khung cảnh hiện đại, thấy thể nào cũng thiệt là ,thiệt là khôi hài.

Thu Tử Dịch đang muốn mở miệng, chuẩn bị hung hăng phun lời độc địa tấn công đối phương, đã bị một tiếng kêu bén nhọn của nữ nhân dọa.

“A –”.

“Anh không phải.... anh không phải là Nhiên Mạch gốc mù! Tiểu Nhiễm nói anh sẽ cùng anh đại tới, còn nói chúng tôi sẽ bị anh dọa. Tôi thật sự bị dọa rồi đó nha, anh không phải là Nhiên Mạch gốc mù, đúng không đúng không a?” Bao Gạo Lớn nhào tới trước túm lấy tay áo Mục Thụy, kích động lắc lắc.

Mục Thụy bị lắc đến choáng váng, thẳng đến khi Thu Tử Dịch đưa tay cứu ra, mới trấn định lại được, cười nói với cô gái còn dùng đôi mắt sáng như sao chờ mong nhìn mình: “Àn. Em là Bao Gạo Lớn phải không? Gọi anh là Tường Thụy như trong game là được rồi.”

“A! Hạnh phúc quá! Nhiên Mạch gốc mù cười với tôi! Mãn nguyện quá đi! Nhiên Mạch gốc mù, anh đã cho em một cái kinh hỉ a!” Bao Gạo Lớn nói xong lại nhào qua, nhưng bị Thu Tử Dịch ôm Mục Thụy lui ra sau.

“Anh đại! Anh đừng có nhỏ mọn như vậy mà! Cho em ôm một chút thôi! Một chút xíu thôi!”

“Mơ đẹp vậy. Có nghĩ muốn sờ thì cũng đừng nghĩ nữa. Tiểu Thụy là của anh!” Hừ, muốn ăn đậu hủ non của Tiểu Thụy nhà hần, mơ đẹp quá!

“Không có khả năng! Anh không phải Nhiên Mạch!”

Mạc Ly nhìn người nam tử ngoại quốc tóc vàng cao lớn tuấn mỹ thể nhưng lại dùng thanh âm quen thuộc nói chính là Nhiên Mạch, nhin không được liền xông lên quát.

Nhìn người con gái xinh đẹp dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn chính mình, Mục Thụy trong lòng ngũ vị tạp trần. Tình cảm lúc trước dành cho cô hẳn không phải là tình yêu, chỉ là vì cảm kích tình cảm của cô dành cho gã khiến gã quyến luyến cảm giác ấm áp mà thôi.

Bởi vì không yêu, cho nên lúc Mạc Ly vạch trần gã, bản thân gã khổ sở là bởi vì fan của gã không tín nhiệm gã, mà không phải vì bị Mạc Ly phản bội. Bởi vì không yêu, cho nên gã mới có cảm giác áy náy với cô gái đã từng mê luyến mình.

Mục Thụy nhin không được chống mắt lên nhìn lại ánh mắt mà gã đã từng tự lừa dối bản thân trong đó có tình yêu dành cho gã, một câu hai nghĩa nói: “Thật có lỗi, tôi không phải là người trong tưởng tượng của cô.”

“Không có khả năng.... Không có khả năng.... Không có khả năng... Anh rõ ràng không phải là gã. Gã kia rõ ràng rất xấu.... không cao như anh.... Nếu gã cao như anh đẹp trai như anh... tôi sao lại làm vậy chứ... Nếu gã cao như anh đẹp như anh.... Chúng ta khẳng định sẽ sống bên nhau.” Giọng nói của Mục Thụy kỳ thật rất dễ nhận biết, nhưng Mạc Ly vẫn không tin đây là chuyện thực, không ngừng tự lẩm bẩm. Tình thần rõ ràng đã có chút sụp đổ.

“Dựa lưng vào nhau ngồi trên thảm.

Cùng nghe âm nhạc tâm sự ước mơ.

Em hy vọng anh càng ngày càng ôn nhu

Anh cũng hy vọng em luôn đặt anh ở trong lòng.

Em nói muốn tặng anh một giấc mơ lãng mạn.

Để cảm ơn anh đã cùng em tìm thấy thiên đường.

Cho dù phải dùng cả đời để hoàn thành

Chỉ cần anh giảng em liền nhớ kĩ không quên.

Anh có thể nhớ buổi tối lãng mạn hôm đó.

Thật muốn cùng em dần dần già đi.

Dọc đường đi đều là tiếng cười hạnh phúc.

Lưu đến về sau lại cùng nhau ngồi xích đu tán gẫu.

Em có thể nhớ đến buổi tối lãng mạn hôm đó.

Chính là cùng anh từ từ già đi.

Thẳng đến khi chúng ta đã già đi không nổi

Anh vẫn như cũ đem em bảo bọc trong bàn tay anh....”

Vẫn là bài hát này, là bài hát do Mục Thụy hát vào cái ngày Mạc Ly đòi chia tay Mục Thụy, vẫn cứ ôn nhu như vậy, vẫn cứ êm tai như thế, nhưng hiện tại đã không còn không muốn rời xa nữa rồi, đã không còn khát khao, đã không còn muốn sống một cuộc sống ngọt ngào cùng với Mạc Ly nữa.

Mạc Ly hiểu. Cô không làm bầm nữa. Nước mắt không ngừng chảy ra làm nhòa đi lớp trang điểm kỹ càng trên mặt, mascara cũng vì thế mà lem ra.

“Thực xin lỗi.” Mạc Ly nhẹ nhàng nói.

“Thật có lỗi. Là tôi lừa cô.”

Mục Thụy nói “lừa cô”, ý chỉ Mạc Ly biết rõ Mục Thụy là Nhiên Mạch, nhưng bởi vì bản thân gã trọng sinh, đành phải lấy thân phận Rey mà sống, Nhiên Mạch cũng đành phải phớt lờ lên người Rey. Như vậy, Mạc Ly đành phải mang trên lưng tội danh lừa đảo.

Nhưng Mạc Ly lại nghĩ rằng Mục Thụy chỉ là người thay thế đưa ra để gặp mặt cô, khiến cô cứ ngỡ ảo tưởng mình đã tan thành mây khói mà sinh ra tâm lý muốn trả thù. Đây là quả đắng do cô tự tạo ra. Nếu cô không hờn hợt như vậy, nguyện ý thiệt tình dùng thân phận bằng hữu cùng tên xấu xí kia ở chung mà không phải giả vờ yêu đối phương để trả thù, không lừa gạt không phản bội, có phải Nhiên Mạch có thể yên tâm mà dùng diện mạo thật mà đến gặp cô hay không?”

“Là do tôi không qua được khảo nghiệm của anh dành cho tôi. Là do tôi tự chuốc lấy. Tôi không cầu xin anh tha thứ cho tôi. Bài post kia sau khi trở về tôi sẽ xóa nó. Còn có, tôi còn có thể trở thành fan của anh không? Tôi thật sự rất thích nghe giọng hát của anh.”

“Àn.” Tuy không biết Mạc Ly nói cái gì khảo nghiệm, nhưng Mục Thụy cũng không hỏi nhiều, lập tức đáp án thỉnh cầu của đối phương.

Chuyện cũ trước kia, liền cứ như vậy mà tan đi, đời này, gã có được một thân thể khỏe mạnh, một gia đình ấm áp, còn tìm được một người yêu chân chính, gã còn có cái gì mà không thể tha thứ chứ, còn có cái gì là không thể buông tha?

20. Chương 20: Hết Thủy Đã Kết Thúc

Tuy không biết Nhiên Mạch và Mạc Ly lúc đó đã phát sinh chuyện gì, nhưng nhìn khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm kết hợp nét đẹp Trung Tây cùng dáng người cao ngất, khí chất lại siêu phàm thoát tục, chỉ biết những điều Mạc Ly kể về Nhiên Mạch hết thủy đều là giả.

Lại cộng thêm việc Mạc Ly làm bầm một mình, xin lỗi Nhiên Mạch, tuy rằng Nhiên Mạch đã tha thứ cho Mạc Ly nhưng người bình thường đối với sai lầm của người khác luôn hà khắc hơn rất nhiều, ngay cả người bang hội Yêu Mục cũng tỏ ra chút thái độ khinh bỉ với Mạc Ly. Cô đành phải trực tiếp rời khỏi.

Mục Thụy dùng sự thật đánh nát “tin đồn” chứng minh Nhiên Mạch không phải là một tên xấu xí. Anh đây giàu bị một đám thành viên nữ bang hội nhà mình từ lúc nhìn thấy Thu Tử Dịch và Mục Thụy đã lộ ra mắt trái tim không ngừng mắng té tát vì tội dám kêu trai đẹp là xấu xí, lập tức xám xịt trở về chỗ ngồi của mình.

Cuộc loạn nháo cũng bình ổn trở lại vì đại minh tinh Hàn Thanh Lạc là bước vào hội trường, buổi gặp mặt người chơi cũng đã chính thức bắt đầu.

Buổi gặp mặt được chia làm hai phần chính. Nửa đầu là lễ trao giải, nửa sau là tuyển chọn người đại diện phát ngôn. Cuộc tuyển chọn cũng chia làm hai phần. Đầu tiên là tuyển diễn viên, các giám khảo sẽ lựa ra một coser tốt nhất trong số coser đoạt giải làm nhân vật nữ chính đóng clip quảng bá game. Sau đó sẽ tuyển ca sĩ, bởi vì yêu cầu của các MV dự thi buộc người chơi phải hát bằng chính giọng của mình, cho nên toàn bộ mười MV trúng giải đều được trình chiếu PK, sau đó giám khảo sẽ chấm điểm, chọn ra một ca sĩ tốt nhất, người này sẽ có cơ hội cùng Hàn Thanh Lạc hợp xướng.

Mười bang hội được giải cosplay theo thứ tự mặc trang phục lên sân khấu trình diễn thuận tiện trao giải luôn. Nhưng Mục Thụy cái gì cũng chưa được nhìn, bởi vì bên cạnh có một con đĩa trâu không ngừng quần lấy gã bắt gã không được tham gia tuyển chọn ca sĩ. Lưu manh cường bức quyền rũ không từ bất kỳ thủ đoạn tồi tệ nào hòng chiếm được cái đáp án, khiến Mục Thụy không khỏi hoài nghi Thu Tử Dịch thật sự là một tên ông chủ đại tư bản như lời hắn nói sao? Còn có, thằng nhãi này thật sự đã 29 tuổi?

“Lát nữa không cho phép tham gia cái trận đấu rác rưởi đó!”

“Tại sao?” Mục Thụy đau đầu, đưa tay đẩy mặt Thu Tử Dịch đang áp sát tới, rõ ràng ở trong game là một người rất ổn trọng cơ mà, sao ngoài đời lại vô lại tới vậy a.

“Bởi vì em thích Hàn Thanh Lạc.”

“Anh ta chỉ là ca sĩ yêu thích của tôi thôi.”

“Mặc kệ, anh chỉ cho phép thích anh.”

“Thích anh cùng với việc thích thần tượng không có giống nhau.”

“Mặc kệ, em không được phép thích Hàn Thanh Lạc.”

“Này nói không được thích thì liền sẽ không thích sao a?”

“Mặc kệ, dù sao em cũng chỉ được thích anh.”

.....

Tuy rằng Mục Thụy cảm thấy mình bị quần phiến muốn chết, nhưng người khác lại cho rằng hai người đang liếc mắt đưa tình, không thêm ra tay cứu giúp. Tần Thành nhìn hình tượng ông chủ nhà mình đã hoàn toàn sụp đổ, chỉ còn kém chưa có lẫn lộn trên mặt đất làm nũng, không khỏi xấu hổ muốn ló luôn người kia.

Hai người cứ dây dây dưa dưa đến khi MC tuyên bố: “Mời bang hội Một khúc sinh ca túy lưu niên của server Tứ Hải Tung Hoành lên sân khấu. Tác phẩm [Túy ức lưu niên] của bọn họ hiện đang đứng vị trí thứ hai trong bảng xếp hạng MV được mọi người chú ý nhất, hơn nữa còn thắng cả 3 giải phụ ca từ hay nhất, diễn xuất tốt nhất và chế tác xuất sắc nhất. Mời mọi người nhìn lên sân khấu thưởng thức lại MV [Túy ức lưu niên].”

Đèn trong hội trường tắt phụt, màn hình lớn trên sân khấu bắt đầu phát MV của bọn họ.

Đầu tiên là một đoạn độc tấu tỷ bà, một mảnh rừng đào hoa pháp phối tung bay. Nữ tử đứng dưới tàn cây khóc không thành tiếng. Thanh sam nam tử cầm kiếm chậm rãi đến gần, ôm nữ tử vào lòng. Lúc này nữ nhân mới phát ra thanh âm ôn nhu nghẹn ngào: “Người, có thể không đi không?”

Nam tử buông tay, ôn nhu sờ đầu đối phương, nhẹ nhàng nói: “Ta chỉ muốn cho người thứ tốt nhất của ta.”

Hình ảnh lại chuyển. Nữ tử đứng một mình trên triền núi, nhìn bóng lưng nam tử cưỡi bạch mã đi xa. Nữ tử khuyu xuống khóc. Hình ảnh xoay tròn ngược nhìn trời cao, theo chân nam tử cưỡi ngựa vượt núi băng

sông, hình ảnh tuyệt đẹp của Đại Hoang xuất hiện, âm nhạc chính thức vang lên, thanh âm trong suốt linh hoạt kỳ ảo của Mục Thụy vang lên:

Lưu niên ma diệt liễu dung nhan

Hồi thủ chích đẳng na nhất kiếp

Hoành đao lập mã

Nhân nữ tình trường tấn phao hạ

Kỉ kinh chinh phạt thủ ác thiên hạ

Khuyhnh tấn sở hữu niên hoa

Khước hư độ kỉ phiên xuân hạ

.....

Theo tiếng ca thuần khiết câu hồn kia, MV lại chuyển ảnh, nam tử tòng quân, mặc chiến giáp anh dũng chém giết trên chiến trường. Nam tử bị thương ngã xuống đất lại tập tễnh can trường tiếp tục chiến đấu. Nam tử được đế vương khen ngợi bang thưởng, thay một khối giáp mới dẫn quân đội xuất chinh. Nữ tử ban đầu một mình ngồi chờ trong căn nhà tranh ở rừng đào, lại biến thành một thân gấm vóc chờ đợi trong căn nhà lớn, một đám nha hoàn nô bộc không ngừng xoay quanh phu nhân trên người toàn trang sức quý giá vẫn đang ngồi trong đình viện.

Cuối cùng, tiếng ca rốt cục cũng tắt dần, lúc này lại có tiếng tiêu nhẹ nhàng vang lên, nam tử khi xưa giờ đã trở thành một ông lão mặc tử bào kim đá (đái: thắt lưng), đứng trước mộ phần, khẽ khàng tự hỏi: “Những thứ ta đã trao cho người, đều là những thứ người không hề muốn, có phải không?”

MV kết thúc, hội trường một lần nữa lại sáng đèn, tiếng vỗ tay không ngừng vang lên, các thành viên bang hội Lưu Niên đều đứng trên sân khấu.

Vốn việc kế tiếp chính là MC mời khách quý lên trao giải, mọi người lĩnh giải xong chụp vài tấm là OK. Kết quả mỗi vì vẻ ngoài cao ráo của Mục Thụy bị MC chú ý tới, vì thế liền bị điểm danh.

“Tôi phát hiện bang hội Một khúc sinh ca túy lưu niên có rất nhiều mỹ nữ xinh đẹp a. Hơn nữa còn một vị bằng hữu hình như là người ngoại quốc nga, xem ra Hồng Hoang Thiên Hạ của chúng ta không chỉ nổi tiếng trong quốc nội, ngay cả bạn bè thế giới cũng đều bị hấp dẫn~ Chúng ta cùng phỏng vấn cậu ta một chút đi.”

“HELLO,WHAT SHALL I CALL YOU?”.

Mục Thụy , đành phải trả lời: “Gọi tôi Tường Thụy là được rồi.”

Khu vực khán giả có chút xôn xao. Mục Thụy biết bản thân vốn là một tên nổi trong Tứ Hải Tung Hoành, lại thêm một vụ ùm sùm “diện mạo” của Nhiên Mạch, cho nên người chơi server Tứ Hải Tung Hoành mà nhìn thấy Mục Thụy hiện giờ nhất định sẽ bị đả kích rất nặng. Nhưng trừ bỏ tên này ra gã đâu còn cách nào khác, không lẽ dùng cái đi nói gã chính là Nhiên Mạch?

“Ha ha, nguyên lai tiếng Trung của cậu lại tốt tới vậy a. Vậy xin hỏi cậu đã ở Z quốc bao lâu rồi?” MC tiếp tục hỏi.

“Mẹ của tôi là người Trung Quốc.”

“Nga, trách không được cậu lại có thể nói tiếng phổ thông chuẩn như vậy. Xin hỏi anh đẹp trai này có vai trò gì trong MV kia a?”

“Ca hát.”

“A, cậu chính là người hát bài hát đó sao? Giọng hát thực sự rất là hay. Chúng tôi đều mong chờ vào biểu hiện lát nữa của cậu nga!”

.....

Linh thường xong xuống đài, Thu Tử Dịch lập tức lộ ra bản mặt đen thui. Hắn xoắn cả nửa ngày mới nhận được lời chấp thuận của Mục Thụy, hiện tại đã bị cái tên MC chết tiệt diệt mất đường sống rồi

Hàn Thanh Lạc tao nhã ngồi ở khu giám khảo không biết tại sao lại cảm giác cứ như có một đạo ánh mắt hung ác từ lâu lâu hai nhìn mình, khiến y lông tơ toàn thân đều dựng thẳng đứng. Nhịn không được mà phải tự ngẫm nghĩ, gần đây bộ y có đặc tội với người nào sao ta?

Kết quả không hề nghi ngờ, Mục Thụy tham gia trận đấu, lấy thực lực cường đại cùng ngoại hình xuất sắc như hạc đứng trong bầy gà của gã, hoàn toàn xứng đáng đạt được vòng nguyệt quế, chiếm được cơ hội cùng Hàn Thanh Lạc hợp xướng.

Sau khi dự lễ trao giải, mọi người đến nhà hàng ăn uống, sau lại xuất phát tới KTV hát cả đêm. Đến khi về lại khách sạn liền có một vấn đề nảy ra.

Dùng đầu ngón chân cũng biết, cơ hội tốt như vậy, bang chủ Thanh Phong của chúng ta sẽ bỏ qua sao?

Nhìn cái giường lớn trước mặt, Mục Thụy nhịn không được trăn ứa xanh. Lúc này bị chuốc rất nhiều rượu nhưng đầu óc vẫn có thể chậm chạp dò ra thông tin, gã rốt cục đã biết vì cái gì lúc đặt phòng thẳng nhai này bảo mình ở đại sảnh chờ, bản thân thì tích cực chạy qua chạy lại. Nguyên lai người này sớm đã lập mưu, cho gã lọt trông, cho nên lúc ăn cơm không ngừng kính rượu, đến KTV thì khuyến khích mọi người chuốc bia.

“Hỗn đản! Anh tự ngủ một mình. Tôi đi tìm Tần Thành ngủ.” Mục Thụy cố gắng khống chế đôi chân đang nhũn ra xoay người ra khỏi cửa.

“Tiểu Thụy, đừng đi, đã trễ thế này hẳn là mọi người đã ngủ rồi. Ngày mai còn đi chơi núi nữa. Em cũng không muốn phiền bọn họ nghỉ ngơi chứ.”

Thu Tử Dịch nhanh tay bắt lấy con mồi đang có ý định chạy trốn, ý đồ làm lung lay lòng giặc.

“Vậy thì mau đổi thành hai giường đơn!” Mục Thụy mới không có dễ dàng bị thuyết phục như vậy.

“Đồ nhi ngoan, phòng này đã được đặt rồi, đừng đổi nữa mà. Đổi lại phòng sẽ phải mất thêm tiền a. Em uống nhiều quá khiến anh lo lắng nha. Anh muốn chiều cổ em thôi mà, cam đoan sẽ không làm cái gì khác đâu.” Thu Tử Dịch kéo người vào phòng tắm, hơn nữa còn lợi dụng cơ hội đụng chạm.

“Buông ra! Tự tôi tắm!” Mục Thụy ngăn cản tay ai kia đang lột đồ của gã.

“Bảo bối, em xem em đã say thành cái dạng như vậy rồi, chúng ta mau tắm sạch rồi ngủ đi a.” Xoạt xoạt vài cái liền lột sạch sẽ Mục Thụy, Thu Tử Dịch vừa lòng nhìn nhìn dáng người thon dài của vợ, vừa thành thật tắm rửa giúp rồi đẩy lên giường, bản thân thì nhanh chóng tắm tấp, chưa đầy 5 phút sau đã hoàn tất.

Lấy khăn tắm quấn nửa người dưới, Thu Tử Dịch nhảy lên giường ôm cổ tiểu đồ đệ đang tỏa mùi thơm ngào ngạt. Chỉ mới một lát mà Mục Thụy đã ngủ đến mơ mơ màng màng. Thu Tử Dịch bắt đầu giở trò.....Ấn..... Xúc cảm không tẻ nha.....Ấn..... Làn da rất mịn.....Ấn..... Cơ thể thực rắn chắc.....

“Kháo! Đừng có sờ! Tôi muốn ngủ!” Mục Thụy bực bội xua cái tay không an phận đang sờ tới sờ lui trên người, xoay người ngủ tiếp.

“Không có gì. Em ngủ của em đi. Anh sờ của anh.” Thu Tử Dịch vô liêm sỉ nói, lập tức cởi luôn cái áo tắm.

“Shit! Anh cứ như vậy làm sao tôi ngủ được!” Mục Thụy buồn ngủ lại cảm giác cả người mát rượi, lập tức kéo chăn đắp lên.

“Ngủ không được sao? Vậy chúng ta làm vài cái vận động trợ ngủ đi.” Thu Tử Dịch xông lên.

“Kháo! Anh đã nói sẽ không làm cái gì khác mà!” Bé dê nhỏ Mục Thụy rơi vào ma chướng của tên sói xám Thu Tử Dịch lạnh run người.

“Đúng vậy. Chúng ta đâu có làm khác khác đâu. Chúng ta làm cái này mà.” Thu Tử Dịch nhìn con mồi dưới thân, nhanh chóng chọn cái miệng nộn nộn của đối phương mà hạ người xuống gặm.

“Đậu xanh rau má! Ông đây lần sau mà còn tin anh, ông đây thề đổi thành họ anh!” Tự biết không có khả năng thoát thân, bé dê con Mục Thụy phát ra tiếng rên rĩ ai oán.

“Bảo bối, em sẽ theo họ của anh nhanh thôi.”

“Anh còn dám vô liêm sỉ thêm nữa không hả?”

“Như em mong muốn.”

.....

Sáng hôm sau mọi người tập hợp tại nhà hàng chuẩn bị ăn điểm tâm, phát hiện Thu Tử Dịch và Mục Thụy vẫn còn chưa xuống. Mục Thụy không xuống âu cũng có nguyên nhân.... Khụ khụ.... Mọi người đều biết cả rồi.

Nhưng Thu Tử Dịch không dám gặp người là bởi vì hắn đã bị dính phải diện mạo cực đại sát phong cảnh, chính là mắt gấu mèo, cho nên ngại xuất môn. Gọi điện thoại cho Tần Thành, bảo hôm nay hắn và bà xã thân yêu có hoạt động đặc biệt, lập tức dầu dây bên kia đã mắng to: “Dịch ca, anh cái đồ cầm thú! Các anh mới lần đầu tiên gặp mặt thôi a, xuống tay cũng quá nhanh đi!”

Thu Tử Dịch xoa xoa con mắt bị bầm tím, lại nhớ tới phong cảnh xinh đẹp tối hôm qua, liếm liếm môi, vui vẻ nói: “Anh vốn muốn dành chút thời gian cho Tiểu Thụy tiếp nhận anh. Nhưng không nghĩ tới Tiểu Thụy nhà anh quá ưu tú, không còn cách nào khác phải đẩy nhanh tiến độ, nếu không sẽ bị tên khác chiếm mất.”

Thẳng đến giờ ăn cơm chiều, Mục Thụy ngủ cả ngày trời mới chậm rãi xuống lầu. Nhìn thấy mọi người đang dùng ánh mắt ái muội chế nhạo, khuôn mặt tuần tú của Mục Thụy liền lộ ra vẻ xấu hổ, lại nhìn tới cái tên đại hỗn đản vành mắt còn thâm tím đang chân chó chạy tới chạy lui nịnh nọt, liền hận không thể thưởng thêm cho hắn hai đấm nữa.

Hai ngày offline rất nhanh đã kết thúc. Mục Thụy rốt cục cũng lên được máy bay đường bệnh “cảm”. Ngồi trên máy bay, Mục Thụy nhìn số điện thoại có tên “Đại hỗn đản” mà cười ngọt ngào, thẳng đến khi tiếp viên hàng không lại dặn dò hành khách mới lưu ý tắt điện thoại.

“Thích anh đến vậy a, xem số điện thoại thôi mà cũng có thể cười tới mức này a? Sao không thấy bà xã cười với anh một cái nào hết vậy?” Thanh âm quen thuộc vang ngay bên tai, Mục Thụy kinh ngạc nhìn chỗ ngồi gần hành lang bên kia, liền thấy ngay cái vẻ mặt cười cười y như hồ ly trộm được gà của tên kia.

“Anh, anh, anh như thế nào lại ở trong này!” Mục Thụy khiếp sợ nhìn đối phương, vừa rồi cái tên hỗn đản này còn lưu ý bấm chặt mình không cho đi, vì cái gì lại âm một cái ngồi bên cạnh gã a?!

“Bà xã à, đương nhiên là do anh lo lắng sợ em phải về một mình rồi. [Tiểu Nhiễm: Bà đây không phải là người a?]. Lại nói, chúng ta đã thành đôi rồi, cũng nên mang anh đi gặp mẹ vợ đi chứ~” Thu Tử Dịch chột chột ngón tay, bộ dáng nàng dâu nhỏ đứng chuẩn kèm thêm thanh âm nũng nịu kinh người.

“Biến! Tôi với anh không có cái gì hết! Tôi mới không mang cái tên hỗn đản như anh đi gặp gia trưởng a!” Mục Thụy hốt hốt mắng, lại không hề phát giác ra cái cổ mình đã nhuộm thành màu đỏ lừ vì xấu hổ.

“Được được được. Người ta là theo anh đi gặp mẹ chồng a. Cái này có thể đi~”

“Hừ.”

“Bà xã, em khỏe hơn chưa?”

“Ai cần anh lo! Anh là tên đầu sỏ gây chuyện.”

“Được rồi, là anh sai, về sau anh sẽ cẩn thận....”

“Cút! Đồ lưu manh!”

“Bà xã, anh muốn nói sau này anh sẽ chiều cô em thật tốt. Em vì sao lại mắng anh là lưu manh a? Bà xã sao em không có lý gì hết vậy.... Ai.... Bà xã em dữ quá a!”

“Cút nha! Tôi mà còn nói chuyện với anh tôi liền đổi thành họ anh!”

“Chủ ý này thật là tốt. Bà xã, vậy sau này em sẽ kêu là Thu Mục Thụy a? Người ta sau này sẽ gọi em là Thu phu nhân sao?”

“Kháo! Sửa sửa cái đầu nhà anh!”

“Bà xã à, em đang nói chuyện với anh đó.” Thu Tử Dịch cười gian.

“.....Đệt! Ông đây thật là hối hận khi quen với cái tên lưu manh vô lại như anh!”

“Không còn cách nào. Ai biểu bà xã em dùng giọng nói của mình cướp trái tim anh đây chứ. Có gan trên chộc người ta thì em phải chịu trách nhiệm đó~”

“Má ơi! Đem cái tên hỗn đản này đi đi đi!”

.....

“Ông đây con mẹ nó nếu còn tin vông luyến nữa thì ông đây sẽ thành con đàn bà!” Kiếp trước thốt ra một câu ngoan độc là thế, nhưng không ngờ kiếp này lại thành sự thật.

Chú hai Mục Thụy thành bà xã của người ta rồi, liền mau nhận mệnh đi! Chỉ bằng cái tên hỗn đản gian trá nào đó, gã sớm hay muộn cũng sẽ bị con đại hôi lang Thu Tử Dịch ăn ngay cả miếng xương cũng không còn, cả đời cũng đừng mong xoay người lại!

Cho nên mới nói, nói chuyện thì phải cẩn thận hơn nha, các chú hai!

21. Chương 21: Phiên Ngoại Nhất: Sau Đây

Sau này, đại hỗn đản Thu Tử Dịch mặt dày mày dạn rước Mục Thụy về nhà, từ nay về sau hai người nắm tay nhau sống cuộc sống hạnh phúc.

Ngạch, hình như quá ngắn ngọn rồi, được rồi, để tôi kể lại một lần nữa vậy.

Sau này...

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Thủy vân gian: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào?

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Sương nhưng không phải sương: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào? +1

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Móng vuốt: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào? +2

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Ồ: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào? +3

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Hạ hiểu: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào? +4

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Mọc cánh thành tiên: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào + 5

.....

[Thế giới] Số phận của Nhiên Mạch · Hồng nữ: Nhiên Mạch gốc mộc, anh ở nơi nào? + 2986.

[Thế giới] Em yêu hay không yêu anh: *trùng mắt* Mẹ bà nó! Sao lại tới nữa!! Mấy đứa fan nào tàn này!!!!

Kênh bang hội:

[Bang hội – nguyên lão] Bắc Hải Băng: *trùng mắt* Thụy Thụy, đám fan dã man của anh càng lúc càng lớn nha!

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: *trùng mắt* Thanh thế so với lần trước còn muốn lớn hơn, sắp đến tới 3000 rồi.....

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *gỗ mõ* Tôi mới vừa login lên đã phải nhấn nút từ chối xin vào bang cho tới bây a. Tay mỗi nhừ luôn rồi.

[Bang hội – nguyên lão] Tao cũng là Thần: *gỗ mõ* Mấy người lúc trước rời khỏi bang vừa mới mặt cho tôi nói muốn quay trở về....

[Bang hội] Mạch nhiên hồi thủ: Cái acc kia tôi cũng không dám lên nữa.....

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch văn thanh phong: Phong tỏa! Phong tỏa toàn bộ! Trừ đám acc nhỏ của mọi người ra, bang hội không cho phép thêm bất cứ kẻ nào! Đứa nào dám mơ tưởng tới bà xã anh, giết không tha!

Mọi người trong bang....

Chuyện này phải kể từ lúc bài post kia xuất hiện.

[Buổi gặp mặt người chơi có bất ngờ! Chân tướng về Nhiên Mạch đại thần đã sáng tỏ! Có hình ảnh làm bằng chứng!]

Nội dung bài post:

Mấy đứa nhỏ thích Nhiên Mạch, các cậu vẫn còn vì bài post xú nam kia mà thất vọng, mà thương tâm sao?

Nói cho các cậu biết! Các cậu sai lầm rồi! Nội dung trong bài post kia là giả! Chỉ là do con tiện nữ muốn nổi tiếng nên mượn Nhiên Mạch đại thần làm ván lót sàn thôi!

Trong buổi gặp mặt game thủ lần nữa, bang hội Một khúc sênh ca túy lưu niên xuất ra MV [Túy ức lưu niên] giành được giải thưởng. Bản tôn Nhiên Mạch đại thần hiện thân linh thiêng, dùng thực lực cường đại của mình đả bại toàn bộ đối thủ đoạt được bài danh đệ nhất. Nhiên Mạch đại thần sẽ cùng Hàn Thanh Lạc biểu diễn ca khúc chủ đề của game Hồng Hoang Thiên Hạ!!!! Đám nhỏ Nhiên Mạch gia, cứ từ từ mà chờ mong đi!!!!

Bài post còn tặng một clip tự quay trong buổi họp mặt game thủ:

Nhiên Mạch đại thần rốt cục có tướng mạo ra sao! Chủ post sẽ không nhiều lời nữa! Không thể dùng ngôn ngữ biểu đạt nội tâm đang kích động của tôi! Quả nhiên kiên quyết yêu thích Nhiên Mạch đại thần là lựa chọn chính xác nhất của đời tôi! Bài post xú nam kia lập tức biến đi! Nhiên Mạch đại thần! Em nguyện quỳ gối bò dưới quần jean của anh!

PS: Nhiên Mạch xuất hiện tại phút thứ 1:34,2:17,2:59,3:46,3:51, các fan mau tới cúng bái đi!

Phía dưới là các phản hồi:

1 lâu.

Hăm hại cha: Kháo! Là anh trai con lai tóc vàng mắt xanh a!

2 lâu.

Tôi ngã: Móc cho tôi mượn cái đôi mắt chó coi! Trên thế giới này còn có người hoàn mỹ đến như vậy sao a! Nội tâm chị đây nhận nhạo quá a nhận nhạo.

3 lâu.

Canh hằm vẹt già: Nhiên Mạch gốc mụ! Cho em làm fan nảo tàn của anh đi!

.....

34 lâu.

Lão nạp không mặc quần lót: Người kia không phải nói tên là Tường Thụy sao? Các cậu sao lại biết là Nhiên Mạch?

35 lâu.

Bóng đèn lớn: Nghe giọng nói liền biết. Người trên đúng là ngu. Giám định hoàn tất!

36 lâu.

Yêu vô cùng: Tôi chơi ở server Tứ Hải Tung Hoành nè. Lúc trước Nhiên Mạch bị phát hiện chơi ở server Tứ Hải Tung Hoành, ID trong game chính là Tường Thụy, là kẻ có tiền đề nhất toàn khu của chúng tôi!

.....

142 lâu.

Dịch không động thì ta không động: Đệt mợ! Đẹp trai, hát hay, lại có tiền! Thế giới này công bằng thật!

143 lâu.

Liều Y Y: Hoàn toàn phù hợp với tiêu chuẩn kén vợ kén chồng của tôi a. Nhiên Mạch, em yêu anh! Lấy em đi! Em sẽ trải giường, giặt quần áo, nấu cơm!

144 lâu.

Nô bộc thể sống chết theo Nhiên Mạch: Tiện nữ trên lầu quả là đứa hoa si! Trải giường trải chiếu giặt quần áo nấu cơm thì tìm cô làm cái gì. Gọi bảo mẫu tới còn tốt hơn!

.....

2089 lâu.

Trầm mê: Nhiên Mạch, Nhiên Mạch, em yêu anh! Nhiên Mạch, Nhiên Mạch anh quá xuất sắc!

2090 lâu.

Miệng rộng ghê: Cầu tính danh chân thật của Nhiên Mạch, cầu số QQ, cầu địa chỉ mail, làm ơn gửi vào mail tôi, sẽ không nói cho ai biết: shaek54@164. com

2091 lâu.

Đồng cầu: Đồng cầu.

2092 lâu.

Thỏ con lạc đường: Đồng cầu +1.

.....

2467 lâu.

Đạo tặc online: Mấy người cầu tính danh thật phía trên là hỗn đản. Mấy người tôn trọng người ta một chút có được hay không! Thích hấn vì sao lại muốn quấy rầy cuộc sống của hấn?! Tuyệt đối không nói cho ai biết? Đã gửi mail còn bảo không nói cho người khác biết?!

.....

6481 lâu.

Bé trai nhỏ phong lưu: Thích Nhiên Mạch thì vào đàn a, đàn số 6759XXXXX!

Xem xong bài post, chúng ta quay trở lại trò chơi.

Một đám người trong bang đang chơi phó bản cấp 60 Thiên Sinh Thạch. Phó bản này có thể rơi ra một bộ kiếm cấp 60. Acc Mạch nhiên hồi thủ của Mục Thụy đã lên tới cấp 60, bộ trang bị cấp 60 cũng chỉ thiếu Tô Mạc Quang và Tô Mạc Kiên, Mục Thụy lại không chịu bỏ tiền mua, Thu Tử Dịch chỉ có thể mỗi ngày đi uy hiếp người trong bang xoát phó bản Thiên Sinh Thạch.

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng: Thụy Thụy, mấy ngày nay sao lại không lên chơi a?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Khai giảng rồi, phải lên khóa.

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường: *gõ mõ* Tôi cũng khai giảng rồi, nhưng không phải cúp tiết là được rồi sao. Cậu chẳng lẽ không biết môn tự chọn thì trốn, môn bắt buộc thì cúp sao?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Không bị điểm danh hả?

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: *gõ mõ* Anh chỉ cho cậu mấy chiêu nhé. Nhớ năm đó anh đây là tiểu vương tử cúp tiết nhiều nhất nha. Đầu tiên, cậu phải nắm rõ quy luật điểm danh của thầy giáo, 10 phút bắt đầu tiết học và 10 phút kết thúc tiết học là thời điểm thường hay điểm danh, cho nên mỗi phòng ngủ nên phải một đứa tới học đi. Nhớ rõ phải mang theo nhiều đạo cụ chút, đeo mắt kính lên hô một tiếng, khoác áo khoác vào kêu một tiếng, để đầu không gọi một tiếng, đội mũ vào hú một tiếng. Nhớ rõ phải đổi giọng nha, tốt nhất là đổi luôn vị trí ngồi. Cũng không khó lắm.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nhớ rồi. Cám ơn Đại Thần chỉ chiêu. Tôi đã hiểu.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: Ha ha, tin anh đi. Lần sau cứ như vậy mà trốn. Cam đoan không thành vấn đề!

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nhưng vẫn không trốn được.

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần: Tại sao?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Bởi vì thầy giáo là tôi

[Đội ngũ] Tao cũng là Thần:

[Đội ngũ] Pháo hoa bên đường:

[Đội ngũ] Bắc Hải Băng:.....

Thu Tử Dịch rốt cục cũng thu thập đủ bộ Tô Mạc, sau đó chuyển cho acc Băng Tâm của Mục Thụy, xem như hoàn thành lời hứa hẹn với đồ đệ. Mục Thụy nhận được lễ vật tâm tình sung sướng, dưới sự nhõng nhẽo nhưng cứng rắn của người kia, rốt cục đáp ứng kết hôn trong game.

Hôn lễ náo nhiệt vừa qua, hai người còn chưa kịp hưởng thụ “tuần trăng mật” ngọt ngào, lại bị một bài post phá hủy tâm tình.

[Xi căng đan! Nhiên Mạch đại thần kỳ thật là GAY! Cùng người yêu trong game kết hôn!]

Mọi người xem bài post này xong không thể không cảm khái người post này thực dụng tâm.

Bên trong không hề dùng nhiều ngôn ngữ để biểu đạt, đại đa số đều là bằng chứng.

Bao gồm Tường Thụy chính là Mạch nhiên hồi thủ, Mạch nhiên hồi thủ chính là Nhiên Mạch. Túy dịch vẫn thanh phong ở trên kênh thể giới thổ lộ, cùng với hôn lễ của cả hai. Toàn bộ để có hình ảnh để chứng minh.

[Bang hội – thượng thư] Khanh Trần: *gõ mõ* Tôi nghĩ tôi biết kẻ post bài này là ai.

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Tôi cũng biết.

[Bang hội] Thu thủy nhất bút: Còn phải nghĩ sao! Mấy cái bằng chứng kia có vài cái là khung nói chuyện phẩm trên kênh bang hội. Trừ bỏ Tuyết quang liễm diễm thì còn ai làm loại chuyện này nữa!

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Thiên Nhai, biết làm như thế nào rồi đi?

[Bang hội – thượng thư] Thiên Nhai gần trong gang tấc: Không thành vấn đề, ông chủ.

[Bang hội]Đền dầu hết dầu: *trừng mắt* Anh muốn làm gì?

[Bang hội – Bang chủ] Túy dịch vẫn thanh phong: Bà xã ngoan, loại người xấu này em không cần lo. Ông xã sẽ bảo vệ em!

Mục Thụy không biết Thu Tử Dịch đã làm cái gì, dù sao bài post kia qua ngày hôm sau đã bị xóa bỏ, hơn nữa Đại Hoang không còn thân ảnh của Tuyết quang liễm diễm nữa. Là xóa acc hay là đổi tên, không phải là loại chuyện Mục Thụy muốn quan tâm.

Tuy bài post chỉ đăng trên web có vài giờ, nhưng đã có nhiều người đọc qua. Đại Hoang vĩnh viễn không thiếu hạng người thích xen vào việc của người khác. Không chịu nổi sự quấy nhiễu này, Túy dịch vẫn thanh phong nhanh chóng đem ngôi vị bang chủ cho Khanh Trần, phát tay đất bà xã nhà mình bỏ trốn.

Cái gì? Bạn nói bọn họ sẽ không bao giờ không chơi game nữa á?Tôi như thế nào biết á?

Tôi chỉ biết có một hôm, tại Tân Thủ Thôn server Tứ Hải Tung Hoàn, có hai cái acc nhỏ phần nộn nộn.Tên của họ là “Mục phu tử” và “Mục phu nhân”.

22. Chương 22: Phiên Ngoại Nhị: Gặp Cha Mẹ

Tình cảm giữa Mục Thụy và Thu Tử Dịch rất cực vãn vị ông cụ bên nhà Thu Tử Dịch biết. Nguyên nhân chính là Thu Tử Dịch vừa mới ôm được mỹ nhân về, đặc ý vênh vênh vào vào, ném toàn bộ công vụ của công ty cho Tần Thành và Thiên Nhai, bản thân thì nhõng nhẽo ôm notebook chiếm cứ nhà trọ Mục Thụy đang ở, cùng nhau sống cuộc sống gia đình hạnh phúc.

Qua vài lần đến công ty và biệt thự tìm Thu Tử Dịch nhưng không có kết quả, Thu lão gia giận dữ. Tần Thành không có cốt khí, gió chiều nào thì xuôi theo chiều ấy lập tức làm phản, nịnh nọt đem địa chỉ nhà của Mục Thụy dâng tặng cho Thu lão gia, vì thế mới xảy ra một màn phía dưới đây.

Mục Thụy và Thu lão gia ngồi cách một cái bàn trà, mặt đối mặt nhìn nhau.

Nghiêm túc tao nhã uống hồng trà do Thu Tử Dịch pha, không thèm nhìn tới ánh mắt bất thiện của ông cụ đang chăm chăm nhìn gã.

Thấy ánh mắt sát khí của mình không có hiệu quả, Thu lão gia hừ mạnh một tiếng, dùng đầu gậy chống đập mạnh xuống đất.

“Ông cố nội à, ông nhìn con lâu như vậy rồi, có nhìn ra được cái gì không?” Mục Thụy vẫn luôn tỏ ra bộ dáng kính lão yêu trẻ, buông chén trà mở miệng nói câu đầu tiên.

“Bà xã, kêu ông nội là được rồi.” Thu Tử Dịch đứng ở một bên nhắc nhở.

“Câm miệng!” Thu lão gia như nhìn bộ dáng sợ vợ của cháu đích tôn nhà mình liền tức giận, gờ gảy quật hấn một cái.

Thu Tử Dịch ngao lên một tiếng, thanh âm khoa trương tới cực điểm, giống như đánh hấn không phải là cây gậy gỗ mà giống như đang bị một cây đao hung hăng bổ xuống. Thấy màn biểu diễn của mình không được hai vị đang ngồi kia quan tâm đến, đành phải ngoan ngoãn trở về bộ dạng ăn nói dễ thương ngồi nép vào một bên.

“Nói đi. Cậu cần bao nhiêu tiền mới rời khỏi Tử Dịch?” Thu lão gia không chút quanh co lòng vòng, mở miệng tiến thẳng chủ đề.

“Mọi thứ đó không phải sau này sẽ thuộc về cháu của ông sao? Con còn muốn tiền để làm gì?” Mục Thụy thản nhiên nói, Thu Tử Dịch cũng cao hứng cầm lấy tay vợ.

“Làm một con người cũng không nên quá tham lam, cẩn thận coi chừng cái gì cũng không chiếm được! Cậu có biết thực lực tập đoàn Thu thị của chúng ta lớn đến mức nào không, chỉ cần cậu nói ra, tôi đều có thể thỏa mãn lòng tham của cậu!” Thu lão gia mới không tin trên đời có người không thể dùng tiền để thương lượng.

“Được. Vậy tùy tiện lấy 100 triệu đô đi.” Mục Thụy lơ đãng báo ra cái giá khiến người khác kinh sợ.

“Cậu, cậu, cậu!” Ông cụ bị tức không nhẹ “Xem ra cậu một chút thành ý cũng không có nhỉ?”

“Ông không có nhiều tiền đến như vậy sao? Vậy thì không có biện pháp rồi. Nếu không, con cho ông lại 100 triệu đô với điều kiện ông không quản chuyện của con và Tử Dịch nữa, thế nào?”

“Hừ! Cậu tưởng cậu là ai! 100 triệu, còn là đô la, chỉ bằng cậu?” Thu lão gia bị tức đến phản cười. Não của đứa nhỏ này rõ ràng là có vấn đề, bản thân có thể dựa vào điểm thương xót này đưa thẳng nhóc này tới bệnh viện, còn có thể khiến thằng cháu ngoan của ông nhìn thấy chân tướng của nó, nhất cử lưỡng tiện, thật tốt.

“Chỉ dựa vào việc con là người thừa kế duy nhất của tập đoàn DUKE. Paul Alexis Duke là cha của con.” Mục Thụy không chút nào để ý chọn ra một cái bom nguyên tử.

“Cái kia.... Là ông trùm buôn bán xa xỉ phẩm của Pháp quốc?” Thu Tử Dịch nhin không được nhìn qua vợ bé nhỏ nhà mình, kinh ngạc hỏi.

Mục Thụy gật gật đầu.

“Em sao không nói cho anh biết?” Thanh âm có chút ủy khuất.

Mục Thụy liếc ngang một cái: “Anh đâu có hỏi.”

Không thêm trấn an tâm linh đứa “con nít” lớn nhà mình đang bị thương tổn cực độ, Mục Thụy tiếp tục nói với Thu lão gia tử vẫn đang ngây ngẩn cả người: “Nếu ông lo con không xứng với Tử Dịch, như vậy cứ lấy tài sản ra so đi, hẳn là Tử Dịch không xứng với con mới đúng.”

Nhìn bộ dáng chiếm đại tiện nghi của Mục Thụy, Thu Tử Dịch trong lòng âm áp, cho tới bây giờ gã vẫn không hề nói qua thân phận của mình. Cuộc sống cũng rất bình thường cần kiệm giản dị, đối xử với người khác rất ôn hòa. Nhưng Mục Thụy lại vì hắn mà biết thành một con mèo xù lông, xuất ra bộ dáng bảo vệ quyền sở hữu của mình, thật sự là rất đáng yêu.

“Nhưng mà.... Nhưng mà.... Tôi muốn ôm cháu....” Thu lão gia trống rỗng nói. Lúc này cả vú lấp miệng em hiện tại thì như bong bóng xì hơi. Dù sao tập đoàn Thu thị nếu so sánh cùng tập đoàn DUKE, thật sự là khác nhau một trời một vực a!

“Thực có lỗi. Bởi vì cháu nội của ông không có kết cấu sinh lý kiểu này, cho nên con cũng đang rất là phiền não đây.” Mục Thụy đảo cặp mắt trắng dã. Cháu nội ông không có, gã cũng có con được đâu. Rốt cục là ai chịu thiệt lớn nhất a! Gã không tin cái loại hồ ly già cả đời đều dùng giả dối để làm kinh thương này không phân biệt được nặng nhẹ.

.....

Tiến Thu lão gia như con gà trống bị đả bại mà ủ rũ ra khỏi nhà, Thu Tử Dịch lập thức bò lên: “Ông xã~ Người ta cho anh một đứa nhỏ có chịu không?!”

“Cút! Suy nghĩ xa quá há. Cút xa ra cho ông!”

.....

Ba ngày sau, Thu Tử Dịch lấy thân phận là vợ thiếu gia tập đoàn DUKE đến gặp cha mẹ chồng....

Thái độ của Paul và Lucas dành cho Thu Tử Dịch nếu so với Thu lão gia thì quả thực là cách biệt một trời một vực, nhiệt tình đến Thu Tử Dịch cũng chịu không nổi mà chúc đầu như con ruồi nhào xuống nổi canh thơm ngon. Thu Tử Dịch hưởng thụ đãi ngộ của cha mẹ chồng được vài ngày thì lại phải nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

“Anh chính là thú cưng của Rey tại Z quốc?” Kevin nói một tràng tiếng anh mang hơi hướm cổ xưa, duy trì một bộ dáng quý tộc cẩn trọng, từ trên cao nhìn xuống nam tử Z quốc thua mình cả một cái đầu. Mấy người Z quốc đều nhỏ gầy như vậy sao? Nghe nói đã 29 tuổi rồi kia mà, như thế cũng giống như chưa thành niên vậy?

“Không phải. Tôi là bạn đời của Thụy.” Thu Tử Dịch cảm nhận được một trận dịch ý quét tới, toàn thân đều vang lên tiếng cảnh báo, cả người nhanh chóng lâm vào trạng thái chuẩn bị chiến tranh cấp độ cao.

“Anh không phải là loại hình Rey thích.”

“Đúng vậy. Tôi là loại người mà Thụy yêu.”

“Anh và Rey quen nhau bao lâu?”

“Thật lâu!”.

“Nga, lâu bằng tôi sao? Từ nhỏ cho tới lớn, chúng tôi đều ở bên nhau.”

“Sao lại như thế!”

“Không thể thì thế nào. Nói cho anh biết một bí mật nhỏ.”

“Tôi không muốn nghe!”

“Được rồi. Anh nếu không muốn nghe, tôi cũng sẽ không nói chuyện Rey của anh đã thích thăm tôi tới 10 năm trời.”

“Cái gì? Thầm mến anh? Không có chuyện đó. Bộ dạng của anh y chang như gấu chó, hoàn toàn vượt qua tiêu chuẩn thẩm mỹ của Thụy!”

“Không tin? Anh cứ đi hỏi Lucas đi. Rey sở dĩ muốn đi Z quốc là vì tôi từ chối tình yêu của cậu ấy. Tặng thêm một tin khuyến mãi, Rey đã từng tự sát vì tôi.”

“Anh!!! Dù sao hiện tại người Thụy sống cùng là tôi!”

“Đúng vậy. Cho nên tôi mới có chút hối hận.”

“Anh không phải đã từ chối cậu ta rồi sao? Anh không thích cậu ấy!”

“Đúng vậy. Tôi cho tới bây giờ cũng không thích cậu ta.”

“Vậy thì vì cái gì?”

“Chính là vì ánh mắt luôn chú mục trên người mình đã biến mất, cho nên tôi có chút khó chịu mà thôi.”

“Tự kỷ!”

“Chờ tôi nghĩ thông suốt vì sao lại khó chịu, tôi sẽ tới tìm anh nói tiếp. Tạm biệt nhé, con mèo nhỏ đến từ Z quốc.”

Anh mới là mèo, cả nhà anh mới là mèo! Thu Tử Dịch 29 tuổi đáng người kiện mỹ cao 1m88 thế nhưng lại bị người ta gọi là con mèo nhỏ, quả thực là vô cùng nhục nhã a!

Rất lâu sau đó, Mục Thụy thập phần kỳ quái nhìn Thu Tử Dịch điên cuồng tập luyện thể hình, vận động kích thích cơ không ngừng đến mức mỗi bữa cơm ăn cũng không ngon vì bị đau cơ. Thẳng đến khi bị viêm dạ dày phải đưa vào viện, Mục Thụy mới nghe được đáp án từ trong miệng Thu Tử Dịch đang nằm trên giường bệnh, nhất thời dở khóc dở cười.

“Tên ngốc. Em thích anh là vì anh như thế. Thật sự.”

23. Chương 23: Phiên Ngoại Tam: Nhân Sinh Nếu Chỉ Như Lúc Ban Đầu Gặp

Mạch nhiên hồi thủ và Túy dịch vẫn thanh phong gặp nhau không phải là lần đầu tiên gặp nhau của Mục Thụy và Thu Tử Dịch.

Khi đó Thu Tử Dịch còn chưa phải là tổng tài của tập đoàn Thu thị. Lúc đó hắn vẫn là một đứa nhỏ người Trung Quốc được một đôi vợ chồng Hoa Kiều nuôi lớn. Thân thể của Thu Tử Dịch tràn ngập cầu huyết đau khổ.

Mẹ của Thu Tử Dịch là một người Mĩ gốc Hoa, chỉ là một phục vụ viên bình thường tại khách sạn. Thu ba ba lúc đó đang đào hôn trốn qua nước Mỹ gặp được mẹ hắn liền nhất kiến chung tình thiên lôi câu động địa hỏa. Hai người nhanh chóng ở chung, một năm sau liền sanh ra Tiểu Tử Dịch. Đã gạo nấu thành cơm, lại còn làm thành cơm nắm, Thu ba ba liền quyết định về nước nói chuyện với Thu lão gia, báo luôn tin vui ông cụ vừa có con dâu vừa con cháu nội luôn, sau đó mới đón hai mẹ con về nước.

Kết quả hôm đó có mưa bão, chuyến bay của Thu ba ba gặp chuyện không may. Thu mụ mụ biết được tin, hoảng hốt mà té xuống lầu. Trong vòng hai ngày, Thu Tử Dịch vẫn còn nằm trong tã lót trở thành cô nhi. Bởi vì mẹ là Hoa kiều, Thu Tử Dịch bị chính phủ Mỹ đưa vào cô nhi viện, sinh sống tại đó ba năm, lại được một đôi vợ chồng hoa kiều già nuôi dưỡng.

Lúc Thu Tử Dịch học đại học, ba mẹ nuôi luôn yêu thương hắn cũng bay lên trời. Lúc này, Thu Tử Dịch trừ bỏ ảnh chụp cha mẹ ruột ra thì không còn biết tin tức gì nữa.

Mất đi người thân, thân thể lại không như người thường của Thu Tử Dịch càng khiến hắn cảm thấy tính mệnh cô quạnh, vì thế quyết định dùng game online làm chất ma túy cho mình.

Vì thế, trong game online 2D mang tên [Mộng Tưởng], nghiệp duyên của Thu Tử Dịch và Mục Thụy đã bắt đầu từ đây.

Lần gặp thứ nhất:

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Ai, bằng hữu! Cậu sao lại mang theo cả đồng thú giáp mà quăng lên con thỏ vậy a?

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi: Tôi?

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Đúng a, là cậu đó. Cậu đang làm cái gì a. Có phải thú giáp nhiều quá khiến không bấy được thỏ không? Cậu không cần mang nhiều như vậy, cho ta đi, 2J cho cả đồng đó.

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi:..... Không phải, có nhiệm vụ bảo tôi dùng bộ thú giáp bắt thỏ làm sủng vật.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ:Cậu là tân thủ sao?

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi: Ân, mới chơi có 3 ngày.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ:Cậu sao có nhiều bộ thú giáp vậy?

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi: Cửa hàng có bán a.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Tôi ngất! Cậu dùng nguyên tệ mua?

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi: Ân.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Kẻ vạn ác đều là kẻ có tiền.....

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Cậu có sư phụ không?

[Phụ cận] Gió mát phát qua núi: Hệ thống có cho một người, nhưng mấy ngày nay không thấy login.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Vậy quên đi, để tôi nói cho cậu biết. Muốn tìm bộ thú giáp bắt sủng vật thì tới khu truyền tống đến Vạn thú đảo, muốn bắt sủng vật gì thì thử dùng dấu ngắt câu đánh quái, sau đó sẽ xuất hiện một vòng tâm, cậu click chuột trái là có thể bắt rồi, không cần quăng bộ thú giáp lên người quái đâu. Còn có, cái loại vật phẩm nhiệm vụ này không cần mua trong cửa hàng, không có quý, trong thành cũng sẽ có vài người chơi bày quán, cậu dùng kim tệ mua là được rồi.

[Phụ cận] Gió mát phát qua đồi: Cám ơn.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Cần tôi mang cậu đi làm nhiệm vụ không?

[Phụ cận] Gió mát phát qua đồi: Không cần. Tự tôi đi cho quen là được.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Được. Tự cậu từ từ chơi nhé. Không biết thì coi hướng dẫn, còn không thì hỏi tôi.

Nói xong liền có một tin nhắn đề nghị kết hảo hữu đưa tới, Thu Tử Dịch nhanh tay ấn đồng ý, vì Mạch nhiên hồi thủ trở thành hảo hữu duy nhất và là đệ nhất của Gió mát phát qua đồi.

Lần gặp thứ hai:

Kể từ ngày đó, Thu Tử Dịch không hề nói chuyện với Mạch nhiên hồi thủ lần nào nữa. Bản thân hắn không phải là kẻ thích đi gây phiền toái cho người khác. Chỉ là mỗi ngày đều mở kênh hảo hữu, nhìn thấy cái tên luôn phát sáng kia, Thu Tử Dịch liền cảm thấy không còn cô độc nữa.

Nhưng hiện tại lại không muốn như thế nữa, hắn click vào cái tên phát sáng kia.

[Hảo hữu] Gió mát phát qua đồi: Có đây không?

[Hảo hữu] Mạch nhiên hồi thủ: Có.

[Hảo hữu] Gió mát phát qua đồi: Có rảnh giúp tôi làm nhiệm vụ không?

[Hảo hữu] Mạch nhiên hồi thủ: Có gấp không? Tôi đang ở phó bản. Nếu gấp thì tôi lấy acc nhỏ tới giúp cậu.

[Hảo hữu] Gió mát phát qua đồi: Không vội. Anh làm việc của anh trước đi.

[Hệ thống] Mạch nhiên hồi thủ xin gia nhập đội.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Nhiệm vụ gì?

[Đội ngũ] Gió mát phất qua đồi: Nhiệm vụ chuyển chức cấp 30.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Này có chút phiền toái. Cậu đi theo tôi, mỗi bước đều phải nghe lời tôi, ok?

[Đội ngũ] Gió mát phất qua đồi: Được.Cám ơn.

Nhiệm vụ chuyển chức này quả thật rất phiền toái. Tổng cộng có tới 20 vòng, bao gồm đánh quái và hỏi vấn đáp, từng bước từng bước đều phải thật cẩn trọng. Thu Tử Dịch phải làm tới hai lần mới có thể hoàn thành được nhiệm vụ, lúc này đã qua 3 tiếng đồng hồ rồi.

[Đội ngũ] Gió mát phất qua đồi: Cám ơn. Đã khiến anh lãng phí thời gian nhiều như vậy.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Đừng khách khí.

Kỳ thật tình cảm người với người trong lúc đó chính là đơn giản như vậy, chỉ cần giúp một chút, liền có thể khiến cho người ta cảm nhận được sự ấm áp.

Lần thứ ba gặp mặt:

[Loa] Mạch nhiên hồi thủ: Cám ơn các bằng hữu đã cùng tôi chơi game hai năm nay. Tôi đi rồi nhưng mọi người phải tiếp tục vì giấc mộng mà phấn đấu nhé!

Thu Tử Dịch đang đánh quái lập tức phát tư tán gẫu.

[Hảo hữu] Gió mát phất qua đồi: Vì sao vậy?

Đối phương qua thật lâu mới trả lời.

[Hảo hữu] Mạch nhiên hồi thủ: Hiện thực xảy ra chút chuyện.

[Hảo hữu] Gió mát phất qua đồi: Tôi tới tìm anh nha.

[Hảo hữu] Mạch nhiên hồi thủ: Bồng Lai tiên cảnh, tọa độ 345.652.

Đến đúng tọa độ, Thu Tử Dịch nhìn Mạch nhiên hồi thủ đang ngồi trong một mảnh mây mù mờ mịt, cảm thấy đối phương cứ như sẽ lập tức theo mây mà bay đi.

[Phụ cận] Gió mát phất qua đồi: Không thể ở lại sao?

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Có thể, nhưng không muốn.

[Phụ cận] Gió mát phất qua đồi: Sự tình rất phiền toái sao?

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Phi thường phiền toái.

[Phụ cận] Gió mát thổi qua đồi: Chúc anh sớm ngày giải quyết được phiền toái.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Cám ơn.

[Phụ cận] Gió mát phất qua đồi: Tôi có thể nghe giọng nói của anh một chút được không?

Không biết vì cái gì Thu Tử Dịch lại đột nhiên muốn nghe thanh âm của đối phương.

[Phụ cận] Mạch nhiên hồi thủ: Được, vào phòng tán gẫu trong game số 061 đi.

Thời điểm đó, Mục Thụy còn chưa trở thành đại thần ca hát trên mạng, cùng người khác tán gẫu cũng không có áp lực tâm lý gì.

“Uy? Gió mát?”

“Ân, là tôi.”

“Tôi sắp đi rồi. Trong bao còn mấy thứ đáng giá đều cho cậu tất. Cám ơn cậu vẫn cùng tôi làm bạn.”

“Không cần. Anh cho tôi mấy thứ này là quá tốt rồi.”

“Ha ha. Tôi off đây. Nhớ nhận bưu kiện.”

“Ân, tạm biệt.”

Tháo headphone xuống, lại nhìn trang bị được gửi từng kiện từng kiện sang, Thu Tử Dịch nghĩ, hẳn chắc sẽ không bao giờ quên thanh âm ôn nhu lại êm tai của tên pháp sư Mạch nhiên hồi thủ kia đâu.

Nếu không thể chờ người kia quay trở lại, vậy thì cùng nhau rời đi đi.

Trong vòng mười năm, có thể phát sinh ra rất nhiều sự việc.

Thu Tử Dịch sau khi tốt nghiệp xong liền quyết định trở lại tổ quốc của cha mẹ, tham gia vòng phỏng vấn tuyển nhân viên của tập đoàn Thu thị, gặp được một người tên là Tần Chính Thiên, vì thể thân thể của hắn cũng bắt đầu trời khỏi mặt nước, trở thành người thừa kế tập đoàn Thu thị.

Thu Tử Dịch bị đưa em họ Tần Thành lôi kéo bước vào thế giới game online một lần nữa, trong lúc nhàm chán đi tìm chút thức ăn nuôi ngựa, vừa đến được cửa phó bản cấp 14 Nhân Dật Cư liền thấy một cái tên đã được chôn rất sâu ở trong trí nhớ của hắn.

Trái tim kịch liệt nảy lên, có phải là người kia không?

Vài lần mời tiến đội không có kết quả, Thu Tử Dịch mới bừng tỉnh phát giác ra bản thân đang làm cái gì, cười cười tự giễu, lập tức tắt game.

Bản thân hắn đang nghĩ cái gì a? Làm sao lại xảo hợp như vậy. Đã gần 10 năm rồi, cho dù là người kia, thì liên can gì tới hắn?

Đợi cho đến khi cái tên kia lại xuất hiện một lần nữa trên kênh bang hội, Thu Tử Dịch cũng không biết bản thân bị cái gì mà đi giành đồ đệ với Thu Thủy. Bản thân hắn hình như đã điên rồi thì phải, bắt quá chỉ là cái tên giống nhau mà thôi, hắn lại mong chờ cái gì chứ?

Làm sư phụ của cậu, nhịn không được đối xử tốt với cậu, nhịn không được muốn được lại gần cậu hơn một chút, nhịn không được muốn giúp cậu ngăn trở hết thấy những thương tổn. Thu Tử Dịch cảm thấy mình thật sự đã điên rồi, này có tính là yêu ai yêu cả đường đi lối về không đây, chỉ vì một cái tên liên như vậy?

Cho đến khi nghe được thanh âm giống như đã từng quen biết đã từng chờ đợi lâu thật lâu trên YY, Thu Tử Dịch mới nở nụ cười. Hắn biết, hắn rốt cục đã chờ được người này trở về rồi. Lúc này đây hắn phải nắm cho kỹ phần duyên phận này mới được.

.....

Một ngày nào đó sau lần đầu tiên nói chuyện trên YY của Mục Thụy:

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Đồ nhi ngoan, cậu có chơi game Mộng Tưởng không?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Có chơi. Lâu rồi. Đại khái là vào mười năm trước.

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Có gì ghi lại ấn tượng sâu sắc không?

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Ngạch, có một tên kiếm khách có tên khá giống sư phụ, cùng tôi chơi game một đêm cuối cùng.

Đó là buổi tối đầu tiên Mục Thụy xuất viện sau khi bị thương. Ngồi ngốc nhìn tay phải của mình, có chút tuyệt vọng mà onl game, vốn định phát một cái loa tạm biệt mọi người, lại có một hảo hữu gặp qua vài lần cùng mình chơi suốt đêm đó.

[Đội ngũ] Mạch nhiên hồi thủ: Sao vậy?

[Đội ngũ] Túy dịch vẫn thanh phong: Không có gì. Đồ nhi, chúng ta đi phó bản.

Thật sự không có gì, chính là, cảm ơn cậu còn nhớ rõ tôi.

o0o

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-vong-duyen-chi-tien-thanh-doat-nhan>